

STAROZAVETNE LIČNOSTI U SENCI

POUKA ZA MLADE

Oktobar, novembar, decembar 2010

Sadržaj:

1. Priča i istorija	4
2. Halev: živeti u očekivanju	13
3. Ana: učiti da budeš neko	22
4. Jonatan: rođen za velika dela	31
5. Avigeja: nije bila žrtva okolnosti	40
6. Urija: vera jednog stranca	49
7. Avijatar: sveštenik	58
8. Joav: slabić u ulozi Davidovog jakog čoveka	67
9. Resfa: uticaj vernosti	76
10. Čovek Božji: poslušnost nije neobavezna	85
11. Udovica iz Sarepte: skok vere	94
12. Gijezijske: promašiti cilj	103
13. Varuh: ostavljanje nasleđstva u svetu koji se raspada	112

STAROZAVETNE LIČNOSTI U SENCI, Grupa autora
Broj 4/2010.

Priprema:
Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:
Igor Bosnić

Saradnici na ovom izdanju:
Mirjana Đerić i Tamara Babić

Izdaje:
TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:
Dragan Pejovski,
11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:
»Preporod«, Beograd, 2010.

Tiraž: 350

www.subotnaskola.org

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413-133/72-02 od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuju u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primenam« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 25. septembra do 2. oktobra 2010.

Priča i istorija

»Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji, za svako dobro delo pripravljen«
(2. Timotiju 3,16.17).

Ne voli svako da uči istoriju. Ipak, deluje pomalo čudno što je jedna grupa mladih prestupnika trebalo da se odluči između proučavanja istorije i zatvora. Proglašeni krivim zato što su uzdizali nacizam, mladim ekstremistima je ponuđeno da odslužaju predavanja na tečaju o holokaustu umesto zatvorske kazne. Obrazloženje je glasilo da pogled u prošlost može otvoriti naše oči i motivisati nas na promenu.¹

Jeste li ikada videli neki od foto-mozaika?

Da bi to učinila, međutim, istorija mora biti nešto više od beživotnih činjenica. U mnogim jezicima za *priču* i *istoriju* koristi se ista reč. U engleskom, prva */story/* se skriva unutar druge */history/*, a druga može da znači što i prva.

Prava je istina da priča i istorija potrebaju jedna drugu. Istorija je daleko više od imena i datuma. »Bavljenje istorijom je način oživljavanja prošlosti, u najboljoj tradiciji pripovedača.«² Kada se istorija tako oživi, ona postaje više od »same pregršti činjenica«³. Možda nam je zato Bog u svojoj Reči dao mnogo više od samih činjenica. Sveto pismo je puno priča o stvarnim ljudima – »sa svim manama i greškama«. Svaka titla u Njegovoj Reči vredna je našeg razmatranja.

Ipak, mi ponekad svoju pažnju usredsređujemo na ono što nam odmah pada u oči, dok često previdamo sitnije detalje. Jeste li ikada videli neki od foto-mozaika? Iz daljine izgledaju kao fotografije; ali kad se približite, vidite da su sačinjeni od stotine slika stvari ili ljudi koji se odnose na glavnu temu. Biblija je poput ogromnog foto-mozaika. Kad posmatramo njen kontekst, kad sagledamo širu sliku, sve nam ukazuje na Isusa. Tu celinu, međutim, čine mnogi portreti pojedinaca i njihovo hodanje sa Bogom. Ponekad se usredsređujemo na iste omiljene slike, zanemarujući one manje očigledne koje se nalaze između redova ili na marginama. Ako tako postupamo, možemo propustiti značajne pouke koje je Bog uvrstio u svoje otkrivenje namenjeno nama.

Možda nama nije ponuđen univerzitetski tečaj da bismo se spasili zatvora, ali u svom traganju za oslobođenjem iz tamnice greha, mi takođe možemo biti promenjeni gledajući u prošlost. Ove sedmice, razmotrićemo pozadinu nekih izveštaja u Svetom pismu, pripremajući se da »zumiramo« detalje Božjih priča i otkriti pouke koje istorija nudi za nas danas.

Tamara Blum, *Hitvud Gardens, Svonli, Kent, Ujedinjeno kraljevstvo*

1 *The Times Higher Education*, »Go to jail or study history, Nazis told.« 9. februar 2001. <http://www.timeshighereducation.co.uk/story.asp?storyCode=157221§ioncode=26>

2 The Basics of History. <http://www.ed.gov/pubs/parents/History/Basics.html>

3 Isto.

Poslušati onoga koji sanja (1. Mojsijeva 39,6-12)

Mi svi različito reagujemo na svakovrsna životna iskustva. Postavimo sada pitanje da li na ta iskustva odgovaramo tako što se oslanjamo na sposobnost izbora ili na snažna osećanja. Čovek bi mogao pomisliti da bi Josif, s obzirom na brojne izazove u svom životu pre no što je bio prodan kao rob, morao razviti izvestan negativan stav. Taj stav se čak mogao proširiti i na odnos rob/gospodar, budući da je bio navikao na slobodu dok je bio sa svojom porodicom. Ipak, mora da je Josif izgradio određeni pozitivan stav u odnosu na okolnosti, što dokazuje i činjenica da mu je Petefrije, njegov gospodar, poverio celokupnu svoju imovinu.

Zapažamo da je čak i u zatvoru Josif bio postavljen za odgovornog. Međutim, u ovom trenutku svog života, on je bio suočen sa još jednim izazovom, naime reč je o privlačnosti Petefrijeve žene i o tome kako savladati iskušenje. On je odbio da obeščasti ne samo svog gospodara nego, što je još bitnije, svog Boga (1. Mojsijeva 39,8-10). Petefrijeva žena je uporno progonila Josifa ali, hvala Bogu, ovaj mladi čovek je stalno odbijao njene predloge. Usledila je posledica – Josif se ponovo obreo u zatvoru. »Po ulozi koju je je odigrao u izrailjskoj istoriji, i po načinu na koji je živeo, Josif je bio pravi predstavnik Izrailja.«¹ Interesantno bi bilo pogledati kako je Samson, suočivši se sa sličnim izazovom, dva puta podlegao iskušenju (videti Sudije 14; 16). Da li je to bio njegov izbor ili slučajnost?

Vojnik u vojsci (Isus Navin 3, 9-17)

Isus Navin je takođe bio postavljen na položaj od autoriteta kada je poveo Božji narod preko reke Jordana. U Knjizi Isusa Navina 3,9-13, vidimo ga kako smelo i jasno govori o načinu na koji bi Izrailjci trebalo da uđu u Obećanu zemlju. Da li je moglo biti iskusnijih i zrelijih ljudi da izvedu taj tako ozbiljan zadatak? Možda neko sa doktoratom iz oblasti vođstva? Da li je spremnost Isusa Navina bila zasnovana jednostavno na slučajnosti, ili je to bila voljna odluka s njegove strane? Možemo li reći da je Bog imao značajnog udela u postavljanju mladog čoveka na takav uticajan položaj?

Gonjenje divokoze (1. Samuilova 24,1-7)

Posle pobede nad Filistejima, vidimo Davida kako ga car Saul progoni po planinskim vrletima. Kada je Saul, nesvestan Davidovog prisustva, svratio u istu pećinu, David »usta, te polako odseče skut od plašta Saulova« (5. stih). Ipak, nasuprot urođenoj ljudskoj sklonosti, David je odlučio da poštuje Boga. Nazivajući Saula »pomazanik Gospodnji«, ostao je veran svome caru. David je znao da će on sam jednoga dana sedeti na prestolu. Međutim, on nije nastojao da ubrza taj dan, jer je takođe znao da »nije ispravno rušiti čoveka

koga je Bog postavio na presto. Da je ubio Saula, dao bi protivnicima ideju da i oni njega uklone jednoga dana.«¹

Slušati starije (1. O carevima 12,1-15)

Kada je caru Rovoamu zatrebao savet kako da uspešno vlada, najpre se obratio starcima iz veća za Solomunove vladavine. Savet koji je dobio bio bi u najboljem interesu i Rovoama i naroda, ali je on ipak odlučio da poslušava savet onih koji su odrastali zajedno s njim i sada bili u njegovom veću. Konačni rezultat? Otcepljenje severnih plemena. U 14. stihu, Rovoam izgovara svoju surovu odluku. Pominjanje škorpija /u engl. prevodu/ podvlači koliko je Rovoam pokušao da poštiri zahteve. Ovde pomenute škorpije su zapravo »bičevi opremljeni kukama i bodljama, čiji su ubodi bili neobično ozbiljni«². Ideja sadržana u tim rečima bila je da što vladini zahtevi budu teži za narod, to će i kazna u slučaju nepoštovanja tih zahteva biti veća.

Ni s nama nije drugačije.

Ovde se postavlja pitanje da li su Rovoamove izjave bile slučajnost ili deo božanskog plana. Ovo drugo sadržano je u kontekstu prethodno izrečene kazne Davidovom domu zbog Solomunovog idolopoklonstva i raskida zaveta s Bogom (videti 1. O carevima 11,9-13 i 1. O carevima 12,15).

Prokuni Boga i umri (Jov 1,1-12)

Jovova životna priča ukazuje kako čovekovi izbori mogu uticati na njegovu večnu sudbinu. U tekstu Jov 1,1-5, Jovov karakter i prateći blagoslovi postavljaju scenu za sotonin napad. Od ključne je važnosti činjenica da je Bog našao Jova vernog. On je doduše dopustio sotoni da ga kuša, ali u izvesnim granicama (12. stih). Dok razmišljamo o ovoj priči, trebalo bi da imamo na umu da se Jov bojao Boga (1. stih) i da ga Bog naziva »sluga moj« (8. stih). U ovom slučaju, biti Božji sluga podrazumeva da je Bog odabrao Jova kako bi ovaj uspostavio poseban odnos s Njim.³ Svi ljudi o kojima smo proučavali u današnjoj pouci bili su dovedeni u situacije gde su morali da prave izbore koji će uticati na njihovu večnu sudbinu. Ni s nama nije drugačije. Pitanje o kome valja da razmislimo glasi: da li ćemo mi odgovoriti na osnovu promišljenog izbora ili ćemo jednostavno reagovati nagoniski.

ODGOVORITE

1. Koju ulogu igra naš intelekt u odlučivanju kako ćemo reagovati na situacije u kojima smo se našli?
2. Da li Bog kontroliše naše okruženje? Objasnite svoj odgovor. Kako bismo sami mogli stvarati okolnosti u kojima ćemo jednostavno reagovati na osnovu sopstvenih izbora?

Vinslou Ben, Velč Taun, St. Piter, Barbados

1 Life Application Study Bible, New International Version (Wheaton, Ill.: Tyndale House, 1991).
2 The SDA Bible Commentary, sv. 2, str. 790.
3 The SDA Bible Commentary, »Servant«, str. 985.

»Poštenje, pravednost i hrišćanska dobrota, ukoliko se spoje, čine divnu kombinaciju. Učtivost je jedan od darova Duha. To je nebesko svojstvo. Anđeli nikada ne podležu ljutnji, nikada nisu zavidni, sebični niti ljubomorni. Iz njihovih usta ne izlazi nijedna gruba ili neljubazna reč. A ukoliko želimo da budemo u društvu anđela, i mi moramo biti fini i ljubazni.«¹

Pronađite vremena da utešite neko drugo srce.

Postizanje uglađenosti je smišljen proces, pri čemu naši izbori iz trenutka u trenutak određuju kvalitet i veličinu uticaja koji vršimo na druge. Na hrišćanskom putu, ono što činimo utiče na večnu sudbinu drugih. Razmotrite sledeće citate:

»Spitajte pažljivo svoje srce i svoju ljubav prema Bogu. Pitajte se: Jesam li danas upotrebio svoje dragoceno vreme za svoje lično uživanje i ličnu razonodu, ili sam ga upotrebio da usrećim druge? Jesam li nastojao da kod svojih bližnjih probudim veću odanost prema Bogu i veće zanimanje za večne ideale? Jesam li pokazao svoju veru u svom domu i jesam li otkrio Hristovu milost svojim rečima i svojim vladanjem? Da li sam poštovao svoje roditelje smernom poslušnošću, kako to nalaže peta Božja zapovest? Jesam li se sa radošću prihvatio svojih malih svakodnevnih dužnosti da ih verno obavljam, čineći sve kako bih olakšao teret drugih? Jesam li čuvao svoja usta od zla i svoj jezik od prevare? Jesam li proslavio Hrista, svog Spasitelja, koji je žrtvovao svoj dragoceni život da mi omogući spasenje?«²

»Pronađite vremena da utešite neko drugo srce, da ljubaznom, radosnom rečju budete blagoslov za nekoga ko se bori sa iskušenjem i možda s patnjom. Tako ćete, služeći drugima na blagoslov svojim rečima koje donose nadu i radost, ukazujući im na Nosioca svih tereta, možda i sami neočekivano naći mir, sreću i utehu.«³

ODGOVORITE

1. Da li male stvari koje činite ili govorite, čak i u najjednostavnijim situacijama, smatrate svedočanstvom o tome koliko je poželjno slediti Hrista?
2. Kada bi vaš način života bio jedina prilika koju vaši prijatelji nehrišćani imaju da shvate kakav je Hristos, da li bi vaši postupci (ono što govorite, čemu se smejete, kako trošite slobodno vreme, kako se nosite sa razočarenjem, da li se brzo naljutite) nekoga doveli u nebo?
3. Šta je za vas bitnije: da budete u centru pažnje, obračavajući se velikom broju ljudi impresivnim jezikom, ili da tiho, svojim karakterom i naravi navedete druge da poželeva da saznaju Koga vi to poznajete?

Elenor Meki, Lids, Engleska

1 Our High Calling, str. 229.

2 Poruka mladim hrišćanima, str. 70

3 Our High Calling, str. 64.

Perl Harbur! Trideset dana! Hristovo stradanje! To su holivudski filmovi zasnovani na istoriji. Neko će možda ustvrditi da njihova priča odstupa od kompletne istine. Ali, bilo kako bilo, ljudski rod je oduvek bio fasciniran zagledanjem u prošlost, kako bi saznao kako su naši prethodnici postupali i kakve su bile posledice. Za neke su istorijski filmovi čista zabava. Ipak, mnogi gledaoci odlaze posle filma s novom perspektivom i znanjem, svesni da svet još uvek trpi posledice onoga što je davno učinjeno.

Zašto proučavati istoriju? Zašto graditi velike muzeje? Zašto praviti finansijske izveštaje? Zašto pisati dnevnik i čitati biografije pojedinaca? Zato što učimo iz svoje prošlosti. Zato što naša prošlost utiče na našu budućnost.

Dok ljudi ovog sveta koriste prošlost radi ovozemaljske dobiti, Bog ima duhovne razloge da svi mi nešto naučimo iz događaja zabeleženih u Bibliji. Na primer, zamislite jednog tinejdžera kome je naizgled namenjeno da bude samo pastir. On je nomad koji živi u šatoru; ali pošto je bio bačen u jamu, iznenada postaje svojina veoma značajnog čoveka koji govori arapski. Taj tinejdžer morao je da se prilagodi različitoj hrani, i kamenim građevinama, saobraćaju i bogatstvu Egipta. Mnogi od nas u takvoj situaciji verovatno bi bili uplašeni i možda čak pozeleli da ponovo skoče u jamu. Ali on nije. Konačno je postao jedan od najuticajnijih ljudi u Egiptu. Takav je bio Josifov život (videti 1. Mojsijeva 39,6-12; 41,41-46).

Šta savremeni ljudi poput nas, puni znanja, mogu naučiti od jednog roba u starom Egiptu?

Kakve veze njegov život ima s nama? Šta savremeni ljudi poput nas, puni znanja, mogu naučiti od jednog roba u starom Egiptu? Prvo, imajte na umu da je Egipat podjednako bio opasan za Josifa kao i naše zahuktalo društvo. Bilo je isto tako lako ostaviti Boga u Egiptu kao u našem savremenom Egiptu. Josif je doživeo napuštenost, strah, i usamljenost kao i mi u našem svetu. Zahvaljujući njegovoj životnoj priči, mi saznajemo da uprkos zastrašujućim okolnostima ili sumornoj budućnosti, ipak možemo ostati čvrsti ne praveći kompromis sa zlom oko sebe.

Otuda ne iznenađuje što je Bog u svojoj božanskoj mudrosti omogućio Mojsiju da zabeleži povest o Josifu i ostalima sličnim njemu. Bog je video da je svet ispunjen sebičnošću i znao da nas jednostavna priča o postupcima neiskusnog mladića može podstaći da ispravno postupamo.

Pol Kolimor, Grand Vju, St. Tomas, Barbados

GLEDATI NAPRED ALI I UNAZADPRIMENA (*Filipljanima 3,13.14; Jevrejima 12,1-3*)

Svaki narod hvali se svojom jedinstvenom istorijom koja, mada puna priča o miru i ratovanju, slobodi i ropstvu, sjajnim poredama i gorkim porazima, predstavlja nešto što treba voleti. Nacionalni spomenici pričaju ponosnu priču vekovima koji će tek doći i stvaraju osećaj nacionalnog identiteta kad priča nekog velikana postane moja priča, a kasnije i naša priča.

Kao Božji narod, mi imamo bogatu istoriju koju nalazimo u Božjoj reči. Ohrabrujuće je znati da se sam Isus – onaj koji nam daje duhovni identitet, onaj koji garantuje naše spasenje – nalazi u središtu te istorije. Svakoga dana naš život ispisuje nova poglavlja u tom izveštaju. Da li nam gledanje unazad ocrtava put unapred i piše rukopise koje vredi čitati? Da! I to sve zavisi od naše perspektive. U 1. Samuilovoj 7, Izrailj se osećao poraženim od strane Filisteja. Izgledalo je da nema nikakve nade. Kovčeg Božji bio je otet i 20 dugih godina bio u Kirijat Jarimu. Ipak, onoga dana kada je Samuilo postavio spomenik Even-Ezer, došlo je do pobeđe. Pobeđa nije ostvarena tako što su se

Kad On kaže da odlučno nastavite, nemojte gledati na vodu koja izbija oko vas.

usredsređivali na Filisteje. Ona je pre došla tako što su se pozvali na svog svemoćnog Boga. Stoga je Samuilo i mogao da kaže: »Dovde nam Gospod pomože« (1. Samuilova 7,12).

Dok budete čitali i proučavali biblijske priče tokom ovog tromesečja, postupajte na sledeći način:

Udubite se u ličnosti koje proučavate. Nemojte biti brzi da osudite ili dovodite u pitanje njihove izbore i postupke. Ispitajte sopstvene izbore i postupke. Posmatrajte Boga njihovim očima. Kako ih on upotrebljava na mestu gde se nalaze? Kako može da upotrebi vas?

Znajte da vaša životna priča može biti pobedonosna. Bog je to učinio ranije. On obećava da će to ponovo učiniti. Kad On kaže da odlučno nastavite, nemojte gledati na vodu koja izbija oko vas. Poslušajte! I pobeđa će biti vaša.

Verujte da Bog ima plan smišljen upravo za vas. Dok budete željno pratili priče iz davnina, zamolite Ga da vam otkrije taj plan. Tužne, čak loše stvari mogu biti deo vaše životne priče, ali budite uvereni da »Bog nikada ne vodi svoju decu drugačije nego što bi oni izabrali da budu vođeni, kada bi od samoga početka mogli da vide kraj i kada bi izabrali slavni cilj koji ispunjavaju kao Njegovi saradnici.«¹

ODGOVORITE

1. Šta danas ispisujete u rukopisu svog života?
2. Kakav dokaz imate da je Bog odgovoran za vaš život?

Šona Karter, *Hazbands, St. Džejs, Barbados*

¹ U potrazi za boljim životom, str. 301

KOME SU POTREBNE OVE PRIČE?MIŠLJENJE (*Matej 25,11*)

Proučavanje istorije stvara suštinsku vaspitnu vrednost. Čovek saznaje šta su određene civilizacije bile u stanju da postignu, ko su bili glavni »pokretači i ljudi od uticaja«, i koje greške valja izbegavati. Verujem da nam baš kao i sekularna istorija, istorija prikazana u Bibliji služi kao uzor. Iz svedočanstava raznih biblijskih ličnosti, saznajemo o njihovim velikim borbama protiv greha. Saznajemo o njihovim poredama, padovima i, što je najvažnije, koliko je blagodat efikasna u izlečenju onog lošeg u ljudskom rodu.

Mi danas shvatamo istinu da se u istorijskom smislu suština životnih priča čovečanstva jedva nešto promenila. U stvari, naše postojanje (nekad i sad) kao da je podvrgnuto teško objašnljivoj ponovljivosti. U sveukupnoj duhovnoj borbi, zaista nema ničeg novog pod suncem. I tako, od kakve su važnosti te priče za nas danas? Iznad svega drugog, ja verujem da je Božja namera, kad je nadahnuo ljude da pišu Njegovu povest putem prikazivanja stvarnog života pojedinaca, bila da pokaže svoje snažno interesovanje za svakodneve događaje u životu svakoga od nas (onda i sada).

Kako da znamo da se možemo pouzdati u te priče? Šta je kod njih verodostojno? »Bog nikada ne kaže da verujemo a da nam pre toga nije dao dovoljno dokaza na kojima treba da zasnivamo svoju veru. Njegovo postojanje, Njegov karakter, verodostojnost Njegove reči - sve je zasnovano na svedočanstvima koja se obraćaju našem umu. Postoji mnoštvo ovih svedočanstava. Uprkos tome, Bog nikada nije odbacio mogućnost da se pojavi sumnja. Naša vera mora da počiva na dokazu, ne na logičnom objašnjenju. Oni koji žele da sumnjaju imaće prilike za to, dok oni koji stvarno čeznu da saznaju istinu, naći će mnoštvo dokaza na kojima će počivati njihova vera.«¹

Pitanja koja danas postavljam glase: Koju priču vi ispisujete? Kome je ona potrebna? I mada neće biti druge pisane Biblije, detaljni izveštaji o našem životu i danas se pišu na nebu. Jednoga dana, na sudu, svaka naša istorija postaće mnogo važnija nego što je to danas. Kome su potrebne te priče? Bogu, kako bi mogao da kaže: »Dobro, slugo, dobri i verni« (Matej 25,21).

Koju priču vi ispisujete? Kome je ona potrebna?

ODGOVORITE

1. Ako se velika borba stalno vodi u našem sadašnjem postojanju, da li postupci pojedinaca utiču na tok istorije?
2. Kako bi hrišćani trebalo da odgovore na pitanja o tačnosti biblijskih izveštaja, s obzirom na savremena istraživanja u nauci koja su oprečna Bibliji?

Semjuel Bouen, *St. Lusi, Barbados*

¹ Put Hirstu, str. 137.138.

ZAKLJUČAK

Istorijski izvorni materijali sadrže priče o prošlosti. Analiziranje prošlih iskustava ili događaja može i te kako uticati na naš život danas. Arhivi i istorijska društva pružaju izvorni materijal koristan za naš ovozemaljski život, da ne bismo ponavljali pogrešne metode, ponovo postavljali promašene programe ili ponovo pokušavali da uvedemo neuspelu praksu. Upotreba Biblije kao izvornog materijala da bi koristila našem duhovnom životu i vodila nas ka večnom životu, povezuje nas sa Izvorom sve mudrosti i korisna je »za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi« tako da možemo biti pripravljeni »za svako dobro delo« (2. Timotiju 3,16.17). Da li ste i vi dobro pripremljeni?

RAZMOTRITE

- Intervjušite žive istorijske izvore (nekog iz razreda ili starije članove crkve) koji mogu ispričati jedno ili više iskustava o tome kako su proslavili Boga odlukom da odgovore na izazov umesto da jednostavno odreaguju bez razmišljanja.
- Razmotrite s nekim prijateljem trenutke u svom životu kada ste odgovarali na izazov tako što ste učinili izbor umesto da reagujete nagonski.
- Razmišljajte o biblijskim primerima (osim onih datih u delu pouke za nedelju) kada su ljudi ili ostala stvorena bića reagovala tako što su u određenoj situaciji birali, umesto da reaguju bez razmišljanja. Koji su bili rezultati njihovih odgovora?
- Napravite kolaž hvale Bogu temeljeći se na delu pouke za ponedeljak, a za temu uzmite misao »Praviti izbore koji proslavljaju Boga«. Ilustrirajte u svom kolažu kako se Bog može veličati čak malim izborima.
- Setite se trenutka kada je na vaš život uticao neko ko je odlučio da vam pomogne u vreme nevolje.
- Uporedite izazove življenja životom veličanja Boga u biblijskim vremenima sa izazovima koji se javljaju ako se takvim životom živi u 21. veku.
- Pregledajte iskustva svoje porodice u Hristu. Vratite se unazad sve do generacija za koje ste čuli. Zabeležite priče koje ste pronašli i iznesite rezultate na nekom posebnom porodičnom skupu.
- Posmatrajte prirodni svet izvan svoje kuće, stana ili spavaonice. Koliko stvari u prirodi do kojih dopire vaš pogled izgledaju kako izgledaju zato što su Adam i Eva odabrali da idu protiv Božje zapovesti?

POVEŽITE

Ovo su izvrsni izvorni materijali o iskustvima i događajima koji mogu uticati na vaš život danas: Razni autori, *Changed: Real Lives in a Real World* (Pacific Press, 2009); *Bible characters – igra pomoću kartica* (Review and Herald, 1998); George Knight, *1844 and the Rise of Sabbatarian Adventism* (Review and Herald, 1994).

Rik Blondo, Klarksvil, Merilend, SAD

Pouka 2

od 2. do 9. oktobra 2010.

Halev: živeti u iščekivanju

»Duša moja čeka Gospoda većma nego straže jutarnje,
koje straže jutrom. Neka Izrailj čeka Gospoda;
jer je u Gospoda milost, i velik je u njega otkup«
(Psalam 130,6.7).

Šta nekoga čini hrabrim? Da li je to moć, imovina ili popularnost? »Kad bi moć mogla to da učini, Josip Staljin se ne bi plašio da kad padne noć ide na spavanje, ili pak ne bi bio toliko paranoičan da odredi jednog vojnika da čuva čak njegove kesice čaja! Kad bi imovina mogla to da učini, strah ne bi naterao pokojnog milijardera, Hauarda Hjuza, da živi poput pustinjaka i umre sam. Kada bi popularnost mogla to da učini, biografi Džona Lenona ne bi ga opisivali kao strašljivog čoveka koji je spavao sa upaljenim svetlima i užasno se bojao klica.«¹

Upoređivao je džinove sa Bogom i shvatao da Mu oni nisu nikakav takmac! Zbilja, bili su samo kao skakavci.

Istinska hrabrost potiče od dubokog stalnog pouzdanja u Boga, koji nam daje moć nad neprijateljem (Luka 10,19) i uvek drži reč! Halev je poznavao Boga. I to je bio izvor njegove hrabrosti. Kad je ogromna većina krenula jednim putem, Halev se držao svojih ubeđenja i otišao drugim. On je bio svestan da Bog plus jedan broj, pa makar to bio i broj jedan, čini većinu; otuda je uprkos negativnim izveštajima deset uhoda, on ostao čvrst u svom stavu.

Halev je doživeo prelazak preko Crvenog mora. Bio je svedok kasnijeg potapanja faraonove vojske. Video je kako voda izbija iz stene i pio od te vode. Jeo je manu koja je padala s neba. Upoređivao je džinove sa Bogom i shvatao da Mu oni nisu nikakav takmac! Zbilja, bili su samo kao skakavci.

Halev je bio pripremljen da čini ono što bi vođe trebalo da rade – da vodi. Njegov odgovor je glasio: »Hajde da idemo da je uzmemo, jer je /Hanansku zemlju/ možemo pokoriti« (4. Mojsijeva 13,31). Narod se, međutim, uplašio tog ogromnog novog poduhvata. Njihov strah izrodio se u paniku, te su poželeli da kamenuju vođu koji ih je podsticao da idu napred u veri. Ipak, Halev je odlučio da pođe napred sa optimizmom, verom i hrabrošću.

Dok svoj pogled budemo upravljali na Haleva tokom ove sedmice, razmislimo kako mi kao mladi ljudi možemo ispoljiti smelost, hrabrost i veru kad na svojoj stazi naiđemo na planine i džinove.

Širli Roberts, Maunt Rouz, St. Patrik, Grenada, Zapadnoindijska ostrva

1 Bob and Debby Gass, The Word for You Today (februar-april 2004). Reconciliation Ministries, i str. 56.

Američki psiholozi Martin Seligman i Stiven Mejer istraživali su kako inteligentna stvorenja reaguju na izazove. U jednom eksperimentu, psi su dobijali povremeno elektrošokove ali im je bila data i jedna poluga da bi kontrolisali te elektrošokove. Ostali psi nisu imali kontrolnu polugu. Psi koji su trenirani pomoću poluge naučili su da se suočavaju sa povremenim traumama, ublaže po mogućstvu bol i izbegnu mučnu situaciju. Psi trenirani bez poluge naučili su da budu bespomoćni. Suočeni s traumom koju nisu mogli da kontrolišu, očekivali su neuspeh te nikada nisu ni pokušali da postignu uspeh.¹

Kad se Halev vratio sa četrdesetodnevne misije uhođenja, on i njegovi drugovi preneli su ono što su videli. Takođe su sa sobom doneli i fizički dokaz o plodnosti zemlje, uključujući tako ogroman grozd da su ga morala nositi dva čoveka. Ali, zbog napornog putovanja kroz pustinju i svih onih godina robovanja u Egiptu, Izrailjci su počeli da se osećaju prosto izgubljenim pri pomisli na slobodu i trud neophodan da bi se ona obezbedila. Oni su preuveličali prepreke, potcenili moć koju bi im Bog dao, te su pripretili da će se spakovati i vratiti u Egipat (4. Mojsijeva 13,27-14,3).

Halev je verovao da će Bog zato što im je privržen odneti pobeđu nad njihovim okolnostima.

Sumnjalice nikada nisu ni zauzele zemlju koju su im Halev i Isus Navin opisali; a i ta dva vizionara morala su da sačekaju 40 godina da bi njihov opis postao živa stvarnost. Halev je podneo iste šokove tokom robovanja kao i ostali Izrailjci, a ipak su on i Isus Navin verovali da će Bog, budući da im je privržen, odneti pobeđu nad njihovim okolnostima. Oni nisu svoju sudbinu odvajali od sudbine svog naroda. Sa svojih osamdeset godina, Halev je bio snažan, sposoban vojnik. Ako je iko mogao da odustane i da Obećanu zemlju prikaže po svom nahođenju, onda je to bio Halev. Ali on nije tako postupio (4. Mojsijeva 14,38-45). Znao je da je deo nedeljivog naroda, i odbio da napusti nadu u narod ili u Boga koji je imao planove za sve njih.

ODGOVORITE

1. Halevov osećaj o Božjoj pouzdanosti pomogao mu je da se oduči od bespomoćnosti nastale u ropstvu i da u pustinji sačuva svoju motivisanost. Ako ste se ikada osetili bespomoćnim, koja je »poluga« pomogla da se povratite i krenete napred u svom životu?
2. Zapišite sopstvenu viziju o svojoj mesnoj crkvi i pročitajte je u razredu. Koji biste »plod« ili dokaz mogli upotrebiti da ubedite ostale u vrednost svog viđenja stvari? Kako možete ohrabriti svoju crkvu u pogledu zajedničke budućnosti? Možete li čekati da ta vizija postane stvarnost – čak ako je potrebno i 40 godina da je drugi prihvate?

Kejša Mekenzi, Labok, Teksas, SAD

1 Christofer Peterson, Steven Maier and Martin Seligman, Learned Helplessness: A Theory for the Age of Personal Control (Oxford University Press, 1995).

Umete li da uočite bitno? (4. Mojsijeva 13,27.28)

Pravilno uočavanje (u saznavanju) predstavlja perceptivni proces tumačenja ulaznih podsticaja. Ono obuhvata obraćanje pažnje na bitne znake a zanemarivanje onih koji to nisu. Ljudi koji su išli sa Isusom Navinom i Halevom da istraže Hanansku zemlju nisu bili slepi. Niti su Isus Navin i Halev bili slepi. Razlika između te dve uhode i ostalih ogledala se u njihovoj sposobnosti uočavanja. Počujte veću grupu uhoda: »Idosmo u zemlju u koju si nas poslao; doista teče u njoj mleko i med, i evo roda njezina. Ali...« (4. Mojsijeva 13,28.29). Veznik *ali* negira sve što je prethodno rečeno ili pokazano. Drugim rečima: »Zaboravite mleko i med i nemojte gledati plod koji smo doneli.« Srećom, Isus Navin i Halev videli su istu zemlju i ljude i vratili se sa drugačijim tumačenjem zato što su znali šta je bitno. Kako?

Uvežbano oko (4. Mojsijeva 13,30)

Kao i svi ostali Izrailjci, Halev je prešao put od robovanja u Egiptu do početka Izlaska a onda sve do granica Obećane zemlje. Tokom tog vremenskog razdoblja, on je, zajedno sa drugima, video kako Bog čini i nemoguće. Bili su svedoci, pre Pashe, razdvajanja Crvenog mora, padanja mane i još mnogih čuda. Dakle, zašto je on jednostavno verovao da će oni biti u stanju da zauzmu Hanan (4. Mojsijeva 13,30)? Ono što je Halevu značilo nije bio izazov pred njim već pre Ko je bio s njim prilikom suočavanja s takvim izazovima.

**Da li su naše oči
uvežbane da vide Božje
delovanje u našem
životu?**

Dobro je osmotriti da li su naše oči izvežbane da se usmeravaju na ono što je bitno a da zanemaruju ono što nije. Možemo li valjano iskoristiti svoja iskustva iz prošlosti i iskustva drugih? Mnogim hrišćanima teško pada da se prisete perioda kada je Bog intervenisao za njih na izuzetan način. To obično nije zato što Bog nije intervenisao. Verovatniji razlog je to što, kao u slučaju ostalih uhoda koji su bili svedoci čuda, ta čuda nikada nisu uočena. Oni nikada nisu našli vremena da zapažaju, da naprave mentalne izveštaje o Božjem delovanju. Da li su naše oči uvežbane da vide Božje delovanje u našem životu?

Hevron dat Halevu (Isus Navin 14,6-15)

Bog nagrađuje svoje verne ljude. Ima mnogo primera u Bibliji koji pokazuju da je On privržen onima koji se uzdaju u Njega čak i ako ne vide

odmah sve jasno. Pošto je Halev video da ostali ne vide, i zato što je svim srcem sledio Boga, on je i mogao da nasledi Hevron. Iako mu je trebalo 45 godina, Halev je sad imao nešto da prenese svom potomstvu.

»Halev je bio veran od samog početka. Kao jedan od prvobitnih uhoda poslatih u Obećanu zemlju (4. Mojsijeva 13,30-33), on je video velike gradove i džinove, a ipak je znao da će Bog pomoći svom narodu da osvoji zemlju. Zbog te njegove vere, Bog mu je obećao da će dobiti lično nasleđe u toj zemlji... I sada, 45 godina kasnije, zemlja mu je data. Njegova vera bila je i dalje nepokolebiva. Mada je zemlja koju je nasledio još imala džinove, Halev je znao da će mu Gospod pomoći da ih pobedi.«¹

Ova pouka je pisana u vreme kada su mnogi ljudi doživljavali poteškoće širom sveta. Ekonomska recesija pogodila je svaku zemlju i svaku osobu na ovaj ili onaj način. Mnogi studenti su brinuli kako da plate svoju školarinu, dok su drugi gubili svoje domove. Da li smo mi onda videli ono što drugi nisu? Da li smo gledali dalje od »džinova u zemlji« i videli »plod« koji je Bog obezbedio? Naša sposobnost da uočavamo ono što je u teškim vremenima najbitnije, da vidimo ono što Bog vidi, može vrlo dobro da odredi naše nasleđe.

ODGOVORITE

1. Kakva je danas ekonomija? Da li je još uvek teško videti »plod« koji Bog nastavlja da obezbeđuje za nas? Koji su neki »džinovi u zemlji« koji blokiraju vaš pogled tako da niste u stanju da vidite »plod«?
2. Kako možemo sebe istrenirati da postanemo osetljivi na Božje delovanje u našem životu?

Devon Supervil, Bowling Grin, Ohajo, SAD

¹ NIB Life Application Study Bible, (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1984), str. 356.

HALEV: IZABRAN I VERAN

SVEDOČANSTVO (Priče Solomonove 23,26; Efescima 6,11)

Bitno je da kao Božji izabrani narod uočavamo sotonine falsifikate. Da bismo tako postupali, moramo svakodnevno živeti rečju Božjom. Verni Božji sluga Haleb predstavlja za nas veliki primer. On je »shvatio stanje, hrabro je ustao u odbranu Božje reči i učinio sve da prevaziđe negativni uticaj svojih nevernih drugova.«¹ Ali deset uhoda se pobunilo i zaratilo protiv vernih. Ti ljudi, »kada su jednom krenuli pogrešnim smerom, tvrdoglavo su nastavili da ustaju protiv Haleva i Isusa Navina, protiv Mojsija i Boga. Svaki sledeći potez doprinosio je da u tome postanu još uporniji, još odlučniji da osujete svaki

Bog se umešao da spreči njihove ubilačke namere.

pokušaj osvajanja Hanana. Bili su spremni da izvrnu i istinu da bi ojačali svoj zlokobni uticaj. Hanan su proglasili 'zemljom koja proždire svoje stanovnike'. To nije bio samo negativan, već i lažan izveštaj.«²

»Neverne uhode su bile vrlo glasne u osuđivanju Haleva i Isusa Navina, pa je uskoro odjeknuo i poziv da ih zaspu kamenjem. Pobesnela gomila dograbila je kamenje da pobije ove verne ljude. Nasrnuli su na njih uz divljačku viku. A onda im je kamenje iznenada poispadalo iz ruku, začutili su i počeli da se tresu od straha. Bog se umešao da spreči njihove ubilačke namere.«³

Izrailjski narod, uključujući i one verne, morao je da čeka 40 godina pre no što će ući u Obećanu zemlju, a oni prvi Izrailjci koji su izašli iz Egipta umrli su pre toga. Međutim, Bog je obećao da će Haleb ostati živ i naslediti Hanan. Štaviše, Izrailjcima rođenim posle Izlaska pružena je druga prilika da se odvrte od svog sebičnog života. No, oni su se samo delimično potčinili Bogu, jer su pokušali da osvoje Hanan sopstvenom snagom i doživeli strašan neuspeh.

Napori da svoj program stavimo iznad Božjeg retko kad uspevaju. Mi treba najpre da verujemo u Njega. Mora doći do potpunog predanja. »Sine moj, daj mi srce svoje, i oči tvoje neka paze na moje puteve« (Priče Solomonove 23,26). To je upravo ono što su činili Mojsije, Aron, Haleb i Isus Navin. »Ali, oni su bez prigovora prihvatili božansku presudu.«⁴ Moramo dopustiti Gospodu da nas vodi i strpljivo čekati na ostvarenje blaženog nada.

ODGOVORITE

1. Šta je Isus uradio za nas? Kakvima nas to čini? Koji biblijski stihovi potkrepljuju vaš odgovor?
2. Mi smo adventisti sedmog dana, ali zašto to nije dovoljno da budemo i izabrani?

Raul Piters, Fort Vort, Teksas, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 352.353.

2 Isto, str. 353

3 Isto

4 Isto, str. 356.

ŽIVETI U IŠČEKIVANJU

PRIMENA (4. Mojsijeva 13,30; Isus Navin 14)

Haleb je dao veliki primer hrabrosti, poverenja i vere u Boga uprkos nevoljama ogromnim kao planine na koje je nailazio. Kad sam bio dete, moja majka je često govorila: »Nemoj previše brzo da odrasteš.« Danas, međutim, sve izgleda tako brzo. Čovek jedva da može da drži korak sa najnovijim postignućima u tehnologiji; i ponekad, čini se da strpljenje i ne postoji. Bog traži od nas da budemo strpljivi i da čekamo oslanjajući se na njega. Halebov primer u tom smislu vredan je pažnje. Evo nekih saveta koji nam pomažu da čekamo na Gospoda: *Sve svoje brige stavite na Njega (1. Petrova 5,7)*. Hrabro i s poverenjem, iznesite svoje brige, preokupacije i zadatke pred Njega. On je Halevu dokazao da se brine. Isto će to učiniti i za vas. Suočite se smelo sa svojim »džinovima« i ojačaćete u izvršavanju Gospodnje volje.

Postupajte sasvim određeno, čak i ako to znači ići protiv većine (4. Mojsijeva 13,30). Dok čekate, slušajte Božji glas i brzo delajte kad Ga budete čuli. Mi vrlo često odgađamo da učinimo ono što treba. A posledica je da propuštamo mnoge blagoslove koje Bog ima za nas. Danas se obavezite da ćete se brzo odazivati na Njegov glas.

Dozvolite Bogu da vas vodi i sledite Ga drage volje (Isus Navin 14,8). U jednom svetu gde često ima oprečnih uputstava i suprotstavljanja Božjem putu, osnažite svoj um Njegovom Rečju tako da biste mogli znati Njegovu volju i smesta krenuti za Njim kad vas pozove.

Vežbajte i jačajte svoju veru (Isus Navin 14,14). Haleb je ostao živ da bi nasledio ono što je Bog obećao, zato što se njegova vera u Boga nikada nije pokolebala. Haleb je mogao da ispolji takvu smelost i hrabrost kad se suočio s protivljenjem, poteškoćama ogromnim kao planina, i sa džinovima na svojoj stazi samo zato što je njegova vera bila ukorenjena u Hristu.

Budite strpljivi (Psalam 37,7). Tih 40 godina lutanja po pustinji mora da su povremeno izgledale kao večnost. Ali Halevovo nepokolebivo pouzdanje u Boga i predanost Bogu tokom tih mučnih godina (iako nije bio kriv) svedočili su o njegovom karakteru kao Božjeg deteta.

ODGOVORITE

1. Kako se još možemo suočiti sa džinovima koje ćemo možda sresti dok budemo čekali na Hristov povratak?
2. Koje ste strategije razvili da biste se osposobili da se hrabro uzdignete iznad protivljenja dok se borite da živite za Isusa?
3. Kako možete usporiti da biste lakše čuli Božji glas?

Helin /Helyne/ Frederik, Maunt Rouz, St. Patrik, Grenada, Zapadnoindijska ostrva

HRABROST U BILO KOM STAROSNOM DOBUMIŠLJENJE (*Isus Navin 14,11*)

Halev je imao 85 godina kada je otpočeo borbu sa Enakovim sinovima. U tumačenju o Halevovom karakteru čitamo: »Halev je bio rođen kao rob u Egipatskoj zemlji i znao za jad, poraz i stalno poniženje koje donosi ropstvo. Bio je umoran jer su ga udarali, proklinjali, tukli i pretili mu. Bio je umoran od

Nijedan neprijatelj ne bi smeo da nas straši, nikakav strah ne bi smeo da nas progoni.

toga što su ga tretirali kao životinju; otuda, dakle, njegova čvrsta odluka da pobjedi i postigne nezamislivo.«¹

Jedna od važnih pouka iz Halevovog života glasi: Nikada nije suviše kasno da se uhvatite u koštac sa džinovima. Međutim,

bolje je da to otpočnete dok ste mladi. Još jedna značajna misao koju valja sagledati je ova: Mi možemo oslabiti telom, ali uvek možemo biti jaki u duhu, dovoljno jaki da Bogu kažemo kao Halev: »Daj mi ovu planinu!«

U borbama života, neka se početnici i neiskusni zadovolje lakšom stazom. Ali svi istinski vojnici moraju biti voljni da osvoje planinu pre nego što umru. Halevova izvanredna služba može se pripisati njegovoj životnoj filozofiji i odluci da sledi Gospoda. Kao uhoda, Halev je video gradove u ruševinama, dok su ostali videli sebe kao skakavce u poređenju sa neprijateljem. Pobjednik mora uvek posedovati optimistički stav u odnosu na izazove s kojima se suočava. Ako želimo da kao crkva nešto postignemo i pobjedimo, moramo slediti Gospoda potpuno, verno i bez straha. Nijedan neprijatelj ne bi smeo da nas straši, nikakav strah ne bi smeo da nas progoni, i niko da nas skrene s puta. Moramo biti voljni da idemo kuda god Gospod krene.

Halevova životna filozofija nalazila se u stalnom Gospodnjem prisustvu. »On je bio uspešan zato što je računao na Gospodnju silu; bio je zaista uspešan zato što se oslanjao na Gospodnje obećanje. Vera mu se nikada nije kolebala. Čak je i pred mogućim neuspehom ostajao čvrst.«² Naše lične i zajedničke borbe možda su teške, dosadne pa čak ponekad i opasne. Ali ako smo odlučni, ako odbijamo da budemo poraženi, na kraju ćemo osetiti ukus plodova Obećane zemlje.

ODGOVORITE

1. Da li mislite da Halevov život i postupci sugerišu da ne bi trebalo planirati ili uzimati u obzir penziju?
2. Kloji su neki suštinski elementi koje čovek mora posedovati kako bi postigao uspeh?

Inok Ajzak, St. Dejvids, Grenada Zapadnoindijska ostrva

1 John Phillips, *Introducing People of the Bible*, sv. 1 (Neptune, NJ; Loizeaux Brothers).

2 Isto.

VERNOST JE STANJE UMAISTRAŽIVANJE (*4. Mojsijeva 13; 14; Isus Navin 14; 15*)**ZAKLJUČAK**

Halevov životni vek prožet vernošću deluje nadahnjujuće. On je iskusio ropstvo u Egiptu, oslobođenje i četrdeset godina lutanja po pustinji. Njegova apsolutna vera u Boga oblikovala je njegovu perspektivu – ono što je video kao uhoda. Ljudi džinovskog rasta nisu bili ništa za Boga koji je potopio celu faraonovu vojsku. Nažalost, deset uhoda nisu bili ni vođe ni istinski vernici. Sledstveno tome, jedini koji su napustili Egipat i ušli u Obećanu zemlju bili su Halev i Isus Navin. U svojoj 85. godini Halev je dobio Hevron gde su živeli Enakovi sinovi džinovskog rasta. Čekao je 45 godina da bi ponovo video te džinove i smesta krenuo da ih pokorava.

RAZMOTRITE

- Napišite vodeći princip za svoj život, koji će ukazivati na spremnost da se prilagodite; na primer, »Kad u životu dobijete limun, napravite limunadu.«
- Posetite neki park u kome do sada niste bili. Fotografirajte ili skicirajte predmete i elemente koji će vam pomoći da svojim prijateljima objasnite zašto oni obavezno moraju da posete taj park.
- Pronađite priče o istrajnosti koje se prenose s generacije na generaciju u vašoj kulturi.
- Nabavite ogroman grozd i nekoliko urmi i jedite ih dok pripremate tekst za scenski prikaz o Halevu.
- Pogledajte na Internetu o biblijskoj umetnosti. Potražite crteže i slike koje se odnose na Haleva i podelu Obećane zemlje izrailjskim plemenima.
- Prepišite Psalam 37,1-9 u prvom licu jednine, ubacujući svoje ime i ostale detalje da biste personalizovali taj odlomak. Kako to menja vaš način sagledavanja stvari? Koje džinove treba da pobedite uz Božju pomoć?
- Sačinite listu teških problema s kojima se suočavate. Preoblikujte te poteškoće pomoću pozitivnih reči, da biste tako lakše definisali akcioni plan za suočavanje sa tim izazovima.

POVEŽITE

Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 352-356; 466-468; 618.619. 646.647. V. Gilbert Beers, *The Book of Life*, sv. 5, str. 123. 126-129;; sv. 7, str. 135. 138-141: *Life Application Bible*, NIV version, Wheaton, Ill.: Tyndale House), str. 239; potražite *Caleb*, Fausset s *Bible Dictionary* (Bible History Online) na sajtu <http://www.bible-history.com/>.

Norma Sahlin, Springboro, Ohajo, SAD

Pouka 3

od 9. do 16. oktobra 2010.

Ana: učiti da budeš neko

»I Ana se pomoli i reče: Razveseli se srce moje u Gospodu; podiže se rog moj u Gospodu; otvoriše se usta moja na neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja tvojega. Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugog osim tebe; i nema stene kao što je Bog naš«
(1. Samuilova 2,1.2).

Razmotrite ovu parabolu. Neki čovek ulazi u crkvu jednog subotnog jutra. Obučen je u jednostavnu, čistu odeću. Prolazi pored redara koji ga pozdravljaju, nastavlja između redova i dolazi do podijuma u prednjem delu crkve. Zatim zavlaci ruku u džep i vadi gomilu novca. Pruža novac pastoru, objašnjavajući da je godinama silno želeo da dobije na lutriji. Znao je samo da bi mu to olakšalo život. Dakle, jedne noći molio se Bogu i obećao da će, ukoliko dobije na lutriji, sav novac dati crkvi.

Do koje mere će vaša vera biti kušana? Da li će se i od vas, kao od Avrama, tražiti da žrtvujete svog jedinog sina? Ili će vam, kao Jovu biti oduzeta imovina i deca? Ili ćete proći kao Ana? Ona je bila dobra osoba i verovala u jedinog istinskog Boga. Ona je takođe bila osoba koja se nije osećala dovoljno vrednom zbog toga što nije imala dece. Dok se u hramu molila za dete, suze su obilno tekle niz njene obraze. Jecala je i prosto gubila dah. Mada su joj se usne micale, reči se nisu čule. U stvari, sveštenik Ilije pretostavljaio je da je pijana. Ali, kad mu je objasnila za šta se molila, on joj je odgovorio: »Idi s mirom; a Bog Izrailjev da ti ispuni molbu, za što si ga molila« (1. Samuilova 1,17). Ana je odmah znala da ju je Bog čuo i uslišio.

Jedna stvar koja Aninu priču čini drugačijom od Avramove i Jovove jeste to što je Ana ispričala Bogu o žrtvi koju je voljna da učini. U Avramovom slučaju, Bog mu je rekao da žrtvuje svog sina. U Jovovoj situaciji, Bog je dozvolio da on izgubi i imanje i decu. Ana je, međutim, ponudila da svoga sina vrati Bogu.

Kod Ane je zanimljivo i to što se ona, kad joj je Ilije kazao da ide s mirom, odmah opustila i poverovala. Ona nije zapitkivala Iliju niti je tražila detalje. Jednostavno se vratila kući i više nije bila tužna. Njena vera bila je nagrađena rođenjem Samuila; i ona je održala reč koju je dala Bogu. Čim je Samuilo bio dovoljno odrastao da može da se odvoji od nje, odvela ga je u hram. Posle Samuila, Bog ju je blagoslovio te je imala još dece.

Dok budete ove sedmice proučavali Aninu životnu priču, naučite i vi kako da sebe odredite uz pomoć Boga.

Andrea Džekson, Bišop, Kalifornija, SAD

Jecala je i prosto gubila dah. Mada su joj se usne micale, reči se nisu čule.

VRAĆANJE DARA

LOGOS (1. Samuilova 1; 2,1-11.21; 2,12.13; Psalam 46,1.10; Matej 6,19.20; Marko 14,32-44; Luka 12,16-21)

Poverenje i posvećenje (1. Samuilova 1; 2,1-11.21)

Mogli biste možda ovu porodicu nazvati tipičnom za ono vreme. Elkana, sa svoje dve žene, Feninom i Anom. Biblija kao da ukazuje da je Elkana prihvatao Feninu, možda zato što mu je rodila decu, ali da je Anu stvarno voleo, iako s njom nije imao poroda. Centralna ličnost u ovom delu priče je Ana koju je Fenina neprestano podsećala da je nerotkinja. U ovoj priči se ipak ne ističu toliko problemi ovog tipa porodične strukture. Pre će biti da je tu reč o Aninoj veri u Boga. Njena priča podseća nas na Onoga kome možemo pribeci kad nam niko drugi ne može pomoći. Ona nas uči o važnosti poštovanja zaveta koji smo dali Bogu. I pokazuje nam da moramo biti voljni da sve što imamo posvetimo Onome koji nam je to dao.

Najbolji prijatelj (1. Samuilova 2,12.13; Psalam 46,1.10)

Ima trenutaka kada čak ni naši najbliži prijatelji – sestre, braća, deca, roditelji, supružnik – ne mogu uputiti reči utehe koje su nam potrebne kad nam srce pati. Zapravo, prijateljska reč utehe može i da pogorša naš duševni bol. U mučnim situacijama, ponekad najbolje što prijatelji mogu učiniti za nas jeste da čute!

Jovovi prijatelji su najpre to shvatili. Ali kad su najzad progovorili, njihove reči učinile su Jova još nesrećnijim. Ni Elkana nije razumeo Anu kada joj je postavio pitanje: »Nisam li ti ja bolji nego deset sinova« (1. Samuilova 1,8). Anin odgovor bio je da porazgovara s jedinim ko će je stvarno saslušati.

Čak ni Ilije nije prepoznao izlivanje ranjenog srca pred Bogom. Poput Jovovih prijatelja, ukorio je Anu kao grešnika nedostojnog da se nađe u Božjem prisustvu. Ali, ona je blago i nežno odgovorila prvosvešteniku koji je, pokrenut Duhom Svetim, potvrdio da je Bog odobrio njen zahtev. Pročitajte Psalam 46,1. U najmračnijim trenucima, najbolji prijatelj koga možemo imati jeste Isus. Jedino On može dati odgovore i isceljenje za kojima napačeno srce čezne. Sve što možemo da učinimo jeste da prestanemo da brinemo zbog problema i da prepustimo Bogu da ga reši.

Držati se onoga što je bitno (Matej 6,19.20)

Filantropi to nazivaju »davanjem u dobrotvorne svrhe«. Hrišćani pak to zovu »vraćanjem«. Mi priznajemo da nam je upravo Bog dao sve što Mu mi posvećujemo i vraćamo. Iskreni hrišćanin doživljava veću radost kada daje nego kad prima. Ana je bila srećna kad je rodila sina. Ali se to ne može uporediti s radošću koju je iskazala davanjem Samuila Iliju kako bi njen sin mogao da služi Gospodu. Čitajte 1. Samuilova 2,1.

Boga naši darovi ne čine bogatijim. Umesto toga, naše nesebično davanje dovodi nas bliže Darodavcu. Upravo nam naša spremnost da i dalje dajemo pomaže da u sebi usavršimo Hristov karakter. »Sabiranje blaga na nebu daće plemenitost karakteru; osnažiće osobinu darežljivosti; podstaći milost, negovati saosećanje, bratsku ljubaznost i dobročinstvo.«¹

Bog ne zahteva da dajemo od viška novca ili svoje neiskorišćeno vreme. Reč je o davanju koje srećemo kod Ane, koja je dobrovoljno vratila Gospodu ono što je najviše želela na ovom svetu.

Nemojte biti tvrdica (Luka 12,15-21; 21,1.2)

Samo je Bog taj koji povremeno dopušta da neki zgrnu bogatstvo a drugi da zarade malo. Bez obzira da li smo bogati ili siromašni, svi mi imamo istu odgovornost.

Dok je Isus jednoga dana sedeo u hramu, posmarao je Jevreje koji su dolazili da prilože svoje darove u hramsku riznicu. Najpre su došli imućni koji su ostavili svoje ogromne darove. A onda je došla jedna udovica koja je dala svega dve lepte. Pročitajte šta je Isus rekao o ta dva tipa darova u Luki 21,1.2. Isus je hteo da Njegovi učenici shvate da zemaljska vrednost naših darova ne pokazuje koliko je naša ljubav prema Bogu. Naprotiv, Njega čini srećnim naša spremnost da vratimo sve što nam je On dao.

Nasuprot ovoj udovici, Isus je ispričao parabolu o nerazumnom bogatašu koji je bio izuzetno blagosloven. Ali, umesto da vrati Bogu čak samo mali deo, on je odlučio da sagradi veće žitnice da bi smestio svoje bogatstvo i da bi svi mogli videti koliko je uspešan. »A Bog njemu reče: Bezumniče, ovu noć uzeće dušu tvoju od tebe; a što si ti pripremio čije će biti« (Luka 12,20). Isus je želeo da istakne sledeću misao: ljudi koji sve gomilaju za sebe neće imati dela u Njegovom carstvu.

Fenina je slična ovom bezumniku. Ona je bila blagoslovena s mnogo dece. Ipak, umesto da svoju decu posveti službi Gospodu, ona je odlučila da ih iskoristi kako bi ponižavala Anu. S druge strane, Ana je slična udovici iz Luke 12. Ona je odabrala da vrati Bogu sve što joj je On dao. Taj nesebičan duh učinio je da ona u Božjim očima postane neko i nešto.

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog čekao da Ani podari dete sve dok ona nije zapala u takvo očajanje?
2. Da li se ikada molite da nešto dobijete kako biste mogli da to date? Zašto da ili zašto ne?

Melvin Tolson, Bramton, Ontario, Kanada

¹ Our High Calling, str. 195.

»Druga žena, ljubomorno je zahtevala da se prvenstvo ukaže njoj, tvrdeći da uživa veliku Božju naklonost, a da je Anin nedostatak dokaz Gospodnjeg nezadovoljstva. To se ponavljalo iz godine u godinu, sve dok Ana više nije mogla da podnosi to mučenje. Nesposobna da prikrije bol, nezadrživo je plakala i odlazila sa svečanosti. Muž je uzalud pokušavao da je uteši. Govorio joj je: 'Ana, zašto plačeš? I zašto ne jedeš? Zašto je srce tvoje neveselo? Nisam li ti ja bolji od deset sinova?'

U to teško vreme takve molitve retko su se mogle videti.

Ana nije izgovorila ni reč prigovora. Teret, koji nije mogla da podeli ni sa jednim zemaljskim prijateljem, stavila je na Boga. Ozbiljno se molila da On ukloni njenu sramotu i da joj podari sina koga će podići i vaspitati za Njega. Dala je svečani zavet da će, ukoliko njena molitva bude uslišena, posvetiti svoje dete Bogu još od samog rođenja. Ana se približila ulazu u Svetilište i u bolu svoje duše 'pomolila... plačuci mnogo'. Razgovarala je s Bogom tiho, bez glasne reči. U to teško vreme takve molitve retko su se mogle videti. S druge strane, neumerene gozbe, pa čak i pijanke, nisu bile ništa neobično, čak ni na ovim verskim skupovima, pa je prvosveštenik Ilije, posmatrajući Anu, pomislio da je pijana. Mислеći da izriče opravdani prekor, strogo je rekao: 'Dokle ćeš biti pijana? Otrezni se od vina svojega!'

Ana je, uplašena i ranjena, ipak ljubazno odgovorila: 'Nisam pijana, gospodaru, nego sam žena tužna u srcu, nisam pila vina ni silovita pića, nego izlivam dušu svoju pred Gospodom!'

Prvosveštenik je bio duboko dirnut, jer je bio Božji čovek, pa joj je umesto ukora, izrekao blagoslov: 'Idi s mirom, a Bog Izrailjev da ti ispuni molbu, za što si ga molila!'

Anina molitva bila je uslišena; dobila je dar za koji se tako usrdno molila. Kada je ugledala dete, dala mu je ime Samuilo, 'Isprošen od Boga'. Čim je mališan dovoljno odrastao da se mogao odvojiti od majke, ona je ispunila svoj zavet.«¹

ODGOVORITE

Jeste li ikada pomislili da vas Bog ne voli toliko kao nekog drugog, jer njemu bolje ide nego vama?

Džef Džekson, Bišop, Kalifornija, SAD

¹ Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 527.528.

Priča o Ani dogodila se izvesno vreme posle Knjige o sudijama, kada »ne beše cara u Izrailju« i »svaki činjaše što mu beše drago« (Sudije 21,25). Društvo je u to vreme smatralo bigamiju prihvatljivom – naročito ako je muškarac bio dovoljno bogat da izdržava više žena. Izrailj je takođe prihvatio ovu praksu. Tako je došlo do toga da čak Elkana, Levit i Jehovin sveštenik – uzme dve žene. Iako Ana nije mogla da ima dece, ona je bila Elkanina omiljena supruga. Zato je bila izložena maltretiranju od strane Fenine, druge žene. Kad bi Elkana pokazao prema Ani više poštovanja i pažnje, rугanje je postajalo još gore, sve dok jednoga dana nije pokvarilo čak i Pashalnu svečanost.

Premda Elkana nije sledio Božje idealno uputstvo kad je reč o braku, on je bio veran sveštenik i duhovan čovek. U klimi zla i iskvarenosti, on je ozbiljno shvatao svoj položaj i živeo da bi posredovao za narod. Isto se nije moglo reći za Ofnija i Finesa. Ti Ilijevi sinovi bili su poznati kao iskvareni. Varali su narod i upuštali se u seksualni nemoral unutar šatora (1. Samuilova 2,11-25). Ofniji i Fines nisu bili pogodni da budu posrednici za Izrailj. »Još u detinjstvu su se navikli na Svetilište i na obrede u njemu; ali, umesto da ih to ispuni strahopoštovanjem, oni su izgubili svaki smisao za njegovu svetost i značenje.«¹

»Podvizi« Ilijevih sinova bili su dobro poznati. Tome valja dodati i unošenje religiozne prakse drugih naroda u službu svetinje. Stoga nije čudo što je Ilije, kada je video da se Anine usne miču a nije čuo nikakav zvuk iz njenih usta, pretpostavio da je ona pijana. Odmah ju je ukorio što nije imala dovoljno samokontrole da prestane s pijenjem mnogo pre no što je ušla u Božju kuću. Ana je izlivala svoje srce Bogu u trenutku lične krize, i Bog joj je potvrdio preko nesavršenog sveštenika da je ne samo čuo njene molitve nego da će ih i uslišiti.

»Podvizi« Ilijevih sinova bili su dobro poznati.

ODGOVORITE

1. Šta je to što mi kao hrišćani činimo a što izgleda »ispravno u našim sopstvenim očima«?
2. Posmatrajući sve ono loše u ovom svetu, da li se Bog zaista brine za naše potrebe? Objasnite.
3. Razmotrite svoje lično viđenje crkvenih službi. Da li ste na bilo koji način »izgubili svaki smisao za njihovu svetost i značenje«?

Gedes Stjuart, Piking, Ontario, Kanada

¹ Stvaranje – Patrijarsi i proroci, str. 533.

NAŠ UZOR: ANA

PRIMENA (1. Samuilova 1,1-2; 2,1-11.19-21)

Mada se Anino iskustvo dogodilo pre više hiljada godina, mi se još i danas možemo poučiti iz toga. Još od samih početaka, ljudska bića doživljavala su mučne trenutke i osećali kao da nema nade. Ana se upravo tako osećala. Međutim, ona nije sedela skrštenih ruku kako to mnogi od nas čine. Ona je svoj problem iznela Bogu. Danas, na primeru koji nam je Ana ostavila, analiziraćemo kako da postupamo u teškim situacijama.

Problem. Elkana je imao dve žene, Anu i Feninu. Fenina je imala dece, Ana nije. U to vreme, za ženu je bilo sramotno da nema sina, a kamoli da uopšte nema dece. Stoga se Ana osećala bezvrednom.

Anino rešenje. Shvatila je da joj samosažaljevanje neće rešiti problem. Zato je odlučila da o tome porazgovara sa Bogom. Zavetovala se govoreći da

**Bog će uvek
obezbediti način da
bismo živeli u miru.**

će, ukoliko je Bog blagoslovi darujući joj sina, ona i sebe i dete posvetiti Gospodnjem cilju.

Rezultat. Bog je čuo Aninu molitvu, blagoslovio je i dao joj dete koje je ona nazvala Samuilo.

Odgovor. Ana je dovela Samuila u Svetinju i posvetila ga Gospodu. Zahvalila je Bogu u molitvi. Ta molitva ukazuje na ključne Božje aspekte: (1) On zaslužuje svu našu hvalu. (2) Mi ništa ne možemo činiti bez Njega. (3) Bog se stara o onima koji su Mu verni. (4) Gospod zna kraj od samog početka. On zna šta je za nas najbolje. (5) On daje sreću i snagu onima koji su voljni da to prime. (6) Naši najveći neprijatelji/naše borbe nemaju sile nad nama ako se uzdamo u Boga. (7) Bog nikada nije obećao da će život biti lak. Ali je obećao da će za nas uvek biti tu ako Ga potražimo. Baš kao Ana, u životu se možemo osetiti bespomoćni, beskorisni, umorni, slabi i deprimirani. Umesto da dozvolimo da nam problemi unište život, treba da zatražimo od Boga da nas oslobodi mučne situacije. Bog će uvek obezbediti način da bismo živeli u miru. Sve što On od nas traži za uzvrat jeste da zahvalno živimo svoj život kao svedoci Njegove sile.

Učiniti. Molite se svakog jutra da vas Bog izbavi iz teške situacije i posvetite Mu svoj život.

ODGOVORITE

1. Kakve borbe doživljavate?
2. U kom smislu vas Ana nadahnjuje?
3. Šta je istinska sreća?
4. Šta vi možete učiniti za Boga?

Kimberli Tolson, Brampton, Ontario, Kanada

BLISTATI IZ POZADINE

MIŠLJENJE (1. Samuilova 1,1-19; 1. Korinćanima 12)

Kao dečak od deset-jedanaest godina, Džoel nije znao kakva će mu biti budućnost. Jedino je znao da voli kamere; stoga bi veći deo svog vikenda provodio u pripremanju opreme za crkveno bogoslužje. Kad je postao tinejdžer, Džoel je radio iza kamere tokom bogoslužja. On to možda nije mogao da sagleda u tom uzrastu, ali jednoga dana on će stajati ispred kamere, propovedajući vest o čudesnoj Božjoj ljubavi ne samo crkvi u Lejkvudu nego čitavom svetu.¹

Ponekad lako zaboravljamo one koji rade iza scene. Ipak njihov rad je isto toliko značajan kao i rad onih pod reflektorima. Da li bi neki nagrađeni mjuzikl bio tako savršeno izveden bez onih koji pripremaju pozornicu? Da li bi glavni pevač mogao tako dobro da zvuči bez pratećih pevača i bez benda?

Bog još uvek ceni ljude koji se stapaju s pozadinom, baš kao što je uvažavao Anu. Ona je možda često bila u Fenininoj senci, zato što nije imala dece. No, iako se možda osećala zanemarena i zaboravljena, Bog je nije zaboravio. Ona je posedovala veru i hrabrost, znajući u svom srcu da Bog za nju ima određeni plan.

Crkva ima mnoge uloge kojih se hrišćani mogu prihvatiti. Često bivamo tako zasenjeni nekom propovedi ili posebnom muzikom da zaboravljamo da nije sve u tome da čovek bude pod reflektorima. »Svakome je dodeljen izvestan posao, i niko ne može zameniti drugog.«² Mi svi imamo različita mesta gde smo izvrsni. Ponekad nas Bog koristi baš tamo gde se nalazimo. Premda drugi možda ne cene ono što vi radite, Bog vidi a Njegova nagrada je veća od onog što bi vam bilo ko na ovoj zemlji mogao dati.

Kada se koriste, Bogom dani talenti pomažu svakome od nas da učinimo da crkva delotvorno funkcioniše. Svako od nas ima poziv u životu. Bez obzira da li na pozornici pevate ili sedite u crkvenim klupama hrabreći aplauzom posetioca do vas, vi radite Božji posao i svetlost će blistati iz vas. Vi ćete svetleti tako da to vidi celi svet.

**Vi ćete svetleti tako
da to vidi celi svet.**

ODGOVORITE

1. Kako možete služiti drugima dok radite u pozadini?
2. Kako možete upotrebiti talente koje posedujete da biste proslavili Boga?

Aleksandra Džibuh /Jibouh/, Bramton, Ontario, Kanada

¹ Joel Osteen, *Become a Better You* (New York: Simon and Schuster, 2007), str. 72.73.

² Christian Service, str. 10.

ZAKLJUČAK

Anin košmar otpočeo je kada se Elkana odlučio za pragmatično rešenje u slučaju braka bez dece: druga žena. Izmučena preko granica izdržljivosti, Ana iznosi Bogu u hramu svoj problem, bol i molbu, ali samo da bi bila pogrešno okarakterisana kao pijana. Međutim, prekoračio se pretvorio u blagoslov. Ana je rodila sina – dar od Boga. Pošto je primila dar, ona dobrovoljno, sva radosna vraća svog sina Bogu, posvećujući ga Božjoj službi. Njena nesebičnost učinila ju je velikom u Božjim očima. Gubeći u svetovnom smislu, ili vraćajući dar Bogu, mi doživljavamo istinsku sreću i ispunjenost.

RAZMOTRITE

- Isecite slike iz časopisa ili iskoristite fotografije koje pokazuju različite emocije da biste napravili »emocionalni kolaž«. Setite se prilike kada ste iskusili svaku od tih emocija. Kako ste reagovali? Da li ste mogli reagovati i drugačije? Kako ste uklopili Boga u svaku od tih emocionalnih reakcija?
- Intervjuite ljude postavljajući im ova pitanja: Šta najviše vrednujete? U kojim biste okolnostima bili voljni da to date drugome?
- Ispišite na jednoj karti šta najviše želite ili vrednujete. Stavite kartu u kutiju, i uvijte kutiju tako da to odražava vrednost njenog sadržaja. Pomolite se i dajte svoju najdragoceniju imovinu ili san Gospodu. Ostavite kutiju na takvo mesto koje će vas podsećati na vaš dar.
- Razmislite o tome kako se svaka ličnost pouke za ovu sedmicu osećala: Elkana – muž koji voli, ponosan otac; Ana – voljena, zloupotrebljena, slomljena, srećna; Ilije – suviše popustljiv; Fenina – ohola, nesigurna i agresivna; Samuilo – srećan, tužan, pun pouzdanja i ljubavi. Podelite uloge prijateljima i pomoću reči ili pantomime prikažite kako su se pomenute osobe odnosile jedna prema drugoj. S kojom biste se od njih poistovetili, i zašto?
- Odslušajte pesmu hvale, zatim napišite pesmu ili poemu koja veliča Boga zbog svega što vam je On dao. Pročitajte pesmu i nekom drugom.
- Napišite imejl ili telefonirajte nekome ko se bori sa određenim problemom. Nađite načina da saopštite Božje obećanje da će On biti s nama u vreme nevolje.

POVEŽITE

Stvaranje – patrijarsi i proroci, 55. poglavlje; Stuart Tyner, *Grace Notes* (Nampa, Id.: Pacific Press, 2007); Mike Jones, *Sometimes I don't Feel Like Praying* (Nampa, Id.: Pacific Press, 2008).

Odri Anderson, Lindesberg, Švedska

Pouka 4

od 16. do 22. oktobra 2010.

Jonatan: rođen za velika dela

»I Jonatan reče momku koji mu nošase oružje:
Hajde da otidemo k straži tih neobrezanih;
može biti da će nam učiniti što Gospod, jer Gospodu
ne smeta izbaviti s množinom ili s manjinom«
(1. Samuilova 14,6)

KO SVIRA DRUGU VIOLINU?

UVOD (Priče Solomonove 18,24)

U filmskoj industriji, vođeni su mnogi sudski sporovi o tome čije bi ime trebalo da bude na top listi popularnosti. Šta to govori o ljudskoj prirodi? Betmen i Robin, predsednik i prva dama, Isus Navin i Halev, Pavle i Sila, Petar i Jovan. Ko ima vodeću ulogu a ko je pomoćni igrač?

Zadivljujući odnos koji je postojao između carevog sina i pomazanog budućeg cara vekovima je bio predmet beskrajnih razmišljanja za ljudski um. Dok je jedan bio vaspitavan za carstvo i čast, drugi je stalno bio podsećan da mu presto nikada neće pripasti. A ipak je njihovo prijateljstvo bilo takvo da su jedan drugom bili bliskiji od brata. David i Jonatan združili su se u izuzetno važnom periodu svog života. Oni su bili potrebni jedan drugome.

Postoje četiri obeležja bliskog prijatelja.

Mnogi ljudi imaju samo jednog - možda dva - bliska prijatelja u celom svom životu. Ipak, u životu svake osobe postoji potreba da s nekim podeli najintimnije misli. Svima nama potreban je neko ko nas poznaje, sa svim manama i greškama, ali nas uprkos tome voli.

Postoje četiri obeležja bliskog prijatelja: nesebičnost, odanost, bezuslovno prihvatanje i hrabrenje. Škrtoš, međutim, nije deo istinskog prijateljstva. Ne možete tražiti od prijatelja da učini ono što mu ne odgovara, niti s njim manipulirati. Prijatelji ne napuštaju jedan drugog kad se pojave teškoće. Kad vašim prijateljima krene loše, vi ste tu da im pružite podršku. U stvari, vi ćete biti tu da ih ohrabrite i da za njih navijate kako bi odneli pobjedu. Oni mogu biti ono što jesu kad su u vašoj blizini. Mogu vam plačući otvoriti svoje srce i vi ćete saslušati. Mogu se ponašati tako da ispadnu i glupi, a da mi ipak ne mislimo loše o njima.

Kakvo je, po vama, prisko prijateljstvo? Da li je u vašem prijateljstvu jedan dominantniji od drugog? Da li jedan od vas ulaže više napora da bi vaše prijateljstvo funkcionisalo? Ako je tako, da li je drugi u sporednoj ulozi?

Tokom proučavanja ove sedmice, pogledaćemo neka bitna obeležja jednog zadivljujućeg prijateljstva koje možete postaviti kao obrazac za svoj život ili, što je još bitnije, koje odražava prijateljstvo koje Isus želi da ostvari s vama.

Kevin Gredig, Palmerston Nort, Novi Zeland

JONATAN: ČOVEK ZA SVA VREMENA

DOKAZ (1. Samuilova 20,17; 2. Samuilova 1,17.25.26)

Uprkos njegovom statusu princa i prestolonaslednika, neki ljudi Jonatana lako svrstavaju u slabiće. On je znao da će ga odanost Davidu sprečiti da postane car (1. Samuilova 20,31), a ipak je odustao od položaja koji mu je po pravu pripadao. Život mu je spaslo mnoštvo koje je intervenisalo za njega pošto se oglušio o zapovest svog oca (1. Samuilova 14,45); i on je dobro poznat kao neko ko »voli« u jednoj kulturi gde se sila vrednovala više od osećanja. Ako približe pogledamo njegov karakter, otkriva se da je on zaista bio uzor za ljude u svim vekovima.

Potreba da se napravi razlika između »onoga koji voli i onoga koji se bori« ne odnosi se na Jonatana. On je bio otelotvorenje i jednog i drugog po svojoj snazi karaktera, tela i srca. Mnogo šta je rečeno o odnosu između Davida i Jonatana. Iako smo navikli da se muškarci ljube u biblijskim vremenima (1. Mojsijeva 29,13; 2. Mojsijeva 18,7; Luka 7,38.45), postoji nekoliko odlomaka koje izvesni ljudi koriste za pretpostavku da je Davidov i Jonatanov odnos bio homoseksualan – praksa na koju je Bog mrzeo (2. Mojsijeva 22,18; Rimljanima 1,27). Jevrejska reč *nashaq* koristi se da opiše ljubljenje u Starom zavetu i odnosi se na različite poljupce: poljupce iz ljubavi (1. Mojsijeva 29,13), kao znak pomirenja (1. Mojsijeva 33,4), opraštanja pri rastanku (Ruta 1,14) i izražavanja poštovanja (Psalam 2,12). Jasno je dakle da je poljubac kod muškaraca bio prihvatljiv i u starozavetnim i u novozavetnim vremenima.

Opiše ljubavi između Davida i Jonatana možda je zato teže shvatiti što se u Svetom pismu može naći malo primera takvog odnosa. U 1. Samuilovoj 20,17, jevrejska reč *ahab* koristi se da opiše vrstu ljubavi između ove dvojice, a posle nje odmah sledi *kenapso*, termin koji se direktno odnosi na nas same¹. Ti izrazi su identični onima koji se koriste u 3. Mojsijevoj 19,18 i Matej 22,39; »ljubi /*ahab*/ bližnjega svojega kao sebe samoga /*kenapso*/.« Daleko od toga da je bila romantična ili seksualna, ljubav između Davida i Jonatana bila je ispunjenje Božje zapovesti u levitskim zakonima i u skladu sa onim što je Isus kasnije samo potvrdio kao najuzvišeniji poziv verniku.

Jonatanova snaga – fizička, duhovna i emocionalna – bila je plod samopožrtvovane ljubavi prema drugome, što ga je konačno navelo da položi svoj život za prijatelja. Ima li većeg dokaza o njegovoj muževnosti?

ODGOVORITE

Ako bi vas neka osoba koja veruje da odnos Davida i Jonatana predstavlja biblijski presedan za homoseksualnu praksu, kako biste joj odgovorili?

Linds Morton, Palmerston Nort, Novi Zeland

1 G. J. Botterweck, H. Ringgren, H. Fabry, editors, Theological dictionary of the Old Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans, 1995).

Po NAJBOLJI PRIJATELJI I NAJGORI NEPRIJATELJI

LOGOS (1. Sam. 14,6-13. 24-46; 18; 19; 31,1-7; 2. Sam. 1,5-12; 2. O carevima 6,8-17)

DNK (1. Samuilova 14,6-13.24-46)

Jonatan je bio sin cara Saula. Međutim, bez obzira na svoj DNK, Jonatan se pokazao kao heroj. U 1. Samuilovoj 14,6-13.24-46, nalazimo ovog mladog princa spremnog da revnosno brani zemlju Jevreja i da se bori za svog oca. Vrlo često, Jonatan je dokazao svoju odanost ocu, caru Izrailja. On je poslušno sledio svog oca u borbu, nikada ne osporavajući njegove motive ili naredbu. Bio je dobar sin i častan čovek.

Tek kad se mladi princ sprijateljio sa Davidom, počinjemo da zapažamo silnu borbu u njegovoj duši. Najčudniji prijatelji odmah su se čvrsto vezali, kao srodne duše. Podstaknuti istom ljubavlju za Gospoda i ispunjeni borbenim žarom, dvojica mladih ljudi postali su nerazdvojni. Zamislite razočaranost cara Saula kada je otkrio da je najbolji sinovljevi prijatelj zapravo arhineprijatelj njegovog veličanstva? Jasno je da je Saul imao malo vremena za Davida, i da je najverovatnije želeo da iskoristi Jonatana kao sredstvo da sruši Davida.

Ipak Jonatanovo srce bilo je privučeno Davidu. Nismo sigurni šta im je bilo zajedničko, ali ono što znamo jeste da je Jonatan počeo da ulaže mnogo više u to prijateljstvo nego u sopstvenu porodicu. Problem privrženosti i odanosti postao je očigledan u Jonatanovom životu i odlukama s kojima se suočavao. Da li da odbrani prijatelja, ili da pomogne ocu?

Po svojoj lozi, Jonatanu je bio namenjen presto u Saulovoj dinastiji. Ali zbog Saulove neposlušnosti (1. Samuilova 13) da sačeka Samuila, to se nikada neće ostvariti. Dinastija će biti poverena Davidu, iz čije će loze doći Mesija.

Opasnost (1. Samuilova 14,24-29; 18-20)

Jonatan je znao za opasne namere svoga oca. U 1. Samuilovoj 14,24-29, čitamo da je Jonatan, mada je poštovao očev položaj i genetsku povezanost s njim, odlučio da u životu krene svojim putem. Nije otvoreno prekorevao oca niti je pokazivao prezrenje, nego je odlučio da postupa po svom nahođenju, i da dopusti da padne u vatru tek kad bi njegovi izbori doveli do neugodnih posledica.

Saul je bio opasan, proračunat i lukav. Ipak, kad proučavamo Jonatana, vidimo da »iver ne pada daleko od klade«. Zapazite kako Jonatan odlučuje da napusti izrailjski vojni logor i napadne Filisteje na svoju ruku. Čujte kako je arogantan kad dovodi u sumnju očevo vođstvo. Pomislite na opasnost kojoj se Jonatan sam izložio kada se sprijateljio s Davidom. I on je proračunat kao otac. Ipak, pre nego što ga precrtamo kao još jednog lošeg momka iz Svetog pisma, utvrdimo razloge koji stoje iza njegovog takvog ponašanja.

Jonatan je što se tiče glave i srca bio u redu. Izgleda da je bio svestan da njegov otac ne vrši baš najbolje ulogu cara. Jonatan je bio lojalan ili in-

dividualac – neverovatno opasno za mladog čoveka u njegovoj situaciji. Prva Samuilova 18 podvlači Saulov neopravdani bes i mržnju prema Davidu kao i Jonatanovu povezanost sa Davidom. Činilo se da Jonatan ima dovoljan razlog da pravi sopstvene planove.

Igra moći između oca i sina bivala je sve izraženija baš kao i nivo opasnosti za Davida. Jonatan je pokazao svoj pravi karakter heroja Svetog pisma time što je poštovao Davida kao pomazanog cara Izrailjaca. »Tako Jonatan učini veru s domom Davidovim govoreći: Gospod neka traži iz ruku neprijatelja Davidovih« (1. Samuilova 20,16).

Sudbina (1. Samuilova 23; 31,1-7; 2. Samuilova 1)

Jonatanova smrt nije bila ni glamurozna ni uzbudljiva. Međutim, zbog njegovog prijateljstva s Davidom i obećanja koje su ova dva prijatelja dala jedan drugom, on je ostao da živi u Davidovom domu preko svog sina Mefivosteja.

Sećanje na Jonatana sastoji se iz dva dela. Prvi se ogleda u Davidovom oplakivanju Jonatanove smrti (2. Samuilova 1). »Kako padoše junaci...«, ja-dikovao je David dok mu se srce cepalo zbog gubitka prijatelja u bici.

Drugi i najdublji deo vidi se u priči o Mefivosteju. Pošto je postao car, David je hteo da oda počast i zahvalnost Jonatanu – prema drevnoj tradiciji kad neko izgubi prijatelja. Čuo je za Mefivosteja, Jonatanovog sina. Mefivosteju je bilo pet godina kada je vest o smrti njegovog oca i dede odjeknula u carskoj palati. Bežeći s njim bezbednosti radi, njegova dadilja pala je na njega pa je on tako ostao hrom. I upravo ga je u takvom stanju David pronašao.

Zamislite Mefivostejev strah kada je čuo da car David traga za njim, kao članom Saulove porodice. Zatim, zamislite njegovu iznenađenje kada ga je David pozvao u palatu da jede za carskim stolom. Ova mala priča u Svetom pismu ima ogromne implikacije. Jonatan je otišao; ipak, ostao je njegov sin i David će, umesto Janatanu, ukazati poštovanje sinu.

Jonatanovo prijateljstvo s Davidom prkosilo je nalozima DNK o privrženosti; njegovi postupci dokazivali su da je imao jednu opasnu crtu karaktera i da je imao poverenja u sopstvenu sposobnost i izbore; a njegova sudbina, iako nije postao car, vekovima potresno deluje na ljude kao sjajna priča o časti i prijateljstvu.

ODGOVORITE

1. Na koji se način možete poistovetiti sa Jonatanovim problemima u vezi sa odanošću i vernošću? Da li je u ovom slučaju važila izreka da krv nije voda? Objasnite.
2. Šta vaša prijateljstva govore o vama?

Julin Durksen-Kapao, Palmerston Nort, Novi Zeland

»ORUĐE U NJEGOVIM RUKAMA«

SVEDOČANSTVO (1. Samuilova 13,1-13; 14,6)

»Zbog Saulovog greha prilikom drskog prinošenja žrtve, Gospod mu neće dodeliti čast da pobedi Filisteje. Jonatan, carev sin, čovek koji se bojao Gospoda, bio je izabrano oruđe za oslobođenje Izrailja. Pod božanskim podsticajem,

Spolja gledano, njihov rizični pokušaj bio je brzoplet.

predložio je momku koji mu je nosio oružje da tajno napadnu neprijateljev logor...«¹

»Zajedno su napustili logor, i to tajno, da njihova namera ne bi bila osujećena. Usrdno se moleći Vođi svojih otaca, dogovorili su znak

na osnovu kojeg bi mogli odrediti kako dalje da postupaju... Kad su se približili filistejskom utvrđenju, neprijatelji su ih primetili i podrugljivo kazali: 'Gle, izlaze Jevreji iz rupa u koje su se sakrili', a onda im uputili izazov: 'Hodite k nama da vam kažemo nešto', što je značilo da će kazniti dva Izrailjca za njihovu smelost. Taj izazov bio je znak koji su Jonatan i njegov pratilac bili dogovorili kao dokaz da će Bog blagosloviti njihov poduhvat. Sklonivši se zatim od pogleda Filisteja, odabravši tajnu i tešku stazu, ratnici su krenuli ka vrhu jedne litice koja se smatrala neosvojivom, te nije bila mnogo čuvana. Tako su prodrli u neprijateljev logor i ubili stražare koji, savladani iznenađenjem i strahom, nisu pružili otpor.«²

»Ova dva čoveka dokazala su da su bila pod uticajem i komandom više nego ljudskog generala. Spolja gledano, njihov rizični pokušaj bio je brzoplet, i protiv svih vojnih pravila. Ali Jonatanova akcija nije bila posledica ljudske prenegljenosti. On se nije oslonio na ono što bi on i njegov nosač oružja mogli učiniti; on je bio oruđe koje je Bog upotrebio u korist svog naroda Izrailja.«³

»Kada dobrota, čistota, smernost, poniznost i poštenje borave u srcu, oni će blistati u karakteru, a takav karakter je pun sile. Slava pripada ne oruđu, nego velikom Radniku čija ruka koristi oruđe. Srce ispunjeno Spasiteljevom ljubavlju svakodnevno prima blagodat da bi je prenosilo drugima. Život onda otkriva izbaviteljsku moć istine.«⁴

ODGOVORITE

1. Koja su glavna karakterna svojstva osposobila Jonatana da bude delotvorno Božje oruđe?
2. Ako treba da utičemo na druge i da im prenosimo blagodat, kakvo bi trebalo da bude naše usmerenje?

Glenda Higgs, Palmerston Nort, Novi Zeland

1 Conflict and courage, str. 152.

2 Isto

3 Isto

4 In Heavenly places, str. 237.

ISUS U JONATANU

PRIMENA (Luka 22,31; Rimljanima 15,4.5; 2. Korinćanima 8,9)

U svom životu, Jonatan nam daje sliku istinskog prijateljstva i na taj način dopušta da bacimo pogled na odanost i posvećenost drugima Onoga koji nas naziva svojim prijateljima. Da bismo ostvarili hristocentrično prijateljstvo jedan s drugim, koje odslikava osobine koje je Isus pokazao u svom životu, potrebno je:

Ostaviti po strani položaj. Prva Samuilova 18,1-4 ponavlja ideju da je Jonatan voleo Davida kao sebe. To je dovelo do toga da su se zavetovali jedan drugom. No, još i više od toga; to je navelo Jonatana da Davidu da svoju haljinu, mač, luk i pojas. Jonatan je bio zakoniti naslednik prestola svoga oca, ali time što je Davidu dao svoju haljinu i oružje, on je simbolično pokazao da je voljan da odustane od svojih prava u korist Davida koji će biti krunisan umesto njega. Isus je morao da napusti svoj položaj s desne strane Boga da bismo mi mogli biti uzdignuti do zvanja građanina Božjeg carstva.

Da li ste ikada osetili kao da prolazite kroz iskustvo pustinje?

Posredovati jedan za drugog. Mi vidimo jednu drugačiju stranu Jonatanovog prijateljstva u 1. Samuilovoj 19,1-6. Saul je ponovo kovao zaveru da usmrti Davida, ali je Jonatan priskočio u pomoć Davidu, posredujući za njega i moleći da mu život bude pošteđen. Čak i u ovozemaljskoj službi vidimo kako Isus posreduje za druge, a danas posreduje za nas na nebu.

Hrabriti one u pustinji. Pošto je pobegao u pustinju Zif, David saznaje da Saul još uvek hoće da ga ubije. Da li ste se vi ikada osećali kao da idete kroz pustinju ili ste doživeli iskustvo onih u pustinji? Da Bog čuti i da iskušenja ovog života izgledaju preteška? Slika koju nalazimo u 1. Samuilovoj 23,15.18 predstavlja Jonatana kako ide u pustinju da pronade i ohrabri Davida. Kakvu divnu sliku imamo i o Hristu i Njegovom ohrabrenju za nas preko Svetog Duha u vreme iskušenja.

Slično Jonatanu, i mi bi trebalo da podsećamo one u pustinji na Božji karakter i vernost u ostvarenju onoga što nam je obećao u svojoj Reči. Jonatan je posredovao za svog prijatelja, hrabrio ga i odložio svoja prava u njegovu korist. Isus je sve to učinio za nas; i mi smo pozvani da pokazujemo to isto prijateljstvo drugima u nevolji.

ODGOVORITE

1. Kako se Isusov karakter odražava svakoga dana u našim prijateljstvima?
2. Koje se dobro desilo Jonatanu zato što je odlučio da ne sažaljeva sebe (Videti 1. Samuilova 20,14.15.41.42; 2. Samuilova 9,3-7)?

Tamar Paul, Palmerston Nort, Novi Zeland

PRIJATELJSTVO ZA VEČNOST

MIŠLJENJE (1. Samuilova 13,13.14; 18,1-4; Jovan 15,13)

Odrastati kao bliznakinja nije uvek bilo lako. Ponekad je bilo trenutaka društvenog favorizovanja, stalnog ukazivanja na sličnosti i razlike i neprestanog upoređivanja karaktera. Uz sve to, međutim, uvek sam imala prijateljicu. Sada, živeći daleko od svoje bliznakinje, ja se prisećam uticaja koji je ona imala na moj život. Ona je uvek pružala ljubav u potpunosti, dragovoljno i bez uslova.

Retka su istinska prijateljstva koja opstaju u životnim iskušenjima.

Jonatan je bio princ – čovek moći, snage, hrabrosti i odlučnosti. Uzdao se u Boga i ljubio Ga i uvek dozvoljavao da Bog vodi u njegovom životu. Bog je izabrao Davida da bude vladar; ali umesto da gaji mržnju i da se ljuti, Jonatan je pokazivao prema Davidu odanost, poštovanje i privrženost. Jonatan je bio privučen Davidovom smelošću, neustrašivošću i verom u Boga. Ostavljajući po strani ozlojeđenost, zavist i težnju za vlašću, on se ponizio pred Davidom – čak je i posredovao radi njegove bezbednosti. Tako je mnogo stvari moglo da uništi njihovo prijateljstvo, a ipak je ljubav koju je Jonatan gajio prema Davidu i poslušnost koju je ispoljavao prema Bogu učinile da njihova povezanost postane još čvršća.

Retka su istinska prijateljstva koja opstaju u životnim iskušenjima. A još je teže sačuvati ono koje traje za večnost. Kako će to biti prekrasan dan kada se Jonatan i David ponovo budu sjedinili na nebu. To prijateljstvo je simbol trajne vezanosti između Boga Oca i Isusa Hrista. Božje prijateljstvo uvek je prisutno i nama na raspolaganju. Bog očekuje da izgradi onu duboku, snažnu vezu sa vama. On će uvek ostati odan i zaštititi vas u vreme opasnosti i straha. Može biti teško verovati ljudima, zbog pohlepe i samozadovoljstva. A Isus je rekao svojim učenicima: »Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje« (Jovan 15,13).

Kakvog li blagoslova imati prijateljstvo koje opstaje na probi vremena, ispunjeno ljubavlju, pouzdanjem, odanošću, privrženošću, poštovanjem i divljenjem!

ODGOVORITE

1. Na koje se načine Isus bori da postane deo tvog života? Zašto On želi da bude vaš večni prijatelj?
2. Kako možemo ispunjavati svoju ulogu pravog prijatelja?
3. Kako vam društveni sajtovi kao što su Fejsbuk i Tviter pomažu da razvijete istinsko prijateljstvo? Kako oni mogu delovati protiv prijateljstva?

Džulijana Henri, Palmerston Nort, Novi Zeland

BLISKIJI NEGO BRAT

ISTRAŽIVANJE (1. Samuilova 13,1-13; 18,1)

ZAKLJUČAK

Princ Jonatan sreće najmlađeg sina u Jesejevoj porodici, pastira koji se prekonoc pretvorio u vojnika, i nešto se iznenada rodilo u njihovoj duši. Jonatan je i sam izuzetno hrabar vojnik, ali najveća stvar koja im je zajednička jeste njihova snažna odanost prema Bogu. Zbog svog prijateljstva s Davidom, Jonatan je imao razmirice sa svojim ocem. Bilo je očigledno i Saulu i Jonatanu da je presto namenjen Davidu, ali to nije izazvalo ljubomoru u Jonatanovom srcu kao u srcu njegovog oca. Jonatan je ponizno prihvatio Božji plan da Davida postavi za cara, i on podržava i hrabri Davida tokom celog svog života.

RAZMOTRITE

- Opišite jedno od svojih najdragocenijih prijateljstava. Dajte opis razvoja tog prijateljstva kroz vreme. Jeste li morali da birate između svog prijatelja i drugih interesa u svom životu? Kako je vaše prijateljstvo obogatilo i promenilo vaš život?
- Setite se dobrih prijatelja koje je Isus voleo da poseti u Vitaniji (Luka 10,38-42; Jovan 11,1-44). Šta je ovaj dom činilo tako privlačnim? Šta možete učiniti da biste se sprijateljili sa pastorima ili učiteljima koje poznajete?
- Provedite opuštenu večer sa Isusom. Šta biste mogli zajedno da uradite? Provedite izvesno vreme sa Isusom kao prijateljem svakoga dana u toku naredne sedmice.
- Potražite neke od starih prijatelja kojima ste izgubili trag poslednjih nekoliko godina. Pošaljite svakome od njih kartu ili imejl. Biće još bolje da ih pozovete telefonom.
- Pozovite nekoga koga znate, a izgleda vam usamljen, na neku aktivnost van kuće, kao što je putovanje s kampovanjem, ili pešačenje.

POVEŽITE

Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 603.604. 606-613. 660; My Life today, str. 210.

Čeril De Žarle, Ronan, Montana, SAD

Pouka 5

od 23. do 30. oktobra 2010.

Avigeja: nije bila žrtva okolnosti

»Mudrost počiva u srcu razumnog čoveka,
a što je u bezumnima poznaje se«
(Priče Solomunove 14,33).

23. oktobar 2010.

AVIGEJA

UVOD (1. Samuilova 25,3)

Su

Kako se nosite s teškim situacijama: saradnik koji vas nervira, tvrdoglavi supružnik, gubitak posla ili doma, ili čak gubitak nekoga ko vam je drag? Više je nego lako reći ljudima sve šta mislite – ili napustiti brak. Može čak biti lakše odustati i od Boga kad stvari ne idu kako treba. Ponekad se nađemo u teškim situacijama nad kojima nemamo kontrolu, niti smo ih tražili. Mi se molimo i želimo da nam krene nabolje. Ali čini se da nas Bog ne čuje. Pokatkad nas On priprema za nešto, i zavisno od toga kako se nosimo sa datom situacijom, On nas može upotrebiti da ostvarimo nešto veliko.

Najverovatnije Avigeja nije imala taj luksuz da sama izabere sebi muža. I nažalost, on je bio »tvrda srca i opak« (1. Samuilova 25,3), te verovatno nije s njom lepo postupao. Međutim, usred svojih neznanih borbi, ona se odlučila za strpljivost. Činila je što je mogla da preživi – čak i da spase svog muža i njegov ceo dom od Davida i njegove vojske tako što je izložila opasnosti sopstveni život. Tražila je da se Navalova nepravda pripiše njoj.

Koliko često obelodanjujemo grehe drugih? Ona je mogla dopustiti da Naval pretrpi posledice sopstvenih postupaka, i da zamoli Davida da samo poštedi nju i ostale članove domaćinstva. Ali, umesto toga, ona se ponela časno. I Bog ju je zbog toga blagoslovio. Ne samo što je poštedeo njen život, Navalov život i život Navalovih ukućana nego se Bog i pozabavio njenim mužem. »Moja je osveta i plata, u svoje vreme popuznuće noga njihova, jer je blizu dan propasti njihove, i ide brzo što će ih zadesiti« (5. Mojsijeva 32,35).

Izvucimo za sebe pouke iz Avigejine životne priče. Prvo, Bog poznaje naše srce, i uvek čuje naš vapaj. On zna kako se osećamo iznutra. Drugo, On dozvoljava da prolazimo kroz iskušenja da bi ostvario svoju volju u našem životu, ili životu drugih ljudi, i uvek radi za dobro onih koji Ga ljube. Treće, kad su ljudi zli prema vama, ipak nastavite da činite dobro, budite ljubazni, stanite i dopustite Bogu da se s njima obračuna. Bog je pravedan. On možda neće rešiti situaciju na način koji mi želimo ili očekujemo, ali će je razrešiti. I što je još važnije, On će postupati prema drugima onako kako vi želite da Bog postupava s vama. On pokušava da spase svakoga od nas.

Lari S. Grej, Silver Spring, Merilend, SAD

Različiti kao noć i dan (1. Samuilova 25)

Ličnost u senci za ovu sedmicu je Avigeja. Njena životna priča zapisana je u 1. Samuilovoj 25. Dok je čitamo, nailazimo na kontrast između Avigeje i Naval. Ona je bila »razumna« žena, a Naval »tvrda srca i opak« (3. stih). U stvari, kaže nam se da njegovo ime znači »bezuman« ili »lud«. Razmotrimo i druge razlike između ove dve ličnosti:

1. Naval je bio nagao u svojim rečima i često je govorio pogrešne stvari. Avigeja je pazila šta će reći – govorila je reči mudrosti.

Isus kaže u Mateju 15,11 da »ne pogani čoveka što ulazi u usta; nego što izlazi uz usta ono pogani čoveka«. A u Pričama Solomunovim 23,7 stoji: »Kako čovek misli u srcu svom, takav je /engl. prevod/. Otuda će ono što je u srcu pre ili posle izaći na svetlost dana u rečima ili delima. Bezumnost Navalovog srca zapazala se i u njegovim rečima i u postupcima. S druge strane, Avigeja je imala »razumno« srce. Bila je puna poštovanja, saosećajna i zahvalna; i bila je blagoslovena za svoje reči i dela.

2. Naval je odbio Davidov zahtev za pomoć. To je bila nepažljiva, suluda odluka. Avigeja je, međutim, mudro odlučila da brzo ode do Davida, da ga zamoli za oprostaj i donese mu hranu koja je bila neophodna njemu i njegovim ljudima.

**Upravo ju je njeno
duboko poštovanje
prema Bogu
osposobilo da prihvati
vođstvo Svetog Duha.**

Navalova nesmotrenost dovela je u opasnost život mnogih. Često odluke koje donosimo utiču na druge, čak i ako to ne želimo. Avigejin izbor naveo ju je da interveniše u korist drugih. Ona nije mislila samo na sebe nego i na dobrobit drugih ljudi koji nisu zaslužili da budu kažnjeni. U Danilu 9,15-19, Danilo se molio za svoj narod, koji se nalazio u vavilonskom ropstvu mnogo godina. On se molio da Bog odvrati svoj gnev od njih i da ih konačno oslobodi i vrati njihovom domu. Jakov 5,6 kaže da »molitva pravednoga mnogo može pomoći«. Posrednička molitva je način da intervenišemo u nečiju korist; a možda će naše molitve doprineti i njihovom spasenju.

3. Naval je imao sebično, nezahvalno srce. Avigejino srce bilo je darežljivo i puno zahvalnosti. »Svaki po volji svojega srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje« (2. Korinćanima 9,7).

4. Naval nije imao poštovanja za ono što je David bio – čovek koga je Bog izabrao da bude vladar Izraela. Bio je ohol, a njegova bezumnost odvela

ga je u smrt. Avigeja je prepoznala da je David bio Božji čovek, onaj koga je Gospod izabrao da bude sledeći car Izraela. Ona je ubrzo bila oslobođena mučnih okolnosti i postala Davidova carica. Pročitajte Matej 23,12 i Jezekilj 21,26.

Mudrost nasuprot ludosti (1. Samuilova 25,3; Psalam 110,10; Propovednik 7,25)

Pogledajmo поближе značenje reči *mudrost* i *ludost* i u kakvoj su vezi one sa našom pričom. Sinonimi za reč *ludost* su *bezumnost* i *glupost*. Kako smo već saznali, ime *Naval* znači *lud*, *bezuman*. Ono isto tako znači *opak*. Pročitajte 1. Samuilova 25,3.

Solomun je nastojao da shvati zašto ljudi čine to što čine. Zapisao je: »Okretah se srcem svojim da poznam i izvidim i iznađem mudrost i razum, i da poznam bezbožnost ludosti i ludost bezumlja« (Propovednik 7,25). Prepoznao je da su stvarno mudri ljudi oni koji se boje Boga i poslušni su prema Njemu. Pročitajte Priče Solomunove 9,10. Naval je bio zao čovek i lud, zato što se nije bojao Boga.

Avigeja je nazvana razumnom ženom (1. Samuilova 25,3). Reč *razum* u ovom kontekstu uzeta je od jevrejske reči *sekel* koja znači: inteligencija, opreznost, znanje, obazrivost, osećaj, razumevanje, mudrost, mudar. Avigeja je bila mudra zato što se bojala Boga i shvatala Njegovu silu. Ona je znala da će On jednoga dana uzvisiti Davida i osvetiti se svim njegovim neprijateljima. Upravo ju je njeno duboko poštovanje prema Bogu osposobilo da prihvati vođstvo Svetog Duha i krene u susret Davidu. Pročitajte 1. Samuilova 25,32. Ako mi kao hrišćani treba da pravimo mudre izbore – izbor da činimo ono što je pravo, da činimo dobro i poslušamo Božju reč – onda takođe moramo slediti Avigejin primer i bojati se Boga. Zato što je »početak ... mudrosti strah Gospodnji« (Psalam 111,10).

ODGOVORITE

1. Razmislite o nekim izborima koje ste napravili. Da li su oni pomogli drugima ili su im naneli štetu?
2. Koji izbor utiče na sve ostale naše izbore? 5. Mojsijeva 30,19; Isus Navin 25,15
3. Kako vam Matej 7,24-27 i 19,16-22 pomažu da razumete važnost donošenja ispravnih odluka?

Tresa Bird, Silver Spring, Merilend, SAD

»I skupiše se oko njega koji god bejahu u nevolji i koji god bejahu zaduženi i koji god bejahu tužna srca; i on im posta poglavica, i beše ih s njime oko četiri stotine ljudi.' Ovde je David osnovao svoje malo carstvo u kome je vladala disciplina i red. Međutim, čak i u svom planinskom utočištu nije se osećao potpuno sigurnim, jer je stalno dobijao izveštaje da car nije odustao od svojih ubilačkih namera.«¹

»Sa svojom četom begunaca sticao je znanje neophodno za preuzimanje zadatka za koji je Saul, zbog svoje ubilačke mržnje i slepe bezobzirnosti, postao potpuno nepodesan.«²

Avigeja... je Gospodu odala čast i slavu.

»David i njegovi ljudi bili su kao zaštitni zid Navalovim pastirima i stadima; sada je taj bogataš bio pozvan da od svoga obilja odvoji nešto čime će zadovoljiti potrebe onih koji su mu učinili dragocene usluge. David i njegovi ljudi mogli su sami da uzmu iz stada goveda i ovaca, ali nisu hteli. Ponašali su se kao poštteni ljudi. Njihova ljubaznost, nažalost, nije uticala na Navalu. Odgovor koji je poslao Davidu otkriva njegov karakter: 'Ko je David? I ko je sin Jesejev? Danas ima mnogo sluga koje beže od svojih gospodara. Eda li ću uzeti hleb svoj i vodu svoju i meso što sam poklao za ljude koji mi strigu ovce i dati ljudima za koje ne znam odakle su?'

Bez ikakvog razmetanja i oholosti, već s mnogo mudrosti i božanske ljubavi, Avigeja je otkrila snagu odanosti svom domu; objasnila je Davidu da neljubaznost njenog muža uopšte ne znači da on ima nešto lično protiv njega, već je to jednostavno odraz njegove nesrećne i sebične prirode...

Avigeja nije sebi pripisala zaslugu što je odgovorila Davida od njegove prenatgljene odluke, već je Gospodu odala čast i slavu. Ponudila je zatim svoje bogate zalihe kao žrtvu pomirenja Davidovim ljudima.«³

ODGOVORITE

Šta nas priča o Avigeji i Navalu uči o diplomatiji u životu jednog hrišćanina? Kako čovek stiče pošten, iskren diplomatski duh?

En Stuart, Silver Spring, Merilend, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 611

2 Isto, str. 612

3 Isto, str. 620.

»Posle odbacivanja Saula, Samuilo je bio pozvan da odabere i vaspita čoveka po Božjem srcu (1. Samuilova 13,14), nekoga ko neće sebe stavljati iznad zakona nego biti poslušan Bogu. Davidovo vaspitanje, kao i Hristovo, sprovedeno je uprkos ljubomori i mržnji. Iako je David ponekad prestupao zakon, on je ipak poštovao i branio, uvek potčinjavao svoje srce pred tim zakonom kao vrhunskim merilom.«¹

Kad je Samuilo umro, David »je žalio za njim duboko i iskreno kako bi odani sin žalio za svojim nežnim ocem... Dok je Saulova pažnja bila obuzeta žaljenjem zbog Samuiloove smrti, David je iskoristio priliku da potraži sigurnije prebivalište, pa je pobegao u pustinju Faran«².

Pustanja Faran »proteže se od južnog dela Jude južno prema Sinaju... Pošto su stanovnici te oblasti po prirodi bili skloni pljački, David će naići na vrlo hladan prijem kad je pobegao u Faran, i bez sumnje brzo uvideo svoju grešku. Takav prijem... učinio je da David oseti potrebu izričite pomoći odozgo.«³

Naval je živio u Maonu sa svojom ženom Avigejom. Ovce su mu bile na Karmilu. »Tokom svog boravka u pustinji Zif i Maonu, pre no što su se pomerili ka En-gedi /Gesimonu/, David i njegovi ljudi upoznali su se sa Navalovim pastirima i ostavili najpovoljniji utisak. Živeći u blizini pustinje, Naval je neprestano bio izložen napadima pljačkaških bandi.«⁴

David je poslao svoje ljude da od Navalu zatraže nešto hrane. »On je sačuvao Navalova stada bez ikakve naknade od strane vlasnika. Vlasnici ovaca bi normalno bili srećni da nagrade one koji su im pomogli da sačuvaju svoja stada od gubitaka. Davidov zahtev da im se da hrana bio je legitiman i u skladu sa običajima njegovog vremena.«⁵

David nije očekivao da će njegovi ljudi naići na takav prijem. Nameravajući da se osveti, David je naoružao svoje ljude i krenuo ka Navalovoj kući, odlučan da uništi i njega i njegovo domaćinstvo! Kad je Avigeja čula šta se dogodilo, ona je pripremila hranu za Davida i njegove ljude i pohitala mu u susret. Ona je brzo i diplomatski zamolila da David poštedi život njenog bezumnog muža i njihovog domaćinstva. David je prihvatio Avigejin savet, što ga je zaustavilo da ne prolje nevinu krv (1. Samuilova 25,32.33).

Pejšens Barns, Mt. Plezant, Pensilvanija, SAD

1 The SDA Bible Commentary, sv. 2, str. 449.

2 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 618.

3 The SDA Bible Commentary, sv. 2, str. 573.

4 Isto, str. 573. 574.

5 Isto, str. 574.

SUOČAVANJE S TEŠKOĆAMAPRIMENA (*Psalam 52,8*)

Teške okolnosti mogu biti obeshrabrujuće i izazvati utučenost i kod najjačih hrišćana. One vas mogu nagnati da učinite jednu od ove dve stvari: (1) da pohrlite Bogu dok se očajnički molite za rešenje svog problema, ili (2) da sve dublje tonete u očajanje.

Josifova situacija izgledala je beznadežna. Teško je i zamisliti kako se on morao osećati kada su ga rođena braća prodala kao roba. Verovatno je bio skrhan srca, ne znajući šta ga očekuje i da li će ikada više videti svog oca. Ali, odlučio je da se pouzda u Gospoda, i da bude poslušan svemu onom čemu ga je otac bio naučio.

A onda tu su i Jestira, Danilo i njegova tri prijatelja i Danilo u lavljoj jami. Sve njih odlikuje odlučnost da ostanu poslušni svom Bogu, čak i da im zapreti smrt. Vera im je pomogla da se uzdignu iznad mračnih okolnosti; i Gospod je odao poštovanje takvoj veri.

Ona je bila žena koju je Bog mogao da upotrebi.

Avigeja je takođe bila žena vere. Ona se nije plašila da preduzme korake da bi spasla život nedužnih, iako je kasnije možda morala da se suoči sa besom svog muža. Posledica njenih smelih, hitrih postupaka ogledala se u tome što je ona uspela da spreči Davida da učini nešto zbog čega bi kasnije zažalio. Ona nije dozvolila da situacija utiče na njenu veru ili da je promeni. Ona je bila žena koju je Bog mogao da upotrebi; ona je bila vođena Duhom kad se obratila Davidu.

Isus je naš savršeni primer. On je došao na Zemlju da nas izbavi od naših greha. Bio je lišen svega i odbačen, čovek tuge, ranjen i izbijen zbog naših prestupa (Isaija 53). Ipak, On se uzdigao iznad svojih okolnosti da bi ispunio ono radi čega je i došao. Ma kakve bile vaše okolnosti, uvek se setite Isusa i mnogih drugih vernih ljudi i žena u Bibliji. Evo još nekoliko stvari koje će vam pomoći da se uzdignete iznad svojih okolnosti:

Uzdajte se u Gospoda (Psalam 52,8). On zna vašu situaciju; On ima rešenje.

Molite se kao što se Jakov molio (1. Solunjanima 5,17.18). Nemojte otići dok vas Bog ne blagoslovi i ne pokaže kojom stazom da krenete.

Budite poslušni (Jeremija 7,23). Odlučite da ćete bez obzira na sve biti poslušni Njemu i Njegovoj reči.

Idite kuda god vas On vodi (Matej 16,24-26). On vas nikada neće ostaviti niti će vas se odreći.

ODGOVORITE

Pronađite i druge stihove za pomenute tačke. Naučite onaj koji vam najviše govori.

Sara Stuart, Silver Spring, Merilend, SAD

RAZUMNA ŽENAMIŠLJENJE (*Psalam 107,19*)

Avigeja predstavlja sve one ljude koji ne dopuštaju da ih okolnosti unište. Ona je znala da bi ludost njenog muža mogla izazvati ne samo njegovu smrt nego i smrt nedužnih ljudi. Mnogo puta ljudi dozvoljavaju da na njih utiče bezumnost drugih, pa i oni sami prave pogrešne izbore. Međutim, reagujući na Navalove bezumne postupke, Avigeja je donela mudru odluku da pođe ka Davidu i zatraži oproštaj.

Avigeja je bila razumna žena. U celom 25. poglavlju 1. Samuilove možemo videti njenu mudrost na delu. Pre svega, ona je saslušala ono što su sluge imale da joj kažu o Navalu i Davidovim ljudima. Ona je smesta reagovala. Znala je da nema vremena za gubljenje. Nešto je valjalo učiniti, jer će u protivnom nevini ljudi umreti.

Bila je dobro organizovana i temeljna u izboru hrane koju je ponela Davidu. I sve je to uradila u rekordnom vremenu. Dala je svojim slugama uputstva o tome šta treba učiniti i kako to učiniti. A oni su brižljivo sledili njena uputstva. Zahvaljujući tome, bila je u stanju da dođe do Davida pre nego što on stigne do Navala. David je mogao da zapazi koliko je to bila inteligentna i mudra žena. On ju je saslušao i pokajao se.

Kad se Avigeja vratila kući posle susreta s Davidom, odlučila je da sačeka do sledećeg jutra i tek onda kaže Navalu šta se dogodilo. Bio je to pametan potez s njene strane. Naval je jeo i pio i ona je znala da nije pri zdravoj pameti. On možda ne bi shvatio ozbiljnost svojih postupaka da mu je te noći kazala šta je uradila. Možda bi joj se onako pijan nasmejao ili bi reagovao ljutito. Stoga je ona sačekala sledeće jutro, kada je bio u stanju da razmišlja. Želela je da bude sigurna da je on potpuno svestan delovanja svog bezumlja – da je mogao da izgubi sve, uključujući i život.

Znala je da nema vremena za gubljenje.

Avigeja je takođe shvatila da će se Bog osvetiti svim Davidovim neprijateljima, pa i Navalu, i mudro je zamolila Davida da je se seti (1. Samuilova 25,31). Posle Navalove smrti David se zaista setio Avigeje, i uzeo je za ženu.

U Avigejinoj životnoj priči zapažamo kako Bog brine za svoj narod. Na kraju se Bog osvetio Navalu za njegov nezahvalan stav i ponašanje prema Davidu. On je takođe oslobodio Avigeju okova opakog i bezumnog muža.

Kejla D. Bird, Silver Spring, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Avigeja se suočila sa gotovo nemogućom situacijom. Kako da utiša gnev dvojice ljudi koji su njenu sudbinu držali u svojim rukama? Umesto da se preda jadikovanju i samosažaljenju, ona je odlučila da upotrebi mudrost kako bi rešila potencijalno koban nespornost. Njeno saosećanje prema onima oko nje i poštovanje prema »Božjem pomazaniku« navelo ju je da preuzme ulogu posrednika i da se postavi između Navalu, koji je doneo ludu odluku, i Davida koji je reagovao pre no što je razmislio o mogućim posledicama svog postupka.

RAZMOTRITE

- Naučite napamet pesmu »Vodi me, o dragi Oče« (*Hrišćanske himne*, br. 225). Kad god u toku sedmice osetite da ste pod stresom, razmislite kako reči pesme mogu delovati na vas.
- Napravite scenski prikaz priče o Avigeji, Davidu i Navalu, koristeći modernu postavku.
- Počnite da vodite dnevnik o posredničkim molitvama. Zabeležite i imena ljudi za koje se molite i odgovore koje ste primili na svoje molitve. Kako vam molitva za nekog drugog pomaže u duhovnom smislu? Zašto treba da posređujemo za druge kad oni imaju slobodu da prave sopstvene izbore?
- Posređujte između dva prijatelja koji su se naljutili jedan na drugog. Možete li utvrditi suštinski problem? Kako oni mogu doći do saglasnosti? Zašto je bitno da ne stanete ni na čiju stranu?
- Napravite poster sa imenom *Avigeja* u središtu. Ukasite ga elementima koji prikazuju karakteristike koje je Avigeja ispoljavala u svom životu. Napravite još jedan poster sa svojim imenom i osobinama koje vi pokazujete.
- Analizirajte reakcije Davida, Avigeje i Navalu. Primenite te reakcije na neku situaciju u svom životu. Zašto je tako lako da ljudi budu pogrešno shvaćeni? Zašto tako brzo i negativno reagujemo kad osetimo da nas neko maltretira? S obzirom da smo hrišćani, kakva bi trebalo da bude naša reakcija prema onima koji nas maltretiraju?

POVEŽITE

Patrijarsi i proroci, str. 618-622; *The SDA Bible Commentary*, sv. 2, str. 1022; Joyce Landorf, *He Began With Eve*, »Abigail« (Word, 1983).

Dina Bartel-Vagner, Spenserport, Njujork, SAD

Pouka 6

od 30. oktobra do 6. novembra 2010.

Urija: vera jednog stranca

»Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega
i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje«
(5. Mojsijeva 6,5).

Ona nije došla u crkvu jer je postalo očigledno da su je očekivali. Znala je ona sva pravila i propise. Odrasla je s njima i tačno mogla da zamisli grupu pravednika kako govore: 'Pravilnik Crkve' je jasan u vezi s pitanjima o moralnosti. Postoje merila koja valja održavati. Moramo jasno staviti do znanja da je takva vrsta ponašanja neprihvatljiva. Moramo od nje načiniti primer.«

Noć njegovog nedozvoljenog zadovoljstva dovela je do neželjene trudnoće.

Njena greška. Začula je buku, podigla pogled i videla kako joj prilaze crkvene starešine. Srce joj se steglo. Zar ne bi mogli da je ostave na miru? Ali pre no što je uspela da otvori usta, bila je obasuta cvećem, poklonima i dobrim željama.

Mi se neprestano suočavamo sa situacijama za koje ne postoje laki odgovori: izbor između više alternativa od kojih nijedna nije pozitivna. Najčešće, mi sami stvaramo određenu situaciju.

Car David se i sam našao baš u takvoj jednoj situaciji. Izrailj je bio u ratu. Vojska je uništila Amonce i držala Ravu pod opsadom.

David, međutim, nije bio u svojoj vojsci. Bio je kod kuće, odakle je posmatrao jednu lepu ženu kako se kupa na svom krovu. Poželeo ju je. No, otkrio je da je ona žena jednog od njegovih najboljih vojnika, Urije Hetejina. U trenutku je David ipak sve zaboravio. Noć njegovog nedozvoljenog zadovoljstva dovela je do neželjene trudnoće. Sada se David suočio sa dilemom. Zakon je tražio da oboje budu osuđeni na smrt (3. Mojsijeva 20,10). Tako David prelazi na plan A. On zahteva da Urija dođe i podnese izveštaj o ratu. Zatim je savetovao Uriju da ode svojoj kući. Umesto toga, Urija spava na Davidovim vratima.

Plan B. David napija Uriju i šalje ga kući. Urija opet spava na Davidovim vratima.

Plan C. David ispisuje Urijinu smrtnu presudu i šalje ga u borbu gde mu je i mesto. Urija biva ubijen.

Za razliku od Davida, Urija je častan i karakteran čovek, čovek sa jasnim osećajem šta je ispravno a šta pogrešno, spreman da čini ono što je pravo bez obzira na ličnu neugodnost ili nečije podsticaje. I tako pouka za ovu sedmicu posmatra šta znači živeti svoju veru.

Lars Erik Anderson, Lindesberg, Švedska

Kornelije, rimski vojnik, nije bio Jevrejin. A ipak je Petar, prilikom posete upravo njegovom domu, izrekao duboku misao o Božjem stavu prema ljudima: »Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu.«

Urija Hetejin bio je još jedan čovek koga je Bog prihvatio. To nas uči da uticaj i delovanje Svetoga Duha na ljudska srca i misli nije ograničena samo na izvestan narod. Bog je zainteresovan i teži da spase ljude iz svih naroda i društvenih slojeva, čak i vojnike u oružanim snagama.

Hetiti su bili moćan narod koji je živio na prostoru današnje Male Azije. Izrailj je održavao s njima mnoge veze - neke dobre, druge destruktivne. Avram je kupio njivu u Makpeli od Efrona Hetita, gde je sahranio svoju ženu Saru (1. Mojsijeva 23,10-20). Ovo je interesantan detalj jer je Bog obećao Avramu da će njegovom semenu biti data zemlja Hetita. Isav je zadao mnogo jada Isaku kad se oženio dvema Hetejkama (1. Mojsijeva 26,34.35).

Bog je naložio Izrailju da uništi Heteje i ostale paganske narode (5. Mojsijeva 20,17). Obećao je da će ih odagnati pomoću stršljenova. Nažalost, Izrailjci nisu sledili Njegova uputstva. U stvari, učinili su tačno suprotno. Pomešali su se sa Hetejima i klanjali se njihovim lažnim bogovima (Sudije 3,5.6). Čak se i Solomun oženio Hetejkom (1. O car. 11,1).

Urijevo poštenje i Davidov moralni pad nude nam značajne pouke. Urijina vernost i njegova moralna čestitost podsećaju nas da nisu znanje, sposobnost i položaj nešto na šta Bog gleda s naklonošću. Često hrišćanin može imati bilo koju od pomenutih stvari ili čak sve tri, a da ipak ne pokazuje hrišćansko ponašanje. Često upravo ne-hrišćanin ispoljava pravednost, a ne vernik.

Koraci koji vode u propast su malobrojni i brzo slede jedan za drugim. Naša jedina sigurnost jeste jedinstvo sa Isusom. Bez Njega nećemo uspeli (Jovan 15,5).

ODGOVORITE

1. Kakve implikacije se mogu javiti usled moralnih padova?
2. Vernost i poštenje možda neće uvek biti priznati ili nagrađeni. Da li nas taj nedostatak priznanja može navesti da zanemarimo njihovu vrednost?
3. Da li to što vernost i poštenje nisu uvek priznati, može značiti da možemo biti nebrizljivi u tim oblastima? Objasnite svoj odgovor.
4. Šta će više poslužiti Božjem cilju: odvajanje od sveta ili mešanje sa svetom? Obrazložite svoj odgovor.
5. Kad bi se odvajanje od sveta moglo preporučiti? Kako se hrišćanin može mešati sa svetom, a da ne padne kao plen izvesnih grešnih aspekata ovog sveta?

Elizabet Lorens, Votford, Engleska

TRIJUMF I TRAGEDIJA

LOGOS (2. Samuilova 11; Priče Solomunove 23,6,7; Jeremija 5,1; Jovan 15,5; Rimljanima 15,4; Galatima 6,7; Efescima 6,10,11; Filibljanima 4,8)

Najslabija karika (Efescima 6,10,11)

Govoreći hrišćanima kako đavo nastoji da obori ljude, Pavle beleži da postoji »metod« u njegovom lukavom planiranju (Efescima 6,10,11). Priča o Davidu, Vitsaveji i Uriji Hetejinu ilustruje tu istinu.

Sotona nas napada tamo gde smo najslabiji, jer nema svrhe kušati ljude tamo gde oni verovatno neće reagovati. Priča o Davidu i Uriji ilustruje to detaljnim prikazivanjem užasnih posledica jednog momenta ludosti.

Moć požude (2. Samuilova 11; 1. O carevima 15,5)

U 1. O carevima 15 istaknute su Davidova vernost Božjoj volji i jedna mrlja na njegovom karakteru. Taj izuzetak je priča puna dramatičnosti, strasti, požude, nesreće i svireposti. Umesto da predvodi vojsku u ratu, David je ostao kod kuće u Jerusalimu. Jedne večeri iz svoje palate vidi lepu ženu kako se kupa. Njena lepota podstakla je njegovu želju. Otkrivši ko je ona, doveo ju je u palatu gde je s njom učinio preljubu.

David je dobro poznao Vitsavejinog muža. U stvari, Urija je bio jedan od najpouzdanijih Davidovih telohranitelja. David je bio svestan da je Urija daleko, predvođeci vojnike u borbi. Sve to čini Davidovo ponašanje još podlijim.

Obmana greha (Galatima 6,7)

Saznavši da je Vitsaveja trudna, David je pokušao da pokrije svoj greh. Pozvao je Uriju u Jerusalim da bi ovaj spavao sa svojom ženom i da bi, kad se njena beba rodi, Urija bio priznat kao otac. Davidovo ponašanje rasvetljava mnogo toga. Čini se da on Uriji pripisuje iste nagone požude koji su pokretali njega. Uobičajeno je da mi često pripisujemo drugima sopstvene sebične želje. Međutim, David je pogrešno sudio o Uriji. Njegova dvoličnost biva razotkrivena Urijinom odanošću i poštenjem.

Kad je Urija odbio da ode svojoj ženi, David je pokušao s drugim trikom. Napio je Uriju. To ipak nije delovalo, jer Urija je i dalje ostajao daleko od Vitsaveje. David je zatim odlučio da Urija mora umreti. Stoga piše pismo Joavu, generalu izrailjske vojske, nalažući mu da Uriju stavi u prve borbene redove, gde će najverovatnije poginuti. I upravo se to dogodilo. Toliko su ljudi glupi u svojoj grešnosti. Mi zaboravljamo da od Boga ništa nije sakriveno.

Urijino poštenje i Davidovo bezosećajno ponašanje tražili su pravdu i odmazdu. To se dogodilo kada je prorok Natan suočio Davida s prirodom njegovog zločina. David je sam sebi izrekao smrtnu kaznu, ali je milošću Božjom bio pošteđen. Ono što se u priči naročito ističe jeste Urijin karakter. On je zaista bio čovek po Božjem srcu.

Plata za greh je smrt (Rimljanima 6,23)

Davidova preljuba s Vitsavejom donela mu je veliku patnju i bol. Izgubio je četiri sina, uskraćeno mu je preimućstvo da sagradi hram, a ostavo je i užasno nasleđe Solomunu i izrailjskom narodu. Sprečiti nešto bolje je od tuge i krivice, jer tuga i krivica ne mogu vratiti sat unazad ili poništiti posledice greha. Srećom, kod Boga ipak ima praštanja. I u tome je nada. Davidova glupost pruža opomenu, Urijino poštenje nadahnjuje.

Vrlina je sama po sebi nagrada (Rimljanima 15,4)

Urijina priča sadrži vanvremensku i pravovremenu pouku za ljude i žene u svim vremenima. Uriju krase odanost i samokontrola, dok su Davidova nekontrolisana požuda i Vitsavejin pristanak dva najsravnija čina u Svetom pismu.

U našem savremenom svetu labavog morala, poštenje Urije Hetejina podstiče nas da budemo moralno čisti. Slično Josifu, Urija dokazuje da možemo izabrati da se ne predajemo požudi i strasti. Ne postoji neizbežnost kad je reč o iskušenjima u seksualnom pogledu.

Kad proučavamo Davidov život, vidimo velikog čoveka koji je postigao veličanstvene stvari uz Božji blagoslov. On je neuporediv u mnogo čemu, i nazvan je čovek po Božjem srcu (Dela apostolska 13,22). Međutim, kontrast između Urijine čestitosti i Davidovog ponašanja otkriva mrlju u Davidovom životu. Urija tek treba da primi svoju nagradu. Ne možemo sumnjati da će on, stranac u Izrailju, biti pomenut među Božjim herojima kad Hristos bude došao po svoje. Kratka biografija koju Sveto pismo daje o Uriji hrabri nas da živimo život koji govori u prilog Bogu - život koji ne pokreću požuda, želja za vlašću, bogatstvo ili privilegije, nego život prožet željom da služimo i budemo verni svom Gospodu i Spasitelju. Pesnik postavlja pitanje: »Ko je srećni ratnik? Ko je taj kakav bi svaki čovek pod oružjem želeo da bude?«¹ Ideju za odgovor nalazimo u ovom zapažanju: »Nema granica korisnosti čoveka koji je odbacio svoje »ja« i obezbedio mesto Svetome Duhu da radi na njegovom srcu, i koji živi životom potpunog posvećenja Bogu.«²

**Sprečiti nešto
bolje je od tuge i
krivice.**

ODGOVORITE

1. Mi se određujemo prema svojim mislima (Priče Solomunove 23,7). Kako to objašnjava postupke Urije i Davida?
2. Kako možemo opisati prirodu Davidovog greha?
3. Na koji način bi naše viđenje večnog života trebalo da utiče na naše ponašanje?
4. Možemo li stvarno verovati da je vrlina sama po sebi nagrada? Objasnite svoj odgovor.

Patrik Bojl, Votford, Hartsfordšajr, Engleska

1 Selected Poetry of William Wordsworth (New York: The Modern Library, 2002), str. 510

2 U potrazi za boljim životom, str. 86

VELIKA PROMENA

SVEDOČANSTVO (4. Mojsijeva 32,23)

»Sve do tada Božje providenje je štitilo Davida od svih zavera njegovih neprijatelja; ono se neposredno umešalo da omete Saulove namere. Međutim, Davidov prestup je izmenio njegov odnos sa Bogom. Gospod ni na koji način nije mogao da odobri bezakonje. Nije mogao ni da svojom silom

Bog je nameravao da izveštaj o Davidovom padu posluži kao opomena.

zaštiti Davida od posledica njegovog greha, kao što ga je nekada štitio od Saulovog neprijateljstva.

I u samom Davidu dogodila se velika promena. Svest o grehu i njegovim dalekosežnim posledicama

sломila je njegovo srce. Osećao se poniženim i u očima svojih podanika. Njegov uticaj je oslabio. Sve do tada njegov napredak pripisivan je savesnom poštovanju Gospodnjih zapovedi. Ali sada su njegovi podanici, znajući za njegov greh, bili navedeni da mnogo slobodnije greše. Njegov autoritet u domu, njegovo pravo da ga sinovi poštuju i slušaju bilo je oslabljeno. Svest o vlastitom grehu terala ga je da čuti kad je trebalo da osudi greh; njegova ruka je bila slaba kad je trebalo da deli pravdu u svojoj kući. Njegov loš primer je nepovoljno uticao na njegove sinove i Bog se nije mogao mešati da spreči posledice. Morao je da dozvoli da događaji krenu svojim prirodnim tokom i tako je David bio oštro kažnjen...

Oni koji, pozivajući se na Davidov primer, pokušavaju da umanje krivicu za svoje grehe, iz biblijskog izveštaja treba da nauče da je težak put prestupnika. Iako se kao i David mogu vratiti sa svog zlog puta, posledice greha, već u ovom životu, biće gorke i teško podnošljive.

Bog je nameravao da izveštaj o Davidovom padu posluži kao opomena svima, čak i onima koje je On obilno blagoslovio, kojima je ukazao svoju duboku naklonost, da se ne smeju osećati sigurnim, da ne smeju zanemariti budnost i molitvu. Izveštaj je tako poslužio onima koji su se ponizno trudili da shvate pouku koju je Gospod želeo da im prenese. Iz naraštaja u naraštaj hiljade su mogle da shvate kakva im opasnost preti od kušačeve moći. Davidov pad, greh čoveka koga je Gospod tako visoko cenio, naveo ih je da se ne uzdaju u sebe. Shvatili su da ih, ukoliko veruju, samo Bog može održati svojom silom. Znajući da je samo u Njemu njihova snaga i sigurnost, nisu se usuđivali da zakorače na sotonino tlo.«¹

ODGOVORITE

1. Šta nas jedino može sačuvati od greha i njegovih posledica?
2. Kako vaš život biva ugrožen kad, slično Davidu, namerno grešite?

Emi Braun, Kent, Engleska

¹ Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 670.671.

NOŠENI STRUJOM

PRIMENA (Jevrejima 2,1-4)

Uspeh ili promašaj u životu ne događaju se slučajno. »Kao vrabac kad prhne i lasta kad odleti, tako kletva nezaslužena neće doći« (Priče Solomonove 26,2). Niko ne kreće tek tako putem za nebo; ali je krajnje lako skrenuti s tog puta. Jedno od najmudrijih zapažanja u Svetom pismu koje određuje razlog duhovne propasti jeste ukazivanje na nemarnost (Jevrejima 2,3). Isus retko opisuje ljude kao zle. Međutim, on ih i te kako svrstava u lude - lude devojke koje se nisu pripremile (Matej 25,1-13), bezumni graditelj koji zida na pesku (Matej 7,26.27) i nerazumni Galati (Galatima 3,1).

Da li bi bilo tačno ako kažemo da je većina od nas, ako ne i svi, u ovom ili onom trenutku iskusila gubitak, bol, muku pa čak i nesreću, zbog nemara i nebrzižljivosti? Koliko je to tek tačno kad je u pitanju moralni pad. Kao što je to David naučio, trenuci nebrzižljivosti mogu izazvati doživotno žaljenje. Evo nekih načina da to sprečimo:

Proučavajte Božju Reč. Nije dovoljno jednostavno čitati Bibliju, ma koliko to bilo poželjno. Moramo je proučavati i primeniti u sopstvenom životu.

Molite se. Naše molitve trebalo bi da budu nešto više od na brzinu spojenih praznih »molimo Te i zahvaljujemo Ti«. Dok se molimo, trebalo bi pažljivo da razmislimo o svojim potrebama i kako nas je Bog blagoslovio. Takođe bi trebalo i da čutimo kako bismo dozvolili Bogu da nam progovori. Kao što su učenici tražili od Isusa da ih nauči kako da se mole (Luka 11,1), i mi smo u obavezi da naučimo kako da se molimo. Nema većeg blagoslova u životu od dobrog odnosa sa Bogom. Kako je sa našim prijateljima, tako je i sa našim Bogom - prijateljstvo je nešto što razvijamo prilazeći Mu bliže u molitvi.

Želite da budete spaseni. Spasenje se ne događa slučajno. Bog nas ne prisiljava da prihvatimo Njegovu blagodati. Mi se spasavamo, delimično i zato što želimo da budemo spaseni. Mi težimo spasenju, tragamo za spasenjem, zato što nam je ono potrebno. To je najozbiljnije od svih životnih pitanja. Ono iziskuje ozbiljnu svakodnevnu pažnju tokom čitavog našeg života.

Krajnje je lako imati pogrešnu perspektivu o spasenju, shvatiti ga samo kao ljudski napor, kao trpljenje umesto da to bude uživanje.

Nagrada koja proističe iz svakodnevne zajednice sa Bogom je neuporediva. Zajednica s Njim daje i snaži život.

ODGOVORITE

1. Kako svakodnevno prekomerno izlaganje dejstvu televizije, kompjuterskih aktivnosti i pisanja poruka škodi našem hrišćanskom iskustvu?
2. Šta se nalazi u osnovi Josifovog bekstva pred navaljivanjima Petefrijeve žene?

Mišel Vitri, Votford, Engleska

Kad je David poslao Uriju u prve borbene redove, on je prekršio šestu zapovest: »Ne ubij.« Međutim, šta ako upropastim karakter svog prijatelja insinujacijama i ogovaranjem? Fizički nikog nisam ubio. Nisam prekršio slovo devete zapovesti, pošto je sve što sam rekao možda istina. No, ja sam ipak ubio svog prijatelja.

Tinejdžeri koji uživaju u vožnji autom ukradu kola i voze sve dok ne nestane benzina. Tokom te šetnje automobilom, oni oštete kola i drugu svojinu. Oni su krivi za krađu. Ipak, šta ako živite u ratnoj zoni i vaša porodica umire od gladi? Jedina nada da preživite jeste da ukradete hranu. Da li je to stvarno zabranjeno zapovešću: »Ne kradi«? Da li situacija menja načelo? Često radite do kasno, ali vam ne plaćaju prekovremeni. Uključeni ste u misioni projekat u crkvi i fotokopirate sav neophodni materijal u kancelariji a da to ne platite. Na kraju krajeva, vaš poslodavac vam nešto duguje za sve te prekovremene sate. Da li se to računa kao krađa? Ili je to neka vrsta plaćanja u naturi?

Karakter je delo čitavog života.

Apsoluti sadržani u Deset zapovesti su teško prihvatljivi u postmodernom društvu, koje posmatra svet iz individualističke, pragmatične perspektive. Društvo pokušava da nam nametne misao da ne postoje apsoluti. Da je Urija živio prema onome što je smatrao ispravnim, a ne prema načelu, on bi otišao kući kod Vitsaveje i sve bi bilo »u redu« za Davida. Ali on to nije učinio. A posledica je bila da je bio ubijen. Njegovo poštenje stoji u oštroj suprotnosti sa Davidovom slabošću.

Kada Isus u Besedi na Gori govori o zapovesti koja zabranjuje ubijanje, On proširuje pojam ubistva tako da obuhvata i gnev (Matej 5,21-26). Ljutite reči, prepirke, gundanje ili zavade nemaju mesta u hrišćanskom životu. Uzimajući u obzir Isusova uputstva kad je reč o preljubi, David je već prešao granicu kad je sa željom pogledao Vitsaveju (Matej 5,27.28).

Karakter se ne gradi niti gubi u jednom trenutku. Karakter je delo čitavog života.

ODGOVORITE

1. Koliko bi data situacija smela da utiče na naše izbore i ponašanje?
2. Kako možemo sprečiti medije da umrtve naš osećaj za biblijska merila?
3. Kako Isusovo tumačenje Deset zapovesti utiče na naše ophođenje prema drugima?
4. Urijino poštenje i vernost predstavljaju za nas blistavi primer. Kako možemo i danas ispoljavati istu čestitost?

Odri Anderson, Lindesberg, Švedska

ZAKLJUČAK

Mučno je čitati 11. poglavlje 2. Samuilove knjige. To je studija koja se sastoji iz kontrasta. Pored Urijinog osećaja dužnosti nasuprot Davidovom neizvršenju dužnosti, imamo i Urijinu usredsređenost na zadatak i Davidovu zaslepljenost kad je reč o zadatku. Urija je u poglavlju istaknut kao heroj. David, međutim, postaje najgori nitkov. Kako shvatamo Davidove skaredne aktivnosti? Šta bismo zaključili kada bi to poglavlje predstavljalo jedinu informaciju o Davidu? Dok posmatramo tako mnogo suprotnosti između Urije i Davida, koje pouke o iskušenju, čestitosti i praštanju možemo naučiti?

RAZMOTRITE

- Unesite u pretraživač (Google) izraz »seksualni skandali i političari«. Odaberite jednu ili dve od skorašnjih priča i uporedite je sa Davidovim skandalom i onim što se desilo Uriji.
- Pretražite časopise da biste utvrdili da li možete pronaći nekog ko po vašem mišljenju podseća na Uriju. Ukoliko ne naidete na nešto upečatljivo, pokušajte da nacrtate kako je, po vama, on izgledao.
- Potražite na vebu pesmu Vejna Votsona /Wayne Watson/ »It's a Fine Line«. Pesa govori o gotovo nevidljivoj granici između dobra i zla kad je reč o mnogim životnim izborima. Odslušajte pesmu, a onda zapišite sve takve situacije koje ste mogli zapaziti u pesmi.
- Razmislite o nekom trenutku u svom životu kada ste i vi, slično Davidu, pokušali da prikrivate ono što ste učinili. Da li je pri tom bila uključena i neka nevinna žrtva?
- Zamislite kako će to izgledati kada se David i Urija sretnu na Novoj zemlji. Napišite 100 reči o tome šta će, po vašem mišljenju, oni imati da kažu jedan drugom.
- Razmislite o ljudima s televizijskog ekrana koji se ponašaju kao David u 2. Samuilovoj 11. Ali šta je sa Urijom? Najverovatnije, niko neće veličati njegovu vrlinu i poštenje sve do Nove zemlje. Možete li pronaći nekog savremenog Uriju i smisliti način kako da njega ili nju istaknete u najboljem smislu?

POVEŽITE

Da biste više saznali o Davidovom životu, pročitajte 1. Samuilova 16 (David postaje car); 1. Samuilova 17 (David i Golijat); 1. Samuilova 20 (David i Jonatan); 1. Samuilova 25 (David i Avigeja); David i Natan (2. Samuilova 12). Pročitajte i *Istorija proroka i careva*, 71. poglavlje. Da biste još više pročitali o Davidu i Uriji, idite na <http://seriespage/david-and-uriah-2-samuel-115-27>.

Viktor Braun, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 7

od 6. do 13. novembra 2010.

Avijatar: sveštenik

»A vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2,9).

6. novembar 2010.

DA NE ZABORAVIMO

UVOD (1. Samuilova 22; 1. O carevima 1, 5-10; 2, 1-26)

Su

Ogan je prvi put bio zapažen od strane Bratstva učitelja kada mu je bilo 15 godina. On je sa svojom porodicom živeo u velikom siromaštvu u jednom od najzabačenijih delova zemlje. Ali, bio je neverovatno pametan. Njegov nepismeni otac zapazio je njegov oštar um, njegovu sposobnost da se seti imena svih biljaka u selu i svih priča koje su mu bile ispričane. Otac se nadao da će jednog dana neki član Bratstva učitelja doći u njihovo selo i da će prepoznati Oganove sposobnosti. Upravo to se i dogodilo.

Sada je Ogan bio glavni učitelj Bratstva. On je mogao da odgovori na bilo koje pitanje iz oblasti nauke, filozofije, književnosti i prava. Međutim, vođa Bratstva učitelja se uznemirio. Nije video da se Ogan sprema da se vrati u svoje selo kako bi potražio naslednika. On sam, međutim, nije mogao da mu ukaže da je došlo vreme za to. Kad bi to učinio, prekršio bi pravilo svoje službe i smrt bi bila neizbežna.

Ogan, na neki način kao i sveštenik Avijatar, imao je odgovornost ne samo prema sebi već i prema službi na koju je bio pozvan. Avijatar »uteče... i pobeže k Davidu« (1. Samuilova 22,20). David ga je uveravao: »Ostani kod mene, ne boj se ... kod mene ćeš biti sačuvan« (1. Samuilova 22,23). Avijatarovo prisustvo bilo je od velike važnosti za Davida. On je upućivao pitanja Gospodu preko sveštenika. Gospod je odgovarao Davidu gromoglasnim »da« i tako bi David ponovo zadobijao sve što je bilo oduzeto od strane neprijatelja.

Može li Bog da računa na mene do kraja?

Avijatar je imao iskustvo sa Bogom iz prve ruke. Od više desetina sveštenika zaklanih od strane Saula, on je jedini pobjegao. Ponuđena mu je dvostruka sigurnost: jedna od zemaljskog cara u izgnanstvu, a druga od nebeskog Cara i Vladara. Ipak, na kraju, on nije podržao krunisanje Solomuna, koga je Bog odredio da bude sledeći car. »Avijatarov život bio je pošteđen iz poštovanja prema njegovoj službi i nekadašnjoj vernosti Davidu.«¹ Ali, bio je isključen iz prvosveštenečke službe. Ove sedmice, učimo od Avijatara da »Bog zahteva našu službu. Svako treba da prihvati odgovornost; i samo onda možemo da ispunimo veliku životnu misiju ako bez ustezanja primimo odgovornosti i svesno i verno ih nosimo.«² Dok budete proučavali, zapitajte sebe: *Koje sveštenečke uloge imam kao hrišćanin? Može li Bog da računa na mene do kraja?*

Luan Debi Hamilton-Bogues, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

¹ Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 694, 695.

² Poruka mladim hrišćanima, str. 16.

LOGOS (2. Mojsijeva 28,6; 39,2-7; 1. Samuilova 21,1-9; 22,6-23;
2. Samuilova 15,13-29; 1. O carevima 1,5-10; 2,1-26)

Poziv u sveštenučku službu (Jevrejima 5,1)

Jevrejska reč *kehunnah* (sveštenstvo) odnosi se na službu ili funkciju sveštenika. Ta služba ili funkcija ima određeni cilj. Dakle, poziv nije bio namenjen tome da obezbedi status, već da ispuni određenu svrhu. Isto tako, pojedinac nije bio pozivan u sveštenučku službu na osnovu svoje popularnosti, intelektualnih sposobnosti ili privrženosti postojećem stanju. Njegova odgovornost je bila da ispuni Božju volju pomažući u delu otkupljenja. Jevrejska reč *kahan* (sveštenik) znači »posredovati u religioznim službama«. Sveštenik je, dakle, trebalo da bude Božji predstavnik, postavljen da posreduje u korist naroda. Jevrejima 5,1 to ovako formuliše: »Jer svaki poglavar sveštenučki koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za grehe.« Prepuštanje aktivnostima koje su bile suprotne Božjim namerama imalo je, prema tome, za rezultat ozbiljne posledice.

Poziv na posredovanje (2. Mojsijeva 20,19)

Osnovno značenje uloge sveštenika može se najbolje razumeti na osnovu definicije greha kao narušavanja Božjeg stvaralačkog poretka i prekidanja bliske veze između Boga i ljudi (vertikalnog odnosa). Shodno tome, Bog je u svojoj milosti odgovorio na problem greha (zla) time što je uspostavio sveštenstvo. Tokom starozavetnog perioda, prvosveštenik bi obavljao službu pomirenja pred Bogom u ime naroda. Služba prvosveštenika je imala dvostruku ulogu. On je bio predstavnik ljudi pred Bogom i predstavnik Boga pred ljudima. U 2. Mojsijevoj 20, 19 kaže se: »Govori nam ti, i slušaćemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.« Ovo ilustruje ozbiljnost zla i potrebu za posrednikom.

Pravila poziva (2. Mojsijeva 28,4)

Sveštenučka služba se odlikuje velikim brojem detaljnih propisa. Od prvosveštenika i ostalih sveštenika se zahtevalo da se oblače po izvesnim specifičnim pravilima kako bi odražavali pojam svetosti.

Pozivanje Avijataru (1. O carevima 1,5-10; 2,27; 1. Dnevnika 15,11)

Tokom Davidove vladavine, Avijatar je bio postavljen za sveštenika. On je bio lojalan caru Davidu, što je pokazao kada je nosio kovčeg zaveta i saučestvovao u carevim nevoljama (1. O carevima 2,26). Dok je činio ono što je ispravno u Božjim očima, Bog ga je štitio i njegov sveštenučki položaj je bio siguran. Prva Samuilova 22,17-20 predstavlja povest o tome kako je car Saul rešio da ubije sve sveštenike Gospodnje, a Avijatar je bio jedini koji je uspeo da

pobegne. Ovim se pokazala Božja zaštita nad Avijatarovim životom. Međutim, Avijatar je potpao pod uticaj bezbožnog ponašanja, što je pokazao kada je lukavo, na nezakonit način, odobrio postavljanje Adonije za cara. Kada je car Solomun to čuo, svrgnuo je Avijataru sa položaja sveštenika. Ovo je jasan primer toga kako pogrešni izbori mogu nekoga da onesposobe da bude deo sveštenstva.

Izazovi s kojima se suočio Avijatar ne razlikuju se od izazova s kojima se mi danas suočavamo.

U principu, izazovi s kojima se suočio Avijatar ne razlikuju se od izazova s kojima se mi danas suočavamo. Možda je rizik da se založi za ono što je ispravno i da zbog toga izgubi svoje prijatelje bio prevelik za Avijataru; ili ga je možda nedovoljna posvećenost njegovom odnosu sa Bogom učinila ranjivim i podložnim zlu.

Mi smo takođe pripadnici sveštenstva, kao što je obećano u 1. Petrovoj 2,9; a naš zadatak je »da objavimo dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome.«

Suština poziva (1. Petrova 2,9; 2. Korinćanima 3,18)

Definicija unutrašnje prirode poziva ne bi trebalo da se razume samo u kontekstu »činiti.« Pojedincima nije teško niti strano da se upuste u lažne verske obrede čisto s namerom da stvore utisak koji će udovoljiti očekivanjima mase. Ovaj obrazac ponašanja karakterističan je za dela učinjena na osnovu dužnosti, a ne na osnovu ličnog odnosa sa Bogom. Poziv se najbolje razume u kontekstu »biti.« »Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se« (2. Korinćanima 3,18), pokazujući na taj način »to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.« Izraz »preobražavamo se« potiče od grčke reči *metamorphoo* što znači »biti promenjen«. Ovde se može primeniti homiletički princip duhovnog razvoja. Taj preobraženi život osposobljava pojedinca i omogućava mu da živi pobeđničkim životom i da obavlja sveštenučku službu sa dostojanstvom.

Bog je taj koji je izabrao da nas postavi da služimo kao sveštenici. Prema tome, ne bi trebalo da potcenjujemo tu službu. Trebalo bi da negujemo ljubav srazmernu veličini poziva. To je ljubav koja nas nagoni da ostanemo posvećeni Bogu i da verno delimo Njegovo jevanđelje s drugima. Konačno, naša posvećenost Njemu osposobiće nas da donosimo ispravne odluke.

ODGOVORITE:

1. Razmislite o Avijatarovoj nezgodnoj situaciji. Koje korake je trebalo da preduzme?
2. Kakve su implikacije pravljenja pogrešnih izbora?
3. Kao hrišćani, kakav primer treba da pružimo onima koji su s nama u veri i onima koje poznajemo, a koji ne veruju?

Rori Mendez, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

Iako se Avijatar opredelio protiv Solomuna kao Božjeg izabranog naslednika prestola, Bog je poštedeo njegov život »iz poštovanja prema njegovoj službi i njegovoj ranijoj vernosti Davidu; ali on je smenjen sa službe prvosveštenika koja je prenetna na Sadoka.«¹ Kao i sve Božje sluge pre nas, mi takođe pravimo greške. Utešno je zapaziti da, kao i u Avijatarovom slučaju, iako moramo da se suočimo s posledicama, Bog nam ipak daje drugu šansu. Isto se desilo kada je Avram slagao da mu Sara nije žena, a Bog je ipak ispunio obećanje koje mu je dao, učinivši od njega veliki narod. Da li ste učinili nešto protiv Boga? Neka vas ovi primeri ohrabre da Ga još jednom potražite.

Ima pomalo od Avijatara u svakome od nas.

Bog hoće i može da promeni vaš život ako Mu dopustite. Jakov je bio kradljivac prvenaštva, a ipak je Bog promenio njegovo ime od »nametljivac« u »Izrailj«, što znači »onaj koji se bori s Bogom.« Ima pomalo od Avijatara u svakome od nas. Zato, da bi naše ime bilo promenjeno i da bismo zadobili pobjedu, moramo u svojim teškoćama tražiti Boga, sa slomljenim i skrušenim srcem (vidite Psalam 51, 17).

»Iz Psalma 51 možemo naučiti koji pravac da sledimo ako smo se udaljili od Gospoda... David je priznao svoj greh i ponizio svoje srce izjavljujući da je Bog pravedan u svim svojim delima.«²

»Čovek navlači na sebe krivicu povređujući bližnjeg, ali njegova glavna krivica je greh koji je učinio protiv Gospoda i loš uticaj njegovog primera na druge. Iskreno dete Božje ne uzima olako nijedan od Njegovih zahteva.«³

»Opasno je za nas da zatvaramo oči i otupljujemo svoju savest kako ne bismo uvideli i razumeli svoje grehe. Potrebno je da cenimo pouku koju smo dobili u pogledu mrske prirode greha, da bismo mogli da se pokajemo i da ih priznamo.«⁴

ODGOVORITE:

1. Šta možete da učinite kako biste izbegli zamke u koje su upale druge Božje sluge?
2. Kako možete ohrabriti one koji su pali?
3. Postoji li neki greh za koji treba da se pokajete i da ga priznate? Šta čekate? Zašto ne biste to učinili sada?

Karlington A. Klark, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

1 Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 694, 695.

2 Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol.3, p. 1147.

3 Isto

4 Isto

Avijatarovo ime znači »otac izobilja« ili »otac je najistaknutiji.«¹ Da li je on živeo u skladu sa svojim imenom? Moje ime znači »onaj koji ceni prošlost.« Imam i drugo ime – hrišćanin – koje znači »Hristov sledbenik.« Trudim se da opravdam oba ova imena. Međutim, pouka za ovu sedmicu uči me da je važnije da živim u skladu sa imenom »hrišćanin.«

Kada sam prihvatio Hrista, On mi je rekao: »Sandžo, ti si izabrani, carski sveštenik, ti pripadaš Bogu, tako da možeš da objavljuješ slavu Onoga koji te je dozvao iz tame k Svojoj čudesnoj svetlosti« (1. Petrova 2,9, parafrazirano). Da, ja pripadam Bogu. Prema tome, mnogo se očekuje od mene, jer mi je mnogo dato.

Šta mi je dato? - pitate. Da li je Otac najistaknutiji u mom životu? »U tome se ogleda čast Hristovih slugu što su oni Božji osobiti narod. Oni su narod Njegovog dobitka, izbora, staranja i zadovoljstva. Ove četiri prednosti svih pravih hrišćana nisu njihovo prirodno stanje; jer, njihovo prvobitno stanje je stanje užasne tame, ali su oni pozvani da izađu iz tame u čudesnu svetlost, radost, zadovoljstvo i blagostanje, u nameri i s ciljem da svima pokažu, rečima i delima, dobrotu i slavu Onoga koji ih je pozvao.«²

Da li vi živite u skladu sa imenom »hrišćanin«? »Posvetite ujutro sebe Bogu; neka to bude vaš najvažniji posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, Gospode, da potpuno budem Tvoj. Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u Tvojoj službi. Ostani sa mnom i neka sav moj posao bude izvršen u Tebi.' To svakoga dana treba da bude najvažnije. Svakog jutra posvetite sebe za taj dan Bogu. Predajte sve svoje planove Njemu da budu izvršeni ili napušteni, onako kako Njegovo providenje odredi. Na taj način, iz dana u dan, možete svoj život predavati u Božje ruke, pa će tako vaš život sve više i više biti uobličan prema Hristovom životu.«³

Stavite svoj život u Njegove ruke – živite tako da budete dostojni svog imena!

Sandžo Džefri, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

Da li vi živite u skladu sa imenom »hrišćanin«?

1 The Practice of the Presence of God: <http://www.practicegodpresence.com/midi/lyrics.html2>

2 Matthew Henry, Commentary on 1 Peter 2, Blue Letter Bible: http://www.blueletterbible.org/commentaries/com_view.cfm?AuthorID=4&contentID=1839&commInfo=5&topic=1%20Peter&ar=1Pe_2_9

3 Put Hristu, str. 70. orig.

SPREMAN ZA SVETU SLUŽBUPRIMENA (*Matej 5,21-48*)

Može se raspravljati o tome da li je Avijatar bio spreman da bude prvo-sveštenik, ili ne. Međutim, moramo takođe da se zapitamo da li smo mi spremni da budemo Božja deca. U nastavku sledi nekoliko načina na koje se možemo pripremiti za posao koji On ima za nas:

Zadržite svoj pogled samo na Isusu. Gledanjem u Njega bićemo promenjeni.

Sledite Božje vođstvo u Njegovoj Reči (2. Timotiju 3,16.17). Kad uzmemo ime »hrišćanin«, ne možemo ostati tu gde jesmo. Prisustvom Svetog Duha u nama postajemo

promenjeni prema liku svog Stvoritelja. Proučavanje Reči Božje i njeno primenjivanje na naš život od suštinske je važnosti za promenu.

Budite spremni da se menjate (Jezekilj 36,22-28). Kao Božji narod potrebno je da spoznamo da postoji standard koji treba da dostignemo da bi nas naš Gospod Isus smatrao savršenima. Savršenstvo dolazi jedino od Boga, ali čovek mora biti spreman da ga primi.

Priznajte da jedino Bog može da vas učini savršenim (Psalam 18,32; Jovan 17,23; 1. Solunjanima 5,23). Mi ponekad nismo u stanju da odmah primetimo šta je po Njegovoj volji za naš život; ali ako smo spremni, On će voditi naše korake dok hodamo s Njim i dozvoljavamo Mu da nas vodi. Važno je imati na umu da taj proces traje celog života.

Verujte Mu (Psalam 91,2; Priče Solomonove 3,5.6). Imamo sigurnost da smo pod Njegovom zaštitom kad tako činimo.

Verujte da sve možete kroz Hrista koji vam daje snagu (Filipljanima 4,13). Ovde je važno da se setimo da sami po sebi ne možemo činiti ništa (Jovan 15,5).

Budite dostojini uzvišenog poziva koji je u Hristu Isusu, našem Gospodu i Spasitelju (2. Solunjanima 1,11). Ne sledite Avijatarov primer. On je sledio Boga samo u jednom periodu života. Nakon što je pokazao vernost u svojoj mladosti, okrenuo se protiv Božjeg pomazanika. Zadržite svoj pogled samo na Isusu. Gledanjem u Njega bićemo promenjeni (2. Korinćanima 3,18).

ODGOVORITE

1. Kako Matej 5,21-47 opisuje onu vrstu savršenstva o kojoj Isus govori?
2. Kako nas ta vrsta savršenstva priprema za svetu službu?
3. Definišite ulogu Svetog Duha u našem posvećenju.
4. Sa čime se trenutno borite? Kako koraci pobrojani u današnjoj pouci mogu da vam pomognu u toj borbi?
5. Zbog čega je vredno truda produžiti duhovnom stazom čak i kad ne možete da vidite šta se nalazi ispred?
6. Šta vam Isusova smrt na krstu govori o vrednosti vašeg večnog života?

Hauard Keli, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

TAKO DAKLE, TI ŽELIŠ DA BUDEŠ ZVEZDA?

MIŠLJENJE (2. Samuilova 15,13-29; Matej 20,20-28; Marko 12,41-44)

Oduvek sam želela da budem zvezda. Pretpostavljam da, duboko u sebi, svi mi želimo da budemo *neko*. Međutim, »uvek će biti većih i manjih ličnosti od tebe.«¹ Zato je najbolje biti upravo ono što je Bog nameravao da budeš. Ne možemo svi da budemo superheroji; u suprotnom, ne bi više bilo običnih građana koje treba spasavati.

Moglo bi se reći da je udovica spomenuta u Marku 12 bila *niko*. Ne znamo čak ni njeno ime. Imala je samo dva novčića koja su joj preostala za život. A ipak, oba je predala Bogu. Tako je postala zvezda u jednoj od Isusovih priča, a ljudi nastavljaju da uče od nje jednu veliku lekciju.

Zatim, tu je Avijatar. On je bio sveštenik koji je služio za vreme cara Davida. Prinomio je žrtve i pomogao da se kovčeg zaveta vrati u Jerusolim (2. Samuilova 15,24). Ne znamo mnogo o njemu, ali, kao u nekoj slagalici, bez obzira da li predstavljamo veliki ili mali deo, svi smo potrebni da bi se slagalica sastavila.

Majka Jakova i Jovana želela je da njeni sinovi budu zvezde. Tražila je od Isusa da im dozvoli da sednu sa obe strane Njegovog prestola u Njegovom carstvu (Matej 20,21). Međutim, preko nje, Isus nas podseća da razmislimo da li smo dorasli tome što tražimo, i da, ukoliko želimo da budemo prvi, moramo biti spremni da budemo poslednji (stihovi 22, 27). Dok sam završavala pisanje ovog članka, saznala sam da je umro Majkl Džekson. Milioni ljudi su ga smatrali zvezdom; ali, nažalost, njegov stil života je za njega bio poguban.

U stvari, Bogu su potrebni svi tipovi ljudi da bi ispunio svoj veličanstveni kosmički plan. To je plan koji je mnogo veći od bilo koga od nas, tako da su Mu potrebni i veliki, i mali, i bogati, i siromašni, da bi sproveli u delo Njegovu volju. On zna šta radi. Božja sila se savršeno pokazuje u našim slabostima (2. Korinćanima 12,9). Zaista, Božja sila se savršeno pokazuje u sporednim ličnostima.

Dakle, da li još uvek želiš da budeš zvezda? Ti to već jesi! Bog te neizmerno voli. On je Car, a ti si Njegovo dete (1. Jovanova 3,1)!

ODGOVORITE

Kako se osećaš kada gledaš kako se prema ljudima različitog društveno-ekonomskog položaja različito postupa u svetu? Šta misliš kako Isus gleda na to?

Šeril Stjuart, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

1 Max Ehrmann, Desiderata, c. 1920. <http://www.fleurdelis.com/desiderata.htm>

ZAKLJUČAK

Kada je car Saul počeo da ubija Božje sveštenike, stani na stranu begunca Davida predstavljalo je lak izbor. Na kraju krajeva, gde bi drugde Avijatar mogao da nađe zaštitu i podršku, osim u Davidovoj odmetničkoj grupi gerilaca? U decenijama koje su dolazile, Avijatar se pokazao kao postojan Božji i carev sluga, ali njegova podrška Davidovom sinu uzurpatoru, Adoniji, kviri izveštaj o njemu. Šta je izazvalo takav propust u rasuđivanju? Iako ne možemo da kažemo sa sigurnošću, znamo za probleme koji su uskomešali Izrailj u kasnijim godinama Davidove vladavine – ponos i pohlepa od strane cara praćeni ponosom i pohlepom njegovih sinova. Avijatar je sigurno mislio da se nalazi na pravoj strani, ali je pokazao nedostatak strpljenja u prepuštanju Božjem vođstvu.

RAZMOTRITE

- Kontaktirajte vođu u svojoj crkvi i stavite mu do znanja da ga podržavate svojim molitvama i da ste, ako je potrebno, spremni da pomognete.
- Proučite koje su bile dužnosti sveštenika, prema Mojsijevom zakonu. Pogledajte, na primer, 2. Mojsijevu 28-30 i 4. Mojsijevu 18.
- Razmislite o svojim poznanicima koji su živeli pošteno bez obzira na prilike za kompromis koje su imali.
- Preispitajte sopstvene stavove u odnosu na druge ljude. Da li se priklanjate jednoj ili drugoj strani zato što ste došli do promišljenih zaključaka na osnovu svestranog razmatranja problema? Ili su vaši pogledi prvenstveno emotivno obojeni i kratkovidni?
- Skicirajte Avijatara onako kako ga vi vidite, kao mladog čoveka koji se pridružio Davidu, a zatim, mnogo godina kasnije, kada je izgubio svoj položaj jer je podržao Adoniju.
- Vodite dnevnik o tome kako vas je Bog vodio i štitio, čak i onda kada su događaji mogli da vas izbace iz koloseka.

POVEŽITE

Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 691-700; *Vaspitanje*, str. 51-70 orig; Larry Lichtenwalter, *Well-Driven Nails: Purpose and Perspective for a Final Generation* (Rewiev and Herald, 1999).

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 8

od 13. do 20. novembra 2010.

Joav: slabić u ulozi Davidovog jakog čoveka

»Svaki se put čoveku čini prav, ali Gospod ispituje srca«
(Priče Solomonove 21,2).

Kad sam prvi put čula Kasimovu¹ priču, nisam mogla da verujem svojim ušima. Koliko sam znala, Kasim je bio pozitivna ličnost u crkvi, neko ko je uvek uspešno obavljao svoje dužnosti starešine. Držao je zanimljive propovedi, a njegovi saveti su uvek bili od koristi. Smatrala sam Kasima iskrenim vernikom. Onda sam jednog dana otkrila njegovu drugu stranu. Kad sam čula priču o njemu, zaprepastila sam se. Bilo je tako teško poverovati u to. Kasim je u prošlosti ubio nekoliko ljudi i još uvek je bio umešan u neopisiva zlodela. Moj prijatelj je saznao da je jedna porodica unajmila Kasima da izvrši osvetu nad čovekom koji je imao aferu sa udatom ženom iz njihove familije.

Zašto ljudi koji tvrde da slede Hrista nastavljaju da razvijaju grešne karakterne crte, kao što su mržnja i ljubomora?

Spasitelja mi i dalje grešimo? Zar nam naš Otkupitelj nije dao trajno rešenje za naše karakterne mane?

Osim toga, potrebno je da razmotrimo svoj stav prema takvim ljudima. Mnogi od nas su često brzi da sude ljudima koji nastavljaju da čine čak i najmanje grešno delo nakon što su prihvatili Hrista kao svog Spasitelja. Oštra reč upućena nekome kome je, po vašem mišljenju, potrebno popravljavanje, sitan trač koji prija vašem jeziku, neodobravajući pogled kojim piljimo u dušu koja se bori, često su karakteristika onih među nama koji su preuzeli na sebe da crkvu čuvaju čistom.

Kako bi tek takvi ljudi negodovali zbog osobe o kojoj ćemo proučavati ove sedmice – nekog ko je upleten u mrežu zla, što ga čini lošim primerom. Dok proučavamo odeljke pouke za svaki dan, naš glavni cilj neće biti da se koncentrišemo na Joavovu lošu stranu, nego na to kako njegov lik možda odražava naš život danas. Takođe ćemo razmotriti sposobnost Hrista, našeg vaskrslog Spasitelja, da očisti i preobrazi naš karakter kako bi drugi, kad vide i čuju nas, videli i čuli Hrista.

Rouz Anjango, Dagoreti Korner, Najrobi, Kenija

¹ Kasim je pseudonim.

Godine 1994, genocid je razorio Ruandu kao divlji požar. Blizu milion osoba je izgubilo život. Onda je 2007. godine Kenija doživela postizborne nemire koji su usmrtili više od hiljadu ljudi. Kako je moguće da ljudi čine toliko zla jedni drugima? Kako članovi porodice mogu da uništavaju jedan drugog?

Sve počinje od pojedinaca koji imaju zle misli. Joav je bio takva osoba koja kao da uživa u planiranju i umnožavanju greha. On je dokaz da, čak i ako čovek zauzima cenjen i poverljiv položaj, ukoliko ne poštuje u svom srcu Božje principe, njegova dela će biti uzaludna.

Joav je dobio cenjenu dužnost da zapoveda vojskom cara Davida. On je mogao da upotrebi svoj položaj da zadobije više duša za Boga i da proširi Njegovo delo. Međutim, Joav je izabrao da ide u suprotnom smeru. Ni vi, ni ja, nećemo nikad moći da budemo na takvom položaju na kakvom je bio Joav. Možda nikad nećemo biti odgovorni za dobrobit hiljada ljudi. Međutim, glavna lekcija koju možemo da naučimo od Davidovog slabog jakog čoveka jeste kako da najbolje iskoristimo položaj i odgovornosti koje je Bog našao za shodno da nam dodeli.

Gde god da se nalazimo, šta god da radimo, naš glavni fokus treba da bude na Hristu, čije prisustvo u našem srcu, preko Svetog Duha, preobražava naš grešni karakter da bi mogao da odražava Njegov bezgrešni. »Za naše je dobro to što nas je Bog pozvao da pokažemo samoodricanje Hrista radi, da nosimo krst, da se trudimo i žrtvujemo težeći da spasemo ono što je izgubljeno. To je Gospodnji proces kojim nas On prečišćava, odbacujući sve što je loše da bi dragocene crte karaktera, koje su u Hristu Isusu, mogle da se jave u onome koji veruje.«¹

ODGOVORITE

Razmislite o sebi kao hrišćaninu u ovom dobu. Šta činite na području svoga uma i svojih dela da biste obezbedili da ne upadnete u iste zamke kao Joav?

Norbert Kurema, Tika, Kenija

¹ Christian Service, p. 165.

Porodične svađe (2. Samuilova 2)

U okviru šire slike Davidove vladavine i njegovih pokušaja i napora da ujedini zemlju koja se već nalazila u ruševinama, nailazimo na Joava, zapovednika celokupnih Davidovih oružanih snaga. Zadužen da organizuje carevu vojsku i brine o njoj, Joav je upotrebio svoju vlast i položaj da bi postigao ciljeve koji su bili u potpunoj suprotnosti sa uputstvima njegovog gospodara.

Danas bi Joav verovatno bio izveden pred vojni sud zbog takve zloupotrebe položaja. Bio je umešan u ubistvo s predumišljajem, ljubomoru, politiku sile i pogrešno usmerenu lojalnost. U 2. Samuilovoj 2, nalazimo ga u prvim borbenim redovima u ratu između Davidove i Saulove kuće. Vrhunac u tom ratu predstavljala ubistvo Asaila, Serujinog sina. To što je Asailo ubijen, a bio je Joavov brat, posejalo je seme osvete u Joavovom srcu – seme koje je postepeno preraslo u mržnju prema Aveniru i kasnije dovelo do njegovog ubistva (2. Samuilova 3,23-27).

Koliko često u današnje vreme hrišćani imaju udela u ovakvim intrigama? Seme osvete koje se ukorenilo u Joavovom srcu još uvek može da proдре i u naše srce danas. To je isto seme koje je dovelo do neprijateljstva na Nebu kada je sotona otpočeo veliku borbu protiv Boga (Isaija 14,12-14). Kao hrišćani, svoju etiku – bez obzira da li se odnosi na društvenu, političku ili ekonomsku dimenziju života – trebalo bi uvek strogo da zasnivamo na biblijskim principima.

Hristos je naš primer u svemu. Način na koji je On propovedao drugima dok je bio na Zemlji jeste način na koji bi mi trebalo da propovedamo drugima. Plan spasenja se zasniva na nesebičnoj ljubavi, na ljubavi kakvu mi treba da razvijamo dok Sveti Duh preobražava naš život. Treba da pomažemo jedni drugima u nošenju tereta baš kao što je Hristos nosio teret dok je bio na Zemlji.

Politika sile (1. O carevima 1)

Biblija jasno pokazuje da je Joav sprovodio politiku sile koja je vodila ka razdoru. (Stvari se nisu mnogo promenile, zar ne?) On je potajno odobravao Adonijine skrivene planove da nasledi svog oca na prestolu, iako je to bilo suprotno željama samog Davida. Takva politika je bila prisutna i u apostolsko vreme u crkvi u Korintu, o čemu svedoči apostol Pavle (1. Korinćanima 1,10).

Što se tiče Joava, on je koristio svoj uticaj kao vojni zapovednik da bi radio čak i protiv svog vođe. Adonija je naišao na Joavovo odobravanje njegovog tajnog plana da nasledi Davida (1. O carevima 1,7).

Čak i u današnjim crkvama takvo ponašanje preovlađuje. Bog se obeščašćuje kada članovi crkve prave tajne planove koji kulminiraju u podelama i politici sile. Sve se to svodi na veliki sukob između Hrista i Sotone. »Čak i među takozvanim Hristovim sledbenicima mnogi tako neobuzdano razmišljaju,

planiraju i rade na svom uzdizanju da su, kako bi zadobili naklonost naroda, spremni da izopače istinu, da krivotvore, da govore laži o Gospodnjim slugama, da im čak pripisuju iste niske i sebične pobude koje ispunjavaju njihova vlastita srca.«¹

Pogrešno shvaćena lojalnost (2. Samuilova 11,1-25)

Opšte je poznato da vojnici treba da budu lojalni svojim vođama i da vođe treba da budu verne svojim vojnicima. Urija, jedan od tridesetorice Davidovih najhrabrijih ljudi, bio je poslušan i lojalan čovek, do te mere da čak nije otišao kući da spava sa svojom ženom, Vitsavejom, dok se pripremao za bitku. On je stavio dužnost ispred udobnosti i zadovoljstva. S obzirom na toliku lojalnost, nijedan car pri zdravoj pameti ne bi želeo da ostane bez takvog vojnika. Međutim, ovo je bio čovek koga je car David planirao da ubije – i iskoristio je Joava da mu pomogne u tome. Joav, u svojoj pogrešno shvaćenoj lojalnosti, sproveo je Davidovu zapovest i konačno dozvolio da nedužni Urija bude ubijen.

Pogrešno shvaćena lojalnost je jedna od oblasti u kojoj sotona uživa da nas iskušava. Koliko često su ljudi danas, čak i hrišćani, uhvaćeni u istu mrežu ljubomore, tvrdoglavosti i borbe po principu »najprilagođeniji preživljavaju«, pri čemu donosimo sebične odluke koje imaju katastrofalne posledice?

Hristos, naš uzor, živeo je besprekornim životom na Zemlji. Danas, On podstiče svoje sledbenike da žive po uzoru na Njega. Tada ćemo naslediti Carstvo nebesko. Tada »Isus vedri život i osvetljava put svima onima koji Ga iskreno traže. Njegova ljubav, primljena u srce, poteći će u obliku dobrih dela za večni život. I neće blagosloviti samo dušu iz koje izvire, već će ta živa reka poteći u obliku pravednih reči i dela da osveži i sve žedne oko sebe.«²

Čak i u današnjim crkvama takvo ponašanje preovlađuje.

ODGOVORITE

1. Razmislite o ljudima i idealima kojima ste odani. Da li je neka od tih vrsta lojalnosti na pogrešnom mestu? Šta ako je tako? Kako da svoju lojalnost postavite tamo gde joj je mesto?
2. Koji koncepti i ideje promovišu politiku sile u crkvi i kako da to sprečimo?
3. Koji koncepti i ideje promovišu zdrav kompromis između različitih mišljenja? Kako se ti koncepti i ideje mogu na pravi način primeniti u tvojoj crkvi?
4. Razmislite o Joavovom životu. Šta možete da naučite od njega, a što bi moglo da vam pomogne u vašem životu?

Selin Kavesta, Najrobi, Kenija

1 Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 367.

2 Isto, str. 376, 377.

Okolnosti i zbivanja koji su obeležavali Joavov život stvaraju sliku osobe koja se nalazila u prilično delikatnoj situaciji. Njegovo učešće u masovnim i pojedinačnim ubistvima ukazuje na to da je on bio vuk u ovčijoj koži.

Pisanje poruka u toku vožnje, ili bilo koja druga aktivnost koja može dovesti do gubitka života, osuđuje se u Bibliji. »Svako nepravedno ponašanje koje skraćuje život; duh mržnje i osvete, popuštanje svakoj strasti koja navodi da nepravedno postupamo prema bližnjima ili da im čak samo poželimo zlo ('Jer svaki koji mrzi na brata svojega krvnik je ljudski...'), sebično zanemarivanje potreba siromašnih i napaćenih, popuštanje svojim prohtevima, nepotrebno

»Čovek koji nije pun ljubavi prema Bogu i svojim bližnjima nije učenik Hristov.«

lišavanje, prekomeran rad koji šteti zdravlju - sve to, u većoj ili manjoj meri, predstavlja kršenje šeste zapovesti.«¹

Joav je bio pun poroka koji su nabrojani u prethodnom citatu. Sledeći citat nas poziva na probuđenje da ne bismo pravili iste greške kao Joav. »Probuđenje i promena života moraju se odigrati pod uticajem Svetog Duha. Probuđenje i promena života su dve različite stvari. Probuđenje podrazumeva obnavljanje duhovnog života, buđenje sila uma i srca i vaskrsenje iz duhovne smrti. Promena života podrazumeva reorganizaciju, promenu ideja i shvatanja, navika i dela. Promena života neće doneti dobar rod, niti pravednost, ukoliko nije povezana sa buđenjem duha.«²

»Čovek koji nije pun ljubavi prema Bogu i svojim bližnjima nije učenik Hristov, ma kako uzvišena bila njegova vera. Može on imati jaku veru, može imati čak i moć da čini čuda, ali bez ljubavi će njegova vera biti bezvredna. On može biti vrlo darežljiv, ali ako daje iz nekih drugih pobuda, a ne iz čiste ljubavi, može dati sve svoje imanje siromasima, pa ipak neće naići na odobravanje Božje. Može u svojoj revnosti čak ići i do mučeničke smrti; ako u njemu ne bude bilo zlata ljubavi, Bog će na njega gledati kao na obmanutog zanesenjaka ili slavloljubivog licemera.«³

ODGOVORITE

Kako to da zanemarivanjem slabih i manje srećnih ljudi u našem društvu, mi zapravo kršimo šestu zapovest?

Florens Kurema, Kakamega, Kenija

1 Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 275.

2 Selected Messages, book 1, p. 128.

3 Testimonies for the Church, sv. 5, str. 103.

Porodične svađe su deo okolnosti koje su sačinjavale Joavov život. Zamišljamo ovog vojnog zapovednika u situacijama koje su dovele do smrti Asaila, Avenirira i Amase. Ovi sukobi su se odigrali i u Saulovoj i u Davidovoj kući.

Porodične svađe su otpočele odmah nakon pada u greh (1. Mojsijeva 3,5-12) i nastavile su se do današnjeg dana. Ako se ništa ne preduzme, te svađe mogu lako da posluže kao mamac na udici našeg neprijatelja. Kao hrišćani, mi pripadamo Božjoj porodici. U našim crkvama, školama, domovima i u društvenom okruženju mi treba da učimo kako da izađemo na kraj sa porodičnim sukobima ili, što je još bolje, kako da ih u potpunosti izbegnemo. U nastavku sledi nekoliko principa koji će nam u tome pomoći.

Dopustite drugima da vam pomognu i da učestvuju u procesu isceljenja. Bol porodičnog razdora prenosi se na okolinu stvarajući neprijatnosti braći i sestrama, roditeljima, daljim rođacima, pa čak i bliskim prijateljima. Obično je sukob začinjen ljubomorom i osvetoljubivošću. U takvim slučajevima, prijatelji i rođaci imaju aktivnu ulogu u smirivanju sukoba. Oni mogu pružiti olakšanje ili poslužiti kao posrednici između dve zavađene grupe. Takvim postupanjem oni podstiču proces isceljenja.

Budite primer drugima. »Naše reči, naša dela, naša odeća, naše držanje, pa čak i izraz našeg lica, sve ima svoj uticaj. Od utiska koji ostavljamo zavise posledice, dobre ili zle, čiju veličinu niko ne može izmeriti. Svaka pobuda koja se na taj način prenese predstavlja seme koje će jednoga dana doneti svoj rod. To su karike u dugom lancu događanja među ljudima, lancu koji se proteže u beskraj. Ukoliko svojim primerom pomognemo bližnjima da razviju dobra načela, mi im ulivamo snagu da čine dobro. Oni, sa svoje strane, šire isti uticaj na druge, a ovi ga prenose dalje. Našim nesvesnim uticajem hiljade tako mogu dobiti blagoslov.«¹

Ne svetite se. Porodične sukobe je bolje rešiti prijateljski nego po principu »oko za oko«. Kad god naiđeš na članove porodice koji se međusobno svađaju, primeni dijalog, sećajući se da »odgovor blag utišava gnev, a reč preka podiže srdnju« (Priče Solomonove 15,1).

ODGOVORITE

1. Setite se nekog člana svoje porodice s kojim ste bili u svađi. Kakav je bio ishod svađe i kako možete na najbolji način da oprostite toj osobi?
2. Da li oprostjenje obavezno znači da mi zaboravljamo šta se dogodilo, šta nam je drugi učinio? Objasnite svoj odgovor.
3. Kada nekom oprostimo, da li je neophodno i da se pomirimo s tom osobom? Objasnite svoj odgovor. U kojim vrstama porodičnih sukoba oprostjenje ne mora biti isto što i pomirenje?

1 Pouke velikog učitelja, str. 234.

Samson Ogutu, Najrobi, Kenija

LOJALNOST SUMNJIVE PRIRODE

MIŠLJENJE (2. Samuilova 12,26-28)

Pokušavam da zamislim šta bi se danas dogodilo kada bi vojnici zloupotrebili svoju lojalnost na način kako je to Joav učinio. Sedmo izdanje Oksfordskog rečnika (*Oxford Advanced Learner's Dictionary*) ovako definiše lojalnost: »ostati veran nekome ili nečemu i podržavati ga.«

Na osnovu njegovog položaja, od Joava se očekivalo da sluša naređenja svog gospodara. Međutim, njegova lojalnost Davidu bila je daleko od poželjne. Možemo da vidimo kako, nakon što je opomenut od strane Davida da ga ne ubije (2. Samuilova 18,5), Joav kasnije progoni Avesaloma i čini upravo to (2. Samuilova 18,14). Na ovom i drugim primerima vidimo Joava kao zapovednika sumnjive lojalnosti.

Sveti Duh će nam dati preobraženo srce i novi način razmišljanja.

To što smo hrišćani stavlja nas u položaj u kome se od nas očekuje da ostatku sveta predamo svetlost koju smo primili od Hrista. Kada propustimo da Hristovu baklju prenesemo dalje, i kada svesno zanemarimo delo širenja jevanđelja, ponašamo se kao Joav i prkosimo zapovestima svog Gospodara.

Ako hoćemo da ostanemo sa Isusom do kraja, moramo izbegavati sve što bi moglo dovesti do toga da kompromitujemo svoj moralni integritet i da ne uspemo da ispunimo Božja očekivanja. Sveti Duh će nam dati preobraženo srce i novi način razmišljanja.

»Kad Isus govori o novom srcu, On pod tim razume um, život, celo biće. Iskusi promenu srca znači odreći se ljubavi prema svetlu i zavoleti Hrista. Imati novo srce znači imati nov um, nove težnje, nove pobude. Po čemu može da se pozna novo srce? - Po promenjenom životu. Obraćen čovek umire svaki čas, svaki dan sebičnosti i oholosti.«¹

Moli se da ti Bog preko Svetog Duha da silu da održiš blizak odnos s Njim. Nepodeljena lojalnost treba da bude sastavni deo tvog života, podsećajući te da »savršenstvo karaktera nije moguće ostvariti bez samopožrtvovanja.«²

ODGOVORITE

Kako biste rangirali izražavanje lojalnosti sledećim osobama:

- Bog
- roditelji
- supružnik
- narodne vođe/prijatelji?

Džulijus Njerere, Najrobi, Kenija

1 Poruka mladim hrišćanima, str. 37.

2 Testimonies for the Church, sv. 9, str. 36.

RAČUNA SE ONO ŠTO JE UNUTRA

ISTRAŽIVANJE (Priče Solomonove 21,2)

ZAKLJUČAK

Upozorenje koje je izgovorio Isus, a zapisano je u Luki 12,48, može se zgodno primeniti na pouku za ovu sedmicu: »Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega.« Joavu je bilo mnogo dato. Međutim, on je zloupotrebio svoj talenat za vođstvo i pogrešno usmerio svoj osećaj lojalnosti, što je dovelo do intrige i ubistva. U izvesnoj meri, i mi možemo imati crte ovog »slabića u ulozi jakog čoveka« i obeštati svoj poziv propuštajući prilike da svedočimo za Hrista. Lukavstvom ili svađom, mi možemo naslediti Joavovo zaveštanje. Suština stvari je ono što se nalazi u srcu.

RAZMOTRITE

- Napravite poster koji prikazuje ljude u istoriji, politici, sportu i/ili u Bibliji koji su zbog nedostatka moralnog integriteta izneverili očekivanja.
- Razmišljajte o vremenu kada ste vi izneverili očekivanja. Da li ste dopustili drugima da vam pomognu tokom tok perioda? Kako je vaša sposobnost da budete primer drugima kompromitovana?
- Molite se za naše vođe i u vladi i u crkvi, koji zbog snage svoje ličnosti, položaja ili moći, mogu da se suoče sa iskušenjima koja mogu imati užasne posledice.
- Napišite ili komponujte pesmu koja se obraća onima koji su brzi da osude druge, koji ukoravaju grubim rečima, ogovaraju ili upućuju optužujuće poglede duši koja se bori.
- Slušajte pesmu koja ilustruje temu iz pouke za ovu sedmicu. Zamišljajte scene opisane u pesmi. Primer takve pesme je »Mr Simon« od Kena Medeme koja se može naći na: <http://www.youtube.com/watch?v=gdfRNkPy3Yc>.
- Analizirajte šta u hrišćanskom smislu znači reč *srce* i razmišljajte zašto se takvo značenje daje baš tom ljudskom organu, a ne nekom drugom telesnom organu.

POVEŽITE

Marvin Moore, *Conquering the Dragon Within* (Pacific Press, 2001); Salli Streib, *The Heart Mender* (Review and Herald, 2006); Annette Stanwick, et. al. *Forgiveness: The Mystery and Miracle* (Heart Message Publishing, 2007).

Rik Blondo, Klarksvil, Merilend, SAD

Pouka 9

od 20. do 27. novembra 2010.

Resfa: uticaj vernosti

»Perjem svojim oseniće te, i pod krilima njegovim zaklonićeš se; istina je njegova štit i ograda«
(Psalam 91,4).

20. novembar 2010.

BITI ILI NE BITI SLAVAN

UVOD (2. Samuilova 21,7-13)

Su

Pre nekoliko godina, zamislio sam sebe kako učestvujem u jednom od popularnih TV kvizova. Kada je došao red na mene, imao sam sreće da izaberem svoju omiljenu temu: istraživanje svemira. Video sam sebe licem u lice s voditeljem koji nije imao pojma, razmišljao sam, o tome s kim se suočava. Pristupio sam prvom pitanju sa samouverenim stavom: »Ko je bio prvi čovek u svemiru?« »Ruski kosmonaut Jurij Gagarin,« odgovorio sam i odmah prešao na sledeće pitanje. »Ko je bio prvi čovek na mesecu i kako se zvala misija?« Lako pitanje. Američki astronaut Nil Armstrong u misiji Apollo 11. »Koji je naziv američke svemirske agencije i ko je upravljao njom tokom godina 'svemirskog rata'?« Agencija se zove NASA, a na njenom čelu se nalazio poznati nemački inženjer, konstruktor raketa, Verner fon Braun.

Malo ko je znao nešto o njemu sve do nekoliko godina posle njegove smrti.

»Koji je satelit bio prvi lansiran u svemir?« OK, ovo je već bio izazov za moje poznavanje sovjetskog svemirskog programa. Detaljno sam objasnio da je Rusija prva lansirala satelit pod nazivom Sputnjik 1, četvrtog oktobra 1957. godine. Dok sam se spremao da sam sebe potapšem po ramenu, voditelj je požurio sa sledećim pitanjem: »Ko je bio Sergej Koroljev?« Jedna sekunda je prošla, dve sekunde, tri... ali ništa mi nije padalo na um.

Zvrriiiiiiiii! oglasio se tajmer, i ja sam izgubio šansu da pobedim u kvizu. Zašto? Samo zbog jednog nepoznatog imena? Zbog nekog o kome nisam nikad čuo, niti sam obratio pažnju na njega u toku svog proučavanja istorije osvajanja svemira? Očigledno, Koroljev nije bio jedna od slavnihi ličnosti za koje sam znao, a koje su bile povezane sa istraživanjem svemira. Kasnije sam otkrio da je Koroljev ostao nepoznat zbog tajnosti koja je okruživala ruski svemirski program. Njihov veliki um, zaslužan za rani uspeh ruskog programa, bio je poznat samo kao »glavni dizajner.«

Malo ko je znao nešto o njemu sve do nekoliko godina posle njegove smrti. Mora da se strašno osećao Koroljev gledajući svu tu medijsku pažnju kojom je bio okružen njegov američki kolega, Verner fon Braun, dok je on čamio u tami. Isto tako, u Bibliji ima mnogo ličnosti koje su učestvovala u oblikovanju njene istorije a na koje mnogi od nas nikad nisu obratili pažnju. Ove nedelje ćemo proučavati o Resfi, jednoj običnoj ženi koja je istrajala u neobičnim okolnostima. Zahvaljujući svojoj snažnoj volji, istrajnosti i hrabrosti, ona je privukla pažnju cara Davida, a nadamo se da će u toku ove sedmice, privući i našu.

Džoša Moćaće, Sidar Hil, Teksas, SAD

»Zato izaberi život« (5. Mojsijeva 30,19)

Sve odluke koje donosimo nose sa sobom posledice koje utiču na druge ljude. Sve odluke donete u veri, ne samo da donose blagoslov verniku i njegovim potomcima, već i njegove potomke podstiču na vernost. To je ono što nam 5. Mojsijeva 30,19 otkriva ubeđujući nas da »izaberemo život.«

Istorija nas uči da buduće generacije često ubiraju plodove koje su gajili njihovi preci. Ako je narod korumpiran i nemoralan, posledice njihovih dela ne utiču samo na njih, već i na one koji dolaze nakon njih. Suprotno tome, ako je narod postojan i veran, njihove buduće generacije takođe će biti blagoslovene vernošću. Ovo je čest slučaj čak i kada se radi o uticaju roditelja na decu. Govoreći o razvodu, Dr Kenet Bejtman piše sledeće: »Deca mogu takođe biti veoma oštećena lošim brakom svojih roditelja; njihov uspeh u školi može trpeti, kao i njihovo samopouzdanje, što utiče na povećanu agresivnost, depresiju, samooptuživanje, sukobe sa autoritetima, i njihovu sopstvenu sposobnost da imaju dobar brak (značaj primera i porodičnog okruženja).«¹ Nasuprot tome, kada »biramo život« i donosimo ispravne odluke, mi ohrabrujemo one koji se nalaze u našoj sferi uticaja da i oni budu verni.

Kako je tragičan bio taj dan za Resfu.

Nije čudo što je Isus došao na ovaj svet ne samo da bi umro za naše grehe, već i da bi živio među nama i otkrio na praktične načine šta to znači biti veran. Ne umanjujući značaj Isusove smrti za naše spasenje, zapazimo da se ovaj deo

plana spasenja odigrao u periodu od tri dana. S druge strane, Isus je uložio 33 godine života među običnim svetom da bi probudio kod njih žudnju za vernošću. Stoga, naša vernost Bogu ne služi samo nama. Ona isto tako koristi i drugim ljudima, od kojih neke možda nikada nećemo ni upoznati.

Vernost privlači pažnju (2. Samuilova 3,6-11; 21,1-14)

Resfa, čije ime znači »ugljen ili užareni kamen«,² pokazala se dostojnom svog imena na neobičan način. Kao odgovor na zahtev Gavaonjana, a verovatno i iz sopstvenih političkih razloga, David je predao sedam sinova iz Saulove kuće da se nad njima izvrši osveta zato što je Saul pobio većinu Gavaonjana. Među tim ljudima nalazila su se dva Resfina sina. Ovi sinovi su bili mogući naslednici Saulovog prestola, s obzirom da su trojica njihove

starije braće poginula u bici, a mladi Isvostej je bio ubijen (1. Samuilova 14; 2. Samuilova 4).¹

Kako je tragičan bio taj dan za Resfu. Mogla je da smišlja osvetu. Umesto toga, ona je stražarila nad obešenim telima (2. Samuilova 21,9) svojih sinova da bi sprečila ptice i zveri da ih raskomadaju. »Od početka žetve, pa sve dok se kiša nije spustila sa neba na tela, ona nije dozvolila pticama da ih diraju danju, ni divljim zverima noću« (2. Samuilova 21,1). Ovo ukazuje na to »da je Resfina požrtvovana straža dugo potrajala.«²

Kada je David čuo za Resfinu požrtvovanost, otišao je na stenu, spustio tela i naložio da ih sahrane.

Vernost je skupa (Marko 13,13)

Vernost nam ne donosi uvek prijatna iskustva. Iskrena vernost često dolazi uz određenu cenu. U Marku 13,13, Isus otvoreno govori o tome da će one koji budu na Božjoj strani svi mrzeti. Iako se ovaj stih nalazi u kontekstu događaja poslednjih dana, mnogi iskreni hrišćani su doživeli takvu mržnju. Ljudi često odmah osećaju odbojnost prema onima koji slede Hrista, zbog toga što u svom srcu znaju šta je ispravno, ali ne žele da se menjaju. Naša vernost, stoga, čini da se osećaju neugodno.

Pavle je ovo razumeo kada je kazao: »Jednima dakle miris smrtni za smrt, a drugima miris životni za život« (2. Korinćanima 2,16). Zato, ne budimo obeshrabreni u svojim pokušajima da budemo verni čak i kad smo okruženi ravnodušnošću drugih ljudi. Umesto toga, iskoristimo njihovu ravnodušnost kao potvrdu »da je zaista Bog s vama!« (1. Korinćanima 14,25).

ODGOVORITE

1. Koliko je vaša vernost slična Resfinoj ili je pak različita?
2. Kako čovek može da stekne takvu vernost?
3. Kad vernost ne bi dolazila uz određenu cenu, mislite li da bi više ljudi prihvatilo Hrista i živelo po Njegovim principima? Objasnite svoj odgovor.
4. Kako to što ona ima svoju cenu čini vernost značajnom?
5. Razmislite o ljudima u svom životu koji su bili verni. Kako je njihova vernost uticala na vaš život?
6. Razmislite o svojoj vernosti i o tome kako ona utiče na vaše prijatelje i porodicu.

Obed Soire, Okinava, Japan

1 Dr. Kenneth Bateman, Amber University. <http://www.alicebaland.com/ALSCResources/REMADivorceFacts.htm>

2 Eastons Bible Dictionary. <http://www.bible-history.com/eastons/R/Rizpah>

1 Diana Edelman, Jewish Women: A Comprehensive Encyclopedia <http://jwa.org/encyclopedia/article/rizpah-bible>

2 The SDA Bible Commentary, vol. 2, p. 697.

GRUBO PLATNO I SILNA LJUBAV

SVEDOČANSTVO (2. Samuilova 21,10)

Resfa je želela nešto da istakne, a to je bilo sledeće: »Evo mojih sinova, oduzetih od mene, obeščašćenih i predatih na smrt zbog greha njihovih otaca. Ali, iako su mrtvi, ja održavam vezu koju smo nekad imali.« Bila je odlučna da izrazi svoju veliku ljubav pomoću zaklona od grubog platna – ne za sat ili dva, dan ili dva, ili sedmicu ili dve – već od proleća do jeseni. Ona nije poslala poruku izražavajući bol svog srca. Ona je jednostavno živela za to od početka žetve, pa sve dok kiša nije počela da pada. Tako se osetio njen uticaj. Tako je uspela da izvrši uticaj na cara Davida. Imamo li mi takvu silnu ljubav? »Naš karakter

Kako ti možeš da iskoristiš i ono malo što imaš?

i iskustvo je ono što odlučuje o našem uticaju na druge. Da bismo druge osvedočili u silu Hristove blagodati, mi moramo da poznamo njenu silu u svom životu i srcu... Jedino živom verom u Hrista kao ličnog Spasitelja, možemo postići da se naš uticaj oseća u ovom sumnjom zahvaćenom svetu.«¹

Iako je moglo izgledati da nema svrhe braniti tela njenih sinova, Resfa je bila verna onome što je smatrala da je ispravno da učini, a tako bi trebalo i mi da činimo. »Niko ne može znati kakvu nameru Bog ima s njim dok ga vaspitava; ali svi mogu biti sigurni da je vernost u malome dokaz spremnosti za veće odgovornosti.«²

Uticaj njene posvećenosti pokrenuo je cara na akciju. Bez obzira da li je ona to znala ili ne, njeno delo je vodilo ka većem delu. Tako »stotine i hiljade dobijaju pomoć zahvaljujući našem nesvesnom uticaju.«³

Ispod zaklona od grubog platna, ona je pokrenula carevo srce na akciju. Neka i naša skromna boravišta takođe budu centri iz kojih će naša dela uticati na druge. »Naš krug uticaja može izgledati neznatan, naše sposobnosti male, naše prilike retke, ono što smo stekli ograničeno; ipak, možemo mnogo postići vernim korišćenjem mogućnosti sopstvenog doma.«⁴

ODGOVORITE

1. Kako te je Resfa nadahnula da to što imaš iskoristiš i upotrebiš na dobro?
2. Resfino delo je nadahnulo jednog velikog cara, a sve što joj je bilo potrebno jeste grubo platno i strastvena odanost. Kako ti možeš da iskoristiš i ono malo što imaš da bi uticao na nekoga kome je potrebno da iskusi Božju ljubav?

Elvis Mogoi, Wilmington, Delaver, SAD

1 U potrazi za boljim životom, str. 295, 296.

2 Vaspitanje, str. 61.orig.

3 Istorija proroka i careva, str. 224.

4 The Adventist Home, str. 33.

VERNI NJEMU: SADA I ZAUVEK

DOKAZ (2. Samuilova 21,1-14)

Druga knjiga Samuilova govori o čoveku koji očajnički pokušava da bude veliki vođa ostajući i dalje Božji čovek. Nažalost, često biva ometen u tome nesavršenošću svoje ljudske prirode. Sporedne ličnosti, kao što je Resfa, obezbeđuju neizbežnu, mada često zanemarenu, paralelu glavnoj ličnosti Davidu koji je, uprkos svojim gresima, ostao čovek po Božjem srcu – spreman da se pokaje, pun ljubavi i odlučan. Verovatno je da su 2. Knjigu Samuilovu napisali Natan prorok i Gad videlac (1. Dnevnika 29,29). Osim toga, moguće je da su bile pridodate i informacije iz drugog izvora, pod nazivom »Knjiga Jašerova« (2. Samuilova 1,18). Događaji opisani u knjizi odigrali su se između 1004. i 971. godine pre Hrista. Možemo li nešto naučiti iz tih davnih događaja u pogledu carstva za koje je Bog lično rekao da će trajati zauvek?

Poslušajte reči koje je Bog uputio novom izrailjskom caru: »Nego će tvrd biti dom tvoj i carstvo tvoje dovek pred tobom, i presto će tvoj stajati dovek« (2. Samuilova 7,16). David je konačno umro, a nijedan car danas ne vlada Izraelom. Šta će, onda, trajati dovek? Biblija često upućuje na Isusa kao na Davidovog sina. Obećanja za večnost su u Isusu Hristu. Isus, sin Davidov, svojom smrću i vaskrsenjem izgradio je carstvo koje će trajati dovek. Verom, i mi možemo biti deo tog carstva. Preko izveštaja kao što je ovaj o Resfi, koji pokazuju kako obični ljudi mogu pokazati nepokolebljivu posvećenost i veru, mi smo pozvani da posvetimo svoj život Isusu, osnivaču Carstva.

Preko izveštaja kao što je ovaj o Resfi... mi smo pozvani da posvetimo svoj život Isusu, osnivaču Carstva.

Na osnovu Resfinog naizgled beznačajnog života, mi shvatamo da treba da živimo svoj život, koliko god periferan on možda izgledao u velikoj shemi događaja, sa posvećenošću i hrabrošću. Treba da crpimo ohrabrenje iz priča kao što je ova o Resfi kada se nalazimo u neprijatnim okolnostima. Moramo zapamtiti da nam valja izdržati do kraja kako bismo živeli zauvek u Božjem carstvu (Marko 13,13). Druga Samuilova nas podseća da Bog uvek drži svoja obećanja. Nikakav greh ne može to da promeni. Hristos će vladati kroz svu večnost, za sada u našem srcu, a jednog dana na novom Nebu i novoj Zemlji. Ostajući verni Njemu, mi biramo život – sada i zauvek (5. Mojsijeva 30,19).

ODGOVORITE

1. Koje poređenje možemo da napravimo između Resfine ljubavi prema njenim sinovima i Božje ljubavi prema Njegovoj deci, kako je prikazana u Isaiji 49,15?
2. Na osnovu ovih nekoliko odlomaka u Pismu o Resfi, šta možeš da saznaš o njenom karakteru?
3. Na koji način je Resfa predstavnik onih iz 1. Korinćanima 1,26?

Enoh Moćaće (uz pomoć Barbree i Džosene), Kalhun, Tenesi, SAD

Sr OSTATI VERAN PROLAZEĆI KROZ SITO I REŠETO

PRIMENA (Marko 9,14-29; 13,13)

Mnogi od nas osećaju da zbog toga što nisu tako »sveti« ili tako »značajni« kao drugi članovi u našoj crkvi, nisu ni obavezni da budu verni uvek i u svemu. Na kraju krajeva, ljudi već misle sve najgore o nama, pa zašto onda da se trudimo da ostanemo verni, kad ionako niko neće poverovati u našu iskrenost? Pretpostavljam da se Resfa ovako osećala kada su njeni sinovi bili predati Gavaonjanima da budu obešeni. Zašto bi se trudila da stražari nad telima svojih sinova kad nikome nije bilo stalo da joj pomogne da ih sahrani? Zašto bi David mario za inoću svog poraženog neprijatelja? Zašto bi on pomogao ženi čije je navodno nemoralno ponašanje dovelo do Avenirovog

Vernost jedne inoče pokrenula je carevu milost.

napuštanja Saulove vlade? Ipak, uprkos njenoj reputaciji, Resfa je verno štitila tela svojih sinova u mesecima ispunjenim smradom, sve dok ih David nije sahranio na dostojan način. Vernost jedne inoče pokrenula je carevu milost.

Kako možemo ostvariti vernost koja opstaje kroz sito i rešeto? Kako neko da ostvari veru koja pobeđuje okaljan ugled? Verujem da takva vera može da se postigne ako učinimo tri stvari:

Prestanimo da očekujemo da će, zato što smo hrišćani, naš život biti savršen i lak. U Marku 13,13, Isus je rekao svojim učenicima: »I svi će omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.« Ovdje vidimo da moramo ostati verni do kraja i tako ćemo biti spaseni. Kad bi to bilo lako, On ne bi upotrebio reč *pretrpi*. Zato prestanimo da očekujemo da će, zato što smo deca Božja, naš život biti poput šetnje po parku.

Moramo tražiti od Boga da nas održi u veri, jer mi to ne možemo da postignemo sami. Moramo biti kao verni otac u Marku 9, 14-29 koji vapi Isusu: »Verujem, Gospode! pomoz mi mojemu neverju.«

Moramo shvatiti da reputacija do koje treba da nam je najviše stalo jeste da budemo dete Božje. Jedino kad imamo na umu da nas je »dok još bejasmogrešnici« Bog dovoljno voleo da pošalje svog Sina da umre za nas, možemo razumeti da je najvažnija stvar da Mu ostanemo verni.

ODGOVORITE

1. Zašto, po vašem mišljenju, mnogi hrišćani veruju da njihov život treba da bude lak zbog toga što su hrišćani?
2. Zašto se toliko mnogo nas usredsređuje na ono što drugi misle o nama, umesto na ono što Bog misli o nama?

Trufoza Moćaće, Sidar Hil, Teksas, SAD

OSVETA ILI POMIRENJE?

MIŠLJENJE (2. Samuilova 21,1-14; Rimljanima 12,8)

Če

Ove sedmice smo proučavali o Resfi, Saulovoj inoči. Njena priča zvuči čudno, a njena uloga u priči deluje besmisleno. Da li je bila Božja volja da njena deca umru da bi platila za grehe svog oca? Ne izgleda pravo što je Resfa morala da ostane bez njih kada oni nisu bili krivi za ono što se dogodilo Gavaonjanima. Šta ova priča kaže o Božjem karakteru? Dok sam proučavala njenu priču, ipak sam pronašla neke odgovore.

David nije snuždeno išao unaokolo pitajući se šta narod da radi bez useva i pašnjaka kojim bi prehranio svoje ovce i stoku. On je otišao da pita Boga zašto je došlo do gladi. Kada ne razumemo šta se dešava u našem životu, treba da potražimo Njegov savet. Ali, ne treba da prestanemo da tražimo Njegov savet, kao što je David učinio. »Udovoljavajući Gavaonjanima, David nije pitao Jehovu o tome šta da učini... jer iako je... opšte gledano, postupio pravedno i pošteno, da je pitao za savet Jehovu, moglo je biti pronađeno neko srećnije rešenje da se pravda zadovolji.«¹ Zbog toga što nije tražio Božji savet u svemu, David je na kraju popravio odnose sa Gavaonjanima na način koji nije proslavio Boga i Njegov karakter.

Kada je on predao Saulove potomke Gavaonjanima, Resfa je mogla da se osveti za njihovu smrt. Umesto toga, ona je ispunila svoju dužnost kao majka, štiteći tela preminulih da ne budu obeščašćena. Kada je David čuo za njenu hrabrost, odlučio je da sledi njen primer i da ispoštuje Saula, Jonatana i one koji su bili obešeni tako što im je priredio dostojan pogreb. Tek kad je to bilo učinjeno, prestala je glad.

Osveta nikad nije rešenje.

Ne znamo šta bi se dogodilo da je David po drugi put pitao Boga umesto Gavaonjane. U svakom slučaju, vidimo da je pomirenje sa Bogom postignuto kad je učinjena milost, a ne odmazda. To se ne odnosi samo na Resfu i Davida, već na svakog od nas. Osveta nikad nije rešenje. Ako čezneš da budeš kao Hristos, sledi Resfin primer. Traži Njegov mir i pomirenje. »Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svim ljudima« (Rimljanima 12,18). Postupajući tako, mi odražavamo Božji karakter.

ODGOVORITE

1. Da li se pomirenje razlikuje od pasivnosti i pretvaranja da se ništa nije dogodilo? Ako je tako, zašto?
2. Da li postoje neke situacije u tvom životu koje zahtevaju pomirenje?

Bjanka Akosta, Rančo Kukamonga, Kalifornija, SAD

1 John Darby's Synopsis. http://www.ewordtoday.com/comments/2samuel_darby/2samuel21.htm

ZAKLJUČAK

Pod vlašću muškaraca, Resfin život je zavisio od diskutabilnih odluka kakvo je bilo Davidovo rešenje za dugogodišnju glad – tako što je predao Resfine sinove koje je imala sa Saulom, kao i Saulove unuke da ih Gavaonjani pogube. Resfa sigurno nije mogla da kontroliše ovu situaciju, ali je mogla da kontroliše svoju reakciju na nju. Stražarila je neprekidno, 24 sata na dan, u toku pet meseci. Njeno verno bdenje je ukorilo Davida i on je konačno sakupio kosti Saula i Jonatana i sahranio ih s telima Resfnih sinova i Saulovih unuka. Vernost govori glasnije od reči u svetu naviknutom na sebična dela.

RAZMOTRITE

- Usredsredite se na značenje Resfnog imena - »ugljen ili užareni kamen« – tako što ćete zapaliti briket u metalnoj posudi ili nečem drugom otpornom na vatru. (Preduzmite odgovarajuće mere opreznosti.) Kad počne da gori, on proizvodi postojanu toplotu. Koliko često nalazite postojane izvore vernosti?
- Razmišljajte o svojoj vernosti u poređenju sa Božjom vernošću.
- Pretražite Internet koristeći reči *Rizpah* i *Bible art*. Proverite različite umetničke prikaze Resfnog bdenja.
- Pročitajte poemu Alfreda Tenisona »Resfa« i uporedite je sa biblijskim izveštajem. U čemu su ova dva izveštaja slična? U čemu se razlikuju?
- Razmislite o priči u 2. Samuilovoj 21,1-14 u svetlosti druge zapovesti – gresi očeva pohođeni do druge i treće generacije.
- Potražite u rečniku značenje pojmova vernost, posvećenje i hrabrost. Kako su oni definisani i koje ste primere zapazili?
- Informišite se o gejziru »Old Faithful« u nacionalnom parku Jelouston i saznajte koliko godina se on pojavljivao u određeno vreme, tačno kao sat.

POVEŽITE

The SDA Bible Commentary, vol. 2 pp. 696,697; Edith Dean, *All the Women of the Bible*, pp. 109-112, 282, 291; *Voices of Faith: Women of the Bible Speak to Christian Women Today*, (Grand Rapids, Mich.: World Publishing).

Norma Salin, Springborou, Ohajo, SAD

Pouka 10

od 27. novembra do 4. decembra 2010.

Čovek Božji: poslušnost nije neobavezna

»I ovo znajte najpre da nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju; jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi« (2. Petrova 1,20,21).

Bihevioristi osporavaju da »volja« predstavlja nešto značajno. Oni smatraju da mi reagujemo na osnovu podsticaja i situacija, a ne na osnovu nekakve slobode izbora. Oni to nazivaju procesom akcije i reakcije. »Kada primi određeni podsticaj, osoba može da odgovori na više načina, ali bira opciju koja je potvrđena u prošlosti. Potvrđivanje se uglavnom dešava kroz

Poslušnost Bogu dovodi do promenjenog odnosa s Njim.

sistem nagrade i kazne, ili dobrih i loših rezultata.«¹ Biblijski pogled je direktno suprotan ovakvom shvatanju.

Pre pada u greh, Adam i Eva nisu znali za greh, a još manje za njegove posledice.

Oni su mogli slobodno da biraju, jer im je sam Bog dao tu slobodu. Nažalost, oni su izabrali da zgreše. Nakon pada, mi i dalje imamo slobodu izbora, ali pošto je naša priroda sada grešna, skloni smo da sledimo svoje nagone pre nego svoju savest. Dopuštanjem Svetom Duhu da uđe u naš život, to se menja. On nas vodi tako da izaberemo ispravan smer u kome naš život treba da se odvija ukoliko želimo ostvarenje Božjih namera za nas.

Ponekad je lako izabrati Boga, ali ponekad to može biti mnogo teže. U tim trenucima, mi obično gušimo podsticaje Svetog Duha. Potrebno je da još jednom pogledamo primer poslušnosti koji nam je dao Isus. Noć pre nego što je razapet na krst, On je rekao svojim prijateljima: »Ako zapovesti moje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj« (Jovan 15,10).

Poslušnost Bogu dovodi do promenjenog odnosa s Njim. Kao i Isus, silom Njegovog Duha, mi možemo hodati stazom po božanskoj volji. Uživamo da činimo ono što je Njemu po volji. Isus je bio veran sve do smrti – ispunjavajući svoj zadatak do kraja. Zahvaljujući Njegovoj poslušnosti, mi imamo nadu na večni život. Jerovoam stoji u potpunoj suprotnosti sa Isusom. Dok proučavate ove sedmice o neimenovanom čoveku Božjem, zapitajte se šta ćete vi izabrati. Da li ćete izabrati da sledite Božje naloge ili svoje sopstvene grešne sklonosti?

Učini me robom, Bože, i tada ću slobodan biti,
prisili me da položim oružje, i tada ću pobediti.
Tonem u životni nemir kad stojim sasvim sam,
u naručju me svom zarobi, i jaka će biti moja ruka tad.

Džordž Mateson

Girli G. Sumavang, Guimba, Nueva Ecija, Filipini

1 The Popular Science, vol. 5 (Republic of China: Grolier International, Inc. 1991), p. 299.

Jerovoam je propustio da uči od prošlosti. I upravo je na vrhuncu njegove neposlušnosti »čovek Božji« (1. O carevima 13) bio pozvan da objavi božansku osudu nad carem čija je vladavina bila u stanju moralnog propadanja.

Jerovoamova neposlušnost je bila tako velika da je pokušao da »iskuša« čoveka Božjeg pokazujući mu naklonost. Ali, čovek Božji mu je odgovorio: »Da mi daš po kuće svoje, ne bih išao s tobom niti bih jeo hleba ni vode pio u ovom mestu« (1. O carevima 13,8). Tako je došao do izražaja potpuni kontrast između poslušnosti čoveka Božjeg i neposlušnosti cara. Međutim, priča se ovde ne završava.

Stari prorok je krenuo da presretne čoveka Božjeg na njegovom povratku u Judu. Kad je stari prorok sustigao čoveka Božjeg, uputio mu je još jedan izazovan poziv sličan onom carevom (1. O carevima 13,15). Ponovo, čovek Božji odbija ponudu; ali stari prorok insistira, tvrdeći da je njegov poziv ono što mu je Gospod otkrio (stih 18). Tako je čovek Božji bio nagovoren da ode sa prorokom njegovoj kući i da jede. Dok su zajedno jeli, prava reč Gospodnja dolazi starom proroku; a to je bila objava suda nad čovekom Božjim (stihovi 21, 22). Tako ga je, kada je po drugi put krenuo kući, lav ubio. Nije jasan razlog koji je naveo starog proroka da obezbedi pristojan pogreb čoveku Božjem. Kasnije, on je rekao svojim sinovima da će se proroštvo o sudu koje je objavio čovek Božji Jerovoamu »zacementovati« (stih 32). Jerovoam je odbio da se odrekne idolopoklonstva. On je nastavio da skrnavi svešteničku službu. Sigurno kao reč Božja, propast je došla!

Odluka da poslušamo ili da ne poslušamo ne treba da se olako shvati.

Odluka da poslušamo ili da ne poslušamo ne treba da se olako shvati. Moramo se boriti protiv iskušenja da ne poslušamo Reč Božju. Jedino tada ćemo biti u stanju da pronađemo snagu da odolimo iskušenju. »Pozovite onoga ko je u iskušenju da ne gleda na okolnosti, na sopstvene slabosti ili na silinu iskušenja, već na silu Božje reči. Njena sila je i naša sila.«¹

Neimenovani čovek Božji uči nas da je poslušnost zaista pitanje života i smrti!

ODGOVORITE

1. Kako možemo da se odnosimo prema »čoveku Božjem«?
2. Zbog čega poslušnost ili neposlušnost ne bi trebalo da se olako shvati?

Madona Lurdes D. Morenos-Felicitas, Silang, Kavite, Filipini

1 U potrazi za boljim životom, str. 99.

Po APSOLUTNO ZABRANJENO SEDETI NA OGRADI

LOGOS (2. Mojsijeva 32; 1. O carevima 13,1-34; Danilo 5,13-17)

Božji čovek iz Jude (1. O carevima 13,1-34)

Prva knjiga o carevima, 13. poglavlje, govori nam o čoveku iz Jude koga je Bog ovlastio da prenese Njegovu poruku caru Jerovoamu. Jerovoam je bio prvi izrailjski car u Severnom carstvu nakon što se deset plemena odvojilo od jedinstvenog Izrailjskog carstva (videti 1. O carevima 11,29-37). Umesto da sledi Božje zakone i zapovesti (stih 38), Jerovoam je napravio dva zlatna teleta u Vetilju i Danu da bi im se Izrailj tamo klanjao. On je takođe napravio i svetišta na visinama i postavio u njima sveštenike koji nisu bili Leviti.

Čovek Božji je zatekao Jerovoama pred oltarom. Tada je povikao govoreći protiv oltara i objavio poruku od Gospoda: sin po imenu Josija rodiće se u Davidovoj kući. Ovaj sin će žrtvovati sveštenike visina na ovom oltaru pored koga je Jerovoam stajao (1. O carevima 13,2). Čovek je rekao da će se oltar raspasti i da će se rasuti pepeo s njega (stih 3). Čuvši ovo, Jerovoam je izdao naredbu da čovek Božji bude uhvaćen, ali se careva ruka uperena u njega osušila. U isto vreme, oltar se raspao i pepeo s njega se rasuo. Tako se deo proročanstva čoveka Božjeg već ostvario.

Jerovoam je zamolio čoveka Božjeg da se moli kako bi mu se ruka vratila. Ovaj je odgovorio pozitivno i careva ruka je bila isceljena. Jerovoam je pozvao čoveka da ruča s njim. Želeo je, takođe, da mu da i poklon. Međutim, čovek Božji je odbio carev poziv, jer mu je Gospod zapovedio: »Ne jedi hleba ni pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim otideš« (stih 9). Tako je on produžio vraćajući se drugim putem kući.

Ili ste unutar Božje teritorije, ili ste van nje.

Dok je sedeo ispod hrasta, čoveku Božjem je prišao stari prorok iz Vetilja koji je pošao za njim kad je od svojih sinova čuo o onome što se dogodilo između čoveka Božjeg i cara Jerovoama. Stari prorok je pozvao čoveka Božjeg da jede u njegovoj kući, ali ovaj je odbio i ponovio zapovest koju mu je Bog dao. Ali stari prorok ga je slagao rekavši: »Anđeo Gospodnji reče mi rečju Gospodnjom, govoreći: vrati ga sa sobom u svoju kuću neka jede hleba i pije vode« (stih 18). Tako je čovek Božji bio nagovoren da se vrati putem kojim je došao, da jede i pije u prorokovoj kući.

Gospod je došao starom proroku i naložio mu da objavi čoveku Božjem sud koji će se ispuniti nad njim zato što nije poslušao Božju zapovest. Kao posledica toga, njegovo telo neće biti sahranjeno u grobu njegovih otaca. Na njegovom putu kući, lav je napao i ubio čoveka Božjeg. Čuvši tu vest, stari prorok je doneo nazad telo čoveka Božjeg i sahranio ga u svom sopstvenom grobu. Uprkos svemu ovome, Jerovoam je odbio da promeni svoje grešne puteve.

Naš najvažniji prioritet – poslušnost Bogu (2. Mojsijeva 32; Danilo 5,13-17)

Sotona je veoma lukav. Kao što vidimo u priči o čoveku Božjem, on će se poslužiti svim sredstvima da bi prevario Božji narod i da bi ga odveo u propast. Svako od nas mora da bude oprezan u svemu što radi; a nema boljeg načina da se naoružamo protiv neprijatelja nego da verno čitamo Božju reč i da je primenjujemo u svom svakodnevnom životu.

Kao što se dogodilo Izrailjcima kad su se odmetnuli od Boga obožavajući zlatno tele u pustinji, i caru Valtasaru koji je sledio svoje prohteve, i naša neposlušnost Bogu doneće posledice, bilo trenutno ili kasnije, koje će biti nepovoljne po nas. Ponekad možda ne razumemo Božju volju, ali možemo biti sigurni da je to za naše dobro i da On želi samo ono što je najbolje za nas.

Bog uživa kad smo Mu poslušni od sveg srca. Poslušnost treba da bude potpuna, ili to uopšte nije poslušnost. Ili je crno, ili je belo. Nema sivog područja. Ili ste unutar Božje teritorije, ili ste van nje. Ne možete sedeti na ogradi. Isus je naš najbolji primer savršene pokornosti. Srce ispunjeno ljubavlju prema Bogu navodi na poslušnost. To je jedini način da pobedimo kao što je Isus pobedio.

ODGOVORITE

1. U izveštaju koji smo upravo proučavali, prevara je bila predstavljena kao istina. Na koji način se danas prevara često predstavlja kao istina? Kako će to biti u budućnosti?
2. Kako se možemo pripremiti za vreme kada će istina biti predstavljena kao prevara? Pogledajte Efescima 6,10-18.
3. Čovek Božji u pouci za ovu sedmicu suočio se s lavom. Danilo se suočio s nekoliko lavova. Čovek Božji nije preživeo. Danilo, međutim, jeste. U čemu je bila razlika?
4. Kada se Jerovoam pokorio Bogu, Bog je izlečio njegovu ruku. Zašto je Bog to učinio kada je znao da će Ga se Jerovoam na kraju ipak odreći?
5. Šta nas stari prorok uči o sotoninim pokušajima da nas navede na greh?

Bonga L. Agno, Muntinlupa Siti, Filipini

Čovek Božji je prereako uništenje Jerovoamovog oltara i njegovih idolopokloničkih sveštenika. On je dao Jerovoamu znak da će se proročanstvo ispuniti. Jerovoam se razgnevio i naredio da čovek Božji bude uhvaćen. Ispružio je ruku prema njemu s tom namerom, ali njegova ruka se osušila. Oltar se raspao i pepeo se rasuo po znaku koji je dao čovek Božji. Zahvaljujući posredovanju čoveka Božjeg, Jerovoamova ruka je izlečena. Jerovoam je pozvao čoveka Božjeg da jede i pije, ali on je odbio i rekao da mu je Bog zapovedio da ne jede i ne pije na tom mestu. Tada je otišao.

Čuvajmo se onih koji nas savetuju suprotno od reči Gospodnje.

i bili navedeni na pokajanje. Kako strogo je čovek Božji ukorio cara! ... Gospod je svom sluzi dao hrabrost da bi mogao da ostavi trajan utisak na one koji su to čuli. Vesnici Gospodnji ne treba nikad da se plaše da se suoče s čovekom, već da se nepokolebljivo zalažu za ono što je ispravno. Dok god se uzdaju u Boga, nemaju potrebe da se plaše; jer Onaj koji im je dao misiju daje im takođe i obećanje o svojoj zaštitničkoj brizi.«²

Kada je čovek Božji prekršio izričitu Gospodnju zapovest, Gospod je progovorio preko čoveka koji je najpre poslužio kao izaslanik zloga. Reč Gospodnja je došla starom proroku i on je prereako smrt čoveka Božjeg, koga je zaista lav ubio na putu. »Gospod je dopustio da pravi prorok pretrpi kaznu za prestup, zato što je dozvolio sebi da pođe putem koji se suproti putu dužnosti.«³

Čuvajmo se onih koji nas savetuju suprotno od reči Gospodnje. Bez obzira na njihove titule ili ranija dostignuća, mi moramo da čujemo i da izvršavamo reč Gospodnju! Neposlušnost Bogu je bila uzrok brze i ponižavajuće smrti čoveka Božjeg.

ODGOVORITE

1. Koju lekciju možemo naučiti od čoveka Božjeg?
2. Može li se smatrati da je neposlušnost čoveka Božjeg bila »bezazlena greška«? Zašto?

Alfred H. Selin, Taguig Siti, Filipini

1 Conflict and Courage, p. 202.

2 Isto

3 Istorija proroka i careva, str. 66.

Ove sedmice smo proučavali o tome šta se dogodilo neimenovanom čoveku Božjem zbog njegove neposlušnosti. Pogledajmo stoga u današnjoj pouci nekoliko saveta o tome kako da budemo poslušni.

Ne budite tvrdoglavi. Izrailjci su bili tvrdovrat narod (2. Mojsijeva 32). Ponekad smo i mi tvrdovrati. Kada nam roditelji kažu šta da radimo, mi ih ne poslušamo. Ali s obzirom na našu grešnu prirodu, i naši roditelji takođe greše. Nije neophodno da ih poslušamo, ako je ono što oni zahtevaju suprotno Božjoj Reči. Jovan 14,15 jasno kaže: »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.«

Imajte ispravne pobude. Kada poslušamo neke zahteve svojih roditelja, oni nas ponekad nagrade. Kad sam bio mali, moj otac mi je rekao da će me, ako budem učio i imao dobre ocene, nagraditi za rođendan. Kao dete, nisam mogao tome da odolim. Nagrade, međutim, ne smeju da budu jedina sila koja nas primorava da poslušamo. Kada je u pitanju poslušnost Bogu, naša ljubav prema Njemu treba da bude naš motiv.

Čitajte Bibliju redovno. U ovom užurbanom svetu, često smo toliko zauzeti sa tako mnogo stvari da ima dana kada preskočimo proučavanje Biblije. Međutim, čitajući Božju Reč redovno, mi se upoznajemo s Njim lično i razumemo Njegovu volju za nas.

Nastavite dalje čak i kad se spotaknete. Zato što smo grešnici, ponekad ćemo skrenuti sa uske staze poslušnosti koja vodi ka Bogu. Kada tražimo oproštenje, popravljamo greške i ispravno koristimo prilike koje nam On daje, naći ćemo mir i radost koje jedino On može da nam pruži. Mnogi od naših mladih žele da budu odvojeni od svojih roditelja i radije se pridružuju svojim vršnjacima. Ali, suviše često ih ovi takozvani prijatelji navode na maloletničku delikvenciju. Dobra vest je da im Bog još uvek daje šansu za novi život, samo ako su spremni da Mu se predaju.

Sledite Boga uprkos protivljenju. Sotonina oruđa ispituju granice do kojih mogu ići s nama. Jovan 15, 21 kaže: »Sve će vam ovo činiti za ime moje, jer ne poznaju Onoga koji me posla.« Ukoliko mi, međutim, poznajemo Isusa, On će biti s nama na svakom koraku našeg puta.

ODGOVORITE

Kojih još saveta možete da se setite o tome kako možemo biti poslušni? Kakvu pomoć nam daje Sveti Duh?

Rejli Herbert G. Ampuan, Santa Ana, Manila, Filipini

»Prvo poslušaj, pa se posle žali« - dobro je poznati princip u vojnim krugovima. »Dobar vođa je dobar sledbenik« - izreka je mudrih ljudi. U svakoj organizaciji postoje pravila koja moraju da se poštuju. Neki pokušavaju da izbegnu ta pravila, ali na kraju trpe posledice. Zbog toga hrišćani naglašavaju potrebu za poslušnošću, da bi se očuvalo poverenje i ljubav. Mnogi mlađi

Naša grešna priroda čini da nam bude prilično teško da izaberemo ono što je ispravno.

ljudi misle kako poslušnost guši njihovu slobodu izbora, umesto da razumeju prednosti koje ona donosi.

Jedne subote u crkvi posmatrao sam jedno vrlo neposlušno dete. Na kraju je majka morala da napusti bogoslužjenje

kako bi ga disciplinovala. Dok su izlazili, nisam mogao da ne razmišljam o bolu koji ova majka oseća zbog svog deteta i o tome kako je njen bol sličan onome što Bog oseća zbog nas kad živimo suprotno Njegovom zakonu.

Mnogo puta patimo zbog posledica loših odluka koje smo donosili, odluka koje su bile u suprotnosti sa načelima naše vere. Još je gore kad ne priznajemo svoju grešku i pokušavamo da sakrijemo šta smo uradili. Ovo donosi još više bola, nemir i krivicu. Zašto tako živimo kad nam je obećan Sveti Duh da nas vodi, da boravi u našem srcu? Jednom sam pitao svoj subotnoškolski razred: »Ako zaista volimo Boga, da li je toliko teško da sledimo Njegove reči?« (Videti Jovan 14,15.) Neki su rekli da nije, neki su rekli da jeste. Onda je neko kazao: »Nije teško slediti Njegovu volju, ali je teško savladati svoju grešnu prirodu.«

Naša grešna priroda čini da nam bude prilično teško da izaberemo ono što je ispravno. Mi bismo hteli ono što je po našem srcu, a ne po Božjem. Ali, kad Sveti Duh živi u našem srcu, onda smo u stanju da izaberemo ono što Bog želi za nas. Bog nam je dao zakon zato što nas voli i zato što zna šta je najbolje za nas. Njegov zakon je zasnovan na ljubavi. Čitajte Matej 22,34-40.

ODGOVORITE

1. Da li nas Bog zaista kažnjava zbog naših greha, ili je ono što mi doživljavamo kao kaznu prirodna posledica neposlušnosti. Objasnite svoj odgovor.
2. Kako poslušnost dokazuje našu ljubav prema Bogu?
3. Čitajte Deset zapovesti iz 2. Mojsijeve 20,1-17. Dok to činite, razmišljajte o tome kako je ljubav osnova svake od njih.
4. Šta je želja tvog srca? Koliko je to slično ili različito od onoga što Bog želi za tebe?

Semjuel D. Bagano Mlađi, Muntinlupa Siti, Filipini

ZAKLJUČAK

Jerovoam je propustio da uči od prošlosti, a »čovjek Božji« je propustio da uči od Jerovoama. Kada se suočio s carem koji je tako jasno pokazao svoje suprotstavljanje Bogu, proroku nije bilo teško da se odupre iskušenju. Međutim, kada se suočio sa suptilnijim, neočekivanim iskušenjem, on je popustio. Sve što je manje od potpune poslušnosti Bogu, neprihvatljivo je. Mada se čini nemogućim iz ljudske perspektive, uz Božju pomoć mi ćemo naći snagu da poslušamo, bez obzira u kojoj situaciji da se nađemo. Srce ispunjeno ljubavlju prema Njemu izražava svoju ljubav poslušnošću.

RAZMOTRITE

- Dodajte kap ili dve jestive boje u vodu i dobro promešajte. Nastavite da dodajete kapi boje i da mešate. Zapazite koliko je potrebno da dodate pre nego što voda promeni boju. Koliko je potrebno da dodate da bi voda postala takva da ne želite da je pijete? Na koji način je neposlušnost slična otrovu u našem životu?
- Otpevajte neku pesmu o poverenju i poslušnosti iz naše crkvene pesmarice. Na koji način ta pesma odražava vaše iskustvo poslušnosti?
- Razgovarajte s prijateljem o onoj oblasti svog života koja je obeležena borbom da poslušate Božju volju. Zamolite tog prijatelja da se moli s vama i za vas i da vas smatra odgovornim za vaše postupke.
- Pokušajte da ne kršite zakon. Često mi »nesvesno« kršimo zakon vozeći malo iznad dozvoljene brzine, ili prolazeći kroz semafor dok žuto svetlo prelazi u crveno. Ponekad kršimo Božji zakon izgovarajući »belu« ili »pristojnu« laž: na primer, kada nekome preko telefona kažete da vas nije uznemirio, iako u stvari jeste. Na kraju dana čitajte Jovan 3,16-21. Šta možete, na osnovu toga, da naučite o poslušnosti?
- Navedite 10 obećanja u kojima Bog tvrdi da će On biti uz nas. Zajedno s prijateljem, naučite napamet jedno ili dva od ovih obećanja.
- Tražite od dvadesetoro ljudi da definišu reč *poslušnost*. Kako se njihove definicije uklapaju u pouku za ovu sedmicu?
- Napravite veliko srce od papira i napišite na njemu sve ono na čemu možete da zahvalite Bogu i sve razloge zbog kojih Ga volite. Tražite od Njega da vam pomogne da poslušate Njegovu Reč.

POVEŽITE

Put Hristu; Doug Batchelor, Broken Chains (Nampa, Id.: Pacific Press, 2004);
Richard E. Richardson, *Fugitives* (Hagerstown, Md.: Review & Herald, n.d.)

Odri Anderson, Lindesberg, Švedska

Pouka 11

od 4. do 11. decembra 2010.

Udovica iz Sarepte: skok vere

»Uzdajući se u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro delo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista«
(Filipljanima 1,6).

4. decembar 2010.

NAJTEŽI ISPIT ZA MAJKU

UVOD (Jevrejima 11,1)

Su

U svojoj mašti, mogu da je vidim tačno onako kako zamišljam da je izgledala. Mogu da čujem i njen ljubazan glas a, takođe, i tužan glas njenog deteta.

»Mama, boli me stomak.« Oči su mu pune suza, mada im on ne dozvoljava da poteku. Umesto toga, on se pribija uz svoju majku. Ona ga posmatra s tugom u očima, primećujući ponovo žalosno tanke ruke i noge, izbočen stomačić, upale obraze.

»Da li si popio malo vode?« – pita ga.

Dečak slabašno odmahuje glavom pribijajući se uz ženu kao da traži utehu. *Prošlo je dosta vremena od kad smo imali nešto za jelo.* Misao je tu, ali on je ne izgovara.

Majka lagano gura svog sina u pravcu krčaga s vodom. »Uzmi gutljaj ili dva, sine moj. To će smanjiti bol u tvom stomačiću i onda ćemo izaći da potražimo drva za vatru. Ispeći ću za nas oboje po kolač od ulja i brašna. To će biti lepo, zar ne?«

Dete željno podiže pogled. »O, da, majko. Hajde odmah da krenemo!«

»Uzmi prvo malo vode, sine.« Dok on poslušno ide ka bokalu s vodom, žena zuri u njega. *A onda ćemo umreti, moj dragi dečake. O, da je samo tvoj otac živ. On sigurno ne bi dozvolio da gladujemo.* Njene tamne kovrdže su zalepršale pre nego što ih je sakrila pod veo. *Ne, čak ni tvoj dragi otac ne bi mogao da učini da žito raste za vreme suše. Trebalo bi da budem zahvalna što nije doživeo da vidi kako mu porodica pati.*

Oseća kako se detetova mala ruka uvlači u njenu. Osmehuje mu se dok idu prema vratima, osećajući vrelo sunce na svojim licima. *Oče naš, moli se, ne razumem Tvoje puteve. Jedino znam da nas Ti voliš. Zahvaljujem Ti na Tvojoj brizi. Amin.* Osmehnuvši se ponovo svom nestrpljivom sinu, zakoračuje preko praga u veri.

Tako je udovica iz Sarepte krenula da učini sve što je mogla, polazući svoju veru u svog nebeskog Oca. Nije znala da će sresti Iliju. Nije znala da će biti pozvana da pripremi hranu za njega pre nego što je pripremi za svog sina. Ali, jednu stvar je znala. Bog je bio njen Otac, njen Roditelj, i ona se verom oslonila na Njega. Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, neka takva vera postane i vaša.

Lea Hardi, Leksington, Južna Karolina, SAD

Verovati usred neverstva (2. O carevima 17,32)

Ona je bila iz Sarepte, grada koji je, prema proroku Avdiji, bio poznat kao hananejski grad (Avdija 1,20). Većina ljudi iz Sarepte obožavala je brojne bogove i boginje u hramovima na »visinama« (2. O carevima 17,32), gde su religiozni rituali uključivali vulgarna i nemorala dela »usmerena na obožavanje ljudske plodnosti.«¹ Otuda iznenađuje da je ona nekako čula za Boga Izrailjevog i da je poverovala u Njega.

»Mojsijev zakon je nudio zaštitu udovicama koje su često bile iskorišćavane (Psalam 94,6; Isaija 1,23; Jezekilj 22,7; Malahija 3,5).«² Ali u Sarepti, na ovu udovicu se najverovatnije gledalo s predrasudama, što mora da je obeležilo njen život teškoćama, usamljenošću, siromaštvom, teškim radom i žalošću. Izgubila je svog supruga, te je, stoga, podizala svog sina sama. Uprkos svemu, bila je poznata po spremnosti da deli ono što ima. I čineći tako, i sama je bila blagoslovena.

Veće probe nije moglo biti (Isaija 58, 10,11)

Udovica je imala običaj da nesebično služi potrebama drugih, čak i kad je to podrazumevalo ličnu žrtvu za nju i njenog sina. Međutim, na dan kad je srela Iliju, ona je došla do samog kraja svojih zaliha hrane. Kad ona i njen sin to pojedu, ne preostaje im više ništa drugo osim da čekaju smrt.

Ne preostaje im više ništa drugo osim da čekaju smrt.

Zamislite šta mora da je prolazilo kroz njen um u trenutku kada joj je, dok je van gradskih kapija skupljala drva da bi pripremila svoj poslednji obrok, prišao Ilija i zatražio od nje čašu vode i nešto za jelo. Kad mu je objasnila svoju situaciju, on je zatražio da napravi prvo obrok za njega, a onda za sebe i svog sina. Zatim joj je obećao da će, ukoliko bude postupila po njegovim uputstvima, imati brašna i ulja do dana kad Gospod bude poslao kišu na zemlju. »Proba vere veća od ove nije mogla biti zahtevana.«³ Nešto malo više od 100 godina kasnije, prorok Isaija je napisao: »Ako otvoriš dušu svoju gladnome i nasitiš dušu nevoljnu; tada će zasjati u mraku videlo tvoje i tama će tvoja biti kao podne. Jer će te Gospod voditi vazda, i sitiće dušu tvoju na suši, i kosti tvoje krepice, i bićeš kao vrt zaliven i kao izvor kojemu voda ne presuše« (Isaija 58,10.11). Da li je možda mislio na udovicu iz Sarepte kad je zapisao ove reči?

1 The SDA Bible Dictionary, p. 1171, s.v. Widow.

2 Isto, p. 178, s.v. Canaan

3 Istorija proroka i careva, str. 84.

Hristos i udovica iz Sarepte (Matej 10,40-42; Luka 4,16-30)

Hristos je rekao: »Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima Onoga koji me je poslao. Koji prima proroka u ime proročko, platu proročku primiće; a koji prima pravednika u ime pravedničko, platu pravedničku primiće. I ako ko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti« (Matej 10,40-42). Da li je možda Isus mislio na udovicu iz Sarepte kad je izgovorio ove reči?

Znamo, međutim, da je On mislio na nju u samom početku svoje javne službe kad je govorio u sinagogi u svom rodnom gradu. Čitajte o ovom događaju u Luki 4,16-30. Isus je želeo da članovi sinagoge prepoznaju svoju veliku potrebu za isceljenjem i potrebu da budu slobodni od robovanja grehu. Ali, pošto su oni došli do zaključka da je taj koji im se obraća »samo« Josifov sin, njihova srca, puna ponosa i samopravednosti, oduprla su se delovanju Svetog Duha. Zato što su se plašili da bi On mogao da otkrije njihove tajne grehe, umirivali su sebe mislju da su oni, na kraju krajeva, Božji izabrani, poseban narod. Isus je, međutim, tako očajnički želeo da oni razumeju da nije količina svetlosti kojoj su bili izloženi, već primena te svetlosti ono što je prihvatljivo pred Bogom.

Kao i ljudi u sinagogi toga dana, mi možda imamo sve mogućnosti i privilegije koje stoje na raspolaganju adventističkim hrišćanima, ali ako ne živimo u skladu sa svetlošću koju imamo, mi smo u stvari u nepovoljnijem duhovnom stanju nego oni koji ne dele naša uverenja, ali koji ipak žive u skladu sa svetlošću koju imaju. To je zbog toga što su njihova srca u stanju da prime veću svetlost kada im ona bude predočena. A takvo je bilo srce udovice iz Sarepte.

ODGOVORITE

1. Da li otvarate svoj dom/stan/studentsku sobu ljudima kojima je potrebna pomoć? Ili nalazite izgovore što to ne činite?
2. Razmislite o ljudima koje poznajete i o tome kakve su njihove potrebe. Šta biste mogli da počnete da činite za njih što bi njihov život učinilo makar malo boljim? Odlučite šta ćete od toga učiniti i planirajte kada ćete to učiniti?
3. Koliko dobro svojim životom odražavate svetlost koju imate? Da li poredite sebe sa drugima i tešite se time što ste isto toliko dobri kao i oni?
4. Ako bi vam Bog danas poslao glasnika s rečima ukora, da li biste prigrlili poruku ili biste je odbacili? Zašto?

Rene Zahari, Džefersonvil, Kentaki, SAD

Sarepta, što znači »mirisno mesto,« nalazila se oko 10 milja (19,09 kilometara) južno od Sidona u Fenikiji, blizu Libana. U početku je »pripadala Sidonu, zatim Tiru, ali je bila osvojena od strane asirskog cara Senahirima 701. godine pre Hrista. Senahirimov naslednik Esaradon vratio je grad Tiru.«¹ On je »prepoznat od strane proroka Avdije kao severna granica teritorije Hanana,

koju će Izrailjci jednog dana posedovati kad budu izašli iz ropstva.«²

Ona je objasnila svoju situaciju, ali je Ilija bio odlučan.

»Udovice su u kulturi u kojoj je Ilija živeo bile marginalne osobe. Nemajući nikog da se brine o njima, one su morale da zavise za

hranu od ljubaznosti svoje društvene zajednice. One su u suštini bile prosjaci i u nerodnim godinama bile su prve na udaru gladi.«³

Ova udovica, samohrani roditelj, pokušala je da preživi tri i po godine gladi; ali postalo joj je jasno da će ona i njen sin umreti. Skupljala je drva da pripremi njihov poslednji obrok kada je Ilija zatražio od nje malo vode i hleba. Ona je objasnila svoju situaciju, ali je Ilija bio odlučan. »Umesi prvo meni jedan kolačić.« Iako je videla da je u budućnosti čeka glad, bila je pozvana da nekom drugom da svoj poslednji zalogaj hrane. Možda se pitala kakav je to čovek koji je zahtevao od majke takvu žrtvu. Ali, još uvek je bila gostoljubiva, iako suočena sa mogućom smrću. Bog je zato nagradio hranom dok suša nije prestala.

Da li poznajete nekog samohranog roditelja koji se tiho bori da preživi? Možete li mu pomoći na neki način? Da li je tom samohranom roditelju potrebno da mu neko proveru ulje u kolima, ili da mu pričuva dete u večernjim satima, da bi mogao da obavi neophodnu kupovinu? Možda bi pomoć u plaćanju školarine bila veoma poželjna? Šta te Bog poziva da učiniš za Njegovu siromašnu decu?

ODGOVORITE

1. Ova udovica je bila samohrani roditelj koji se borio da sastavi kraj s krajem. U kom smislu bi ona danas bila smatrana neuspešnom? Ili uspešnom?
2. Po čemu se ova udovica razlikovala od drugih u svom okruženju?
3. Zamislite da nemate dovoljno hrane do kraja nedelje. Onog dana kad ponese svoju poslednju jabuku na posao, srećete stranca koji vam traži jabuku. Šta biste rekli i učinili? Kako biste se osećali?

Karen Pirs, Leksington, Južna Karolina, SAD

1 Word in Life Study Bible. electronic edition (Nashville: Tenn. Thomas Nelson, 1997), 1 Kings 17,8.

2 Isto.

3 The Way of Dream, »Elijah and the Widow.« <http://everydaybackroom.blogspot.com/2009/03/elijah-and-widow.html>

»Gospod je zaobišao domove Izrailjaca i našao utočište za svog slugu u neznabožackoj zemlji, kod žene koja nije pripadala izabranom narodu. Ali ova žena je zadobila milost jer je sledila svetlost koju je primila, i njeno srce je bilo otvoreno za veću svetlost koju joj je Bog poslao preko svog proroka.«¹

»U ovom domu pogođenom siromaštvom, glad je bolno pritiskala; oskudan jelovnik bio je na izmaku. Dolazak Ilije na sam dan kad je udovica pomislila da će morati da odustane od svoje borbe da preživi, kušao je do krajnjih granica njenu veru u silu živog Boga da obezbedi ono što joj je neophodno. Ali čak i u tako očajnoj situaciji, ona je pokazala svoju veru pred tim strancem koji je sad tražio od nje da podeli s njim svoj poslednji zalogaj.«²

»Proba vere veća od ove nije mogla biti zahtevana. Udovica je i do sada postupala prema svim strancima ljubazno i velikodušno. A sada, bez obzira na patnje kojima bi izložila sebe i svoga sina, uzdajući se u Boga Izrailjevog koji će namiriti sve njene potrebe, položila je ovu najveću probu gostoljublja, učinivši 'kako reče Ilija'«³

»Izrailjevim otpadom u Ilijino vreme Isus je ilustrovao pravo stanje naroda kome se On obraćao. Neverstvo i samopouzdanje jevrejskog naroda toga vremena navelo je Boga da zaobiđe mnoge udovice u Izraelu, kao i mnoge njihove siromašne i bolesne, da bi našao utočište za svog slugu među paganskim narodom, i da bi ga prepustio brizi neznabožacke žene; ali, ona koja je bila ovako posebno počastvovana, živela je u potpunom skladu sa svetlošću koju je posedovala.«⁴

»Proba vere veća od ove nije mogla biti zahtevana.«

ODGOVORITE

1. Zašto propovednici i učitelji treba da rade za tvrdoglave ljude i za one koji ne veruju? Da li postoji neka situacija kad to ne bi trebalo da rade? Objasnite.
2. Kako znamo da određena osoba uživa Božju naklonost?
3. Koje pojedinosti u našem životu mogu da navedu Boga da nas zaobiđe i da da prednost onima koji ne veruju?
4. Kako je moguće živeti u skladu sa svetlošću koja nam je data? Kako možemo znati koja je to svetlost?

Danel Ekrajt, Kastl Veli, Juta, SAD

1 Istorija proroka i careva, str. 131,132.orig.

2 Review and Herald, August 28, 1913.

3 Istorija proroka i careva, str. 84.

4 Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 112.

Iako ova udovica nije bila Izrailjka, živela je po svetlosti koja joj je bila pokazana. U njenom gostoljubivom domu svako je bio dobrodošao. Njena vera u Boga donela je blagoslov njoj i njenoj porodici. Kakva je naša odgovornost u pogledu gostoprimstva?

»Bićeš kao vrt zaliven.«

Možemo upotrebiti svoj položaj u životu da bismo bili na blagoslov drugima. »Naš nebeski Otac i dalje na put svoje dece stavlja prilike koje predstavljaju prikrivene blagoslove; oni koji iskoriste te prilike nalaze veliku radost.«¹ Svakog dana Bog nas dovodi u položaj u kome možemo da pokažemo Njegovu ljubav prema drugima. Mi treba da tražimo prilike da pokažemo gostoprimstvo, da pružimo ljubav i radost drugima i da olakšamo njihove terete. Time se Bog slavi.

Naš dom i život treba da budu ispunjeni darežljivošću i ljubavlju koja je udovičin dom učinila privlačnim. Bog je obećao blagoslove onima od nas koji pomažu ljudima sa većim potrebama od njihovih. »Bog je obećao veliki blagoslov svima koji u vreme nevolje i oskudice pokažu saučešće i pruže pomoć onima kojima je pomoć još potrebnija nego njima.«² Tako ćemo uneti sunčevu svetlost u život drugih i Bog će nam poslati kišu blagoslova. »Ako otvoriš dušu svoju gladnome i nasitiš dušu nevoljnu; tada će zasjati u mraku videlo tvoje i tama će tvoja biti kao podne. Jer će te Gospod voditi vazda, i sitiće dušu tvoju na suši, i kosti tvoje krepice, i bićeš kao vrt zaliven i kao izvor kojemu voda ne presiše« (Isaija 58,10.11).

»Nijedno ljubazno delo, učinjeno u Njegovo ime, neće ostati bez priznanja i bez nagrade. U to nežno izrečeno priznanje Hristos uključuje i najslabije i najniže članove Božje porodice.«³

ODGOVORITE

1. Kako se gostoprimstvo i bezbednost uklapaju u današnji svet? Treba li da povežemo autostopere? Treba li da primimo autostopere da prenoće u našem domu? Koji udeo bi vera trebalo da ima u ovakvim situacijama?
2. Kako deca treba da se uče gostoprimstvu?
3. Razmislite o situacijama kada ne treba da budemo gostoljubivi.
4. Ako nismo gostoljubivi, šta bi trebalo da učinimo da bismo stekli tu osobinu?

Rajan Ernst, Daglasvil, Džordžija, SAD

1 Istorija proroka i careva, str. 85.

2 Isto, str. 85.

3 Isto, str. 85.

Iako se o njoj malo zna, njena ljubaznost prema drugima i njena vera u Boga nepoznatog njenom narodu primer su za nas koji živimo danas. Kao što je često slučaj u Bibliji kada je reč o ženama, njeno ime se ne spominje. U stvari, mnoge žene u Bibliji spominju se samo po imenu svog muža. Međutim, muž ove žene je umro. Stoga, za naše potrebe, ja ću je zvati Sarepta. Evo njene priče.

Kada je zakoračila iz kuće tog jutra, Sarepta je ponovo osetila vrelinu dana. I ponovo je pogledala u nebo tražeći neki znak kiše. Nije bilo nijednog oblaka na vidiku. Nebo je bilo plavo kao safir, kao i dugo pre toga. Dok je išla ka izlazu iz grada, svuda oko sebe videla je posledice suše. Tu je osušeno lišće otkrivalo činjenicu da je i drveće umiralo. Sarepta je videla smrt na svakom koraku. Životinje. Ptice. Tako mnogo ih je umrlo od žeđi. Sada je izgleda došao red na nju. Da li će njena smrt i smrt njenog sina biti bolne? Ko će od njih dvoje prvo umreti? Da li će iko doći da im pomogne? Da li će ikada ponovo pasti kiša?

Ko će od njih dvoje prvo umreti? Da li će iko doći da im pomogne?

Duboko zamišljena, tražila je drva za potpalu među oborenim granjem. Nije bilo teško naći ona koja su bila suva. Skupila je tek toliko da može da spremi poslednji obrok koji će ona i njen sin pojesti.

Dok je to radila, glas jednog stranca prekinuo je njene misli: »Ljubazna ženo, da li bi, molim te, mogla da mi doneseš malo vode i da mi spremiš nešto za jelo?«

Iznenadena, Sarepta je konačno odgovorila: »Da, daću ti ono što smoj sin i ja hteli da pojedemo pre nego što umremo.« Kada se vratila u svoju kuhinju, bila je šokirana videvši da su njene zalihe pune. Tada se setila šta joj je još čovek rekao: »Brašno se iz zdele neće potrošiti niti će ulja u krčagu nestati dokle ne pusti Gospod dažda na zemlju« (1. O carevima 17,14).

ODGOVORITE

Koliko vere vi imate? Da li je vaša vera trenutno malo oslabljena? Ako je tako, čemu vas udovičin odgovor uči?

Silvija Riz, Kanton, Severna Karolina, SAD

ZAKLJUČAK

Ne znamo njeno ime, ali ona je odigrala jednostavnu, a ipak iznenađujuću ulogu u životu proroka Ilije, u trenutku kada je tražio utočište od zlog izrailjskog cara Ahava. Bila je to siromašna i izgladnela udovica sa sinom koga je trebalo prehraniti, i upravo se spremala da napravi mali hleb od brašna i ulja za njihov poslednji obrok, kada se on pojavio. Vera koju je pokazala kad je Ilija zatražio od nje svu njihovu hranu, predstavlja nešto o čemu je čak i Isus govorio mnogo godina kasnije. A Isus je bio – i još uvek jeste – veliki poznavalac vere.

RAZMOTRITE

- Istražite koliko ima osiromašenih i pothranjenih porodica u vašem okruženju i napravite poster na kome će biti istaknute aktivnosti lokalnih dobrotvornih organizacija.
- Pregledajte besplatan katalog ADRE na Internetu, na adresi: www.adra.org, kako biste našli neko dete ili porodicu kojoj vi ili vaš razred možete pružiti pomoć i podršku.
- Probajte da napravite hleb koristeći samo brašno, ulje i vodu. Razmišljajte o sličnostima i razlikama između uslova u kojima vi mesite hleb i onih u kojima se nalazila udovica iz Sarepte.
- Napravite spisak priča iz Jevanđelja u kojima Isus govori o veri različitih pojedinaca.
- Razmislite kakve mogućnosti za gostoprimstvo pruža vaš dom. Šta bi možda trebalo da učinite što bi vam olakšalo da ugostite iznenadne posetioce?

POVEŽITE

Istorija proroka i careva, str. 82-85; Čeznja vekova, str. 146-148.

Šeril De Žarle, Ronan, Montana, SAD

Pouka 12

od 11. do 18. decembra 2010.

Gijezije: promašio cilj

»Za Gospodom Bogom svojim idite, i njega se bojte;
njegove zapovesti čuvajte, i glas njegov slušajte,
i njemu služite i njega se držite«

(5. Mojsijeva 13,4).

NE MOŽETE IMATI I JEDNO I DRUGO

UVOD (2. O carevima 5,20-27; Dela apostolska 5,1-11; 1. Timotiju, 6,10)

Izgleda da novac i pohlepa često idu ruku podruku, i da uobražena ili stvarna potreba za novcem navodi ljude na očajničke postupke. Kada je pouka za ovu sedmicu pisana, mnogi ljudi su se još uvek izvlačili iz krize posle ozbiljnog pada u svetskoj ekonomiji. Zbog gubitka posla i krova nad glavom, neki ljudi su se okrenuli pljačkanju banaka, neki su ostavljali svoje kućne ljubimce da se brinu sami za sebe, ili su, u ekstremnim slučajevima, oduzimali život sebi, pa čak i svojim porodicama. Osim toga, mnogi šarlatani navodili su ljude da poveruju kako im mogu pomoći da se izvuku iz dugova u kojima su se našli, samo da bi ih ostavili u još gorem stanju nego što su bili.

Biblija nas ne ostavlja neinformisane u pogledu opasnosti koje novac i pohlepa predstavljaju za neke ljude. U toku narednih šest dana proučavaćemo o Gijeziju i o tome kako je pohlepa za novcem potpuno uništila njegov život. Hteo je da ima i jedno i drugo – da bude u Gospodnjoj službi, a da istovremeno pravi planove kako da se obogati, ne uzimajući u obzir Božji način postupanja.

Hteo je da ima i jedno i drugo.

Umesto da služi svom gospodaru Jelisiju na častan način, Gijezije je odlučio da sledi svoje sopstvene sebične želje. Nažalost, nosio je posledice svoje pohlepe sve do smrti.

U Novom zavetu, postoji slična priča. Iako su ličnosti i okolnosti potpuno različite od onih iz 2. O carevima 5,20-27, motivi i ishod su slični. Čitajte Dela apostolska 5,1-11.

Dok proučavate pouku za ovu sedmicu, razmislite o odgovorima na pitanja koja slede. Zatim se, na kraju sedmice, ponovo vratite na ova pitanja da vidite da li biste sada na neko od njih drugačije odgovorili.

ODGOVORITE

1. Šta je navelo Gijezija da otvori svoje srce sotoni?
2. Zašto je Neman pomislio da može novcem da plati svoje izlečenje?
3. Gijezije je, takođe, kao i Ananija i Sappira, lagao o onome što je učinio. Šta nam to govori o prirodi pohlepe?
4. Osim pohlepe, koja su još dva greha počinili Ananija i Sappira (pogledajte Dela apostolska 5,3,9)? Šta nam to govori o laganju i pohlepi uopšte?
5. Razmislite o svom odnosu prema novcu, posebno ako imate finansijskih poteškoća. Kako biste mogli da dođete u iskušenje da budete kao Gijezije ili Ananija i Sappira?

Danijel Mainigi Mbuku, Najrobi, Kenija

NEPOUZDANI I POHLEPNI GIJEZIJE

DOKAZ (2. O carevima 5)

Sklonost ka davanju imena sa značenjem uobičajena je i danas, baš kao što je bila i u biblijska vremena. Ime *Gijezije* je izvedeno iz jevrejske reči koja znači »nepouzdan.«¹ A takvim se Gijezije i pokazao.

Kada prvi put srećemo Gijezija u 2. O carevima 4,1-37, on izgleda kao primeran sluga čija se dobrota ne dovodi u pitanje. U 2. O carevima 4,14, Jelisije pita ženu Sunamku, koja nije imala dece, šta bi mogao da učini za nju iz zahvalnosti za njeno gostoprinstvo. U prvom trenutku, ona odbija ponudu rekavši jednostavno da ona živi među svojim narodom (stih 13). Ovaj odgovor »stvara utisak da je ona bila savršeno zadovoljna. Živela je u miru u svom narodu, nije se svađala sa susedima, niti je bilo ičega što nije mogla da reši sa svojim prijateljima.«² Jelisije je, zatim, pitao Gijezija šta bi oni mogli da učine za nju. Gijezije je odgovorio: »Eto nema sina, a muž joj je star« (stih 14). Gijezijev odgovor je pokazao znake sažaljenja i saosećanja, što su karakterne crte koje Sveti Duh razvija u čoveku. Gijezije je u suštini kazao: »Smiluj se na nju.«

Njegovo saosećajno držanje se koleba, dok ga istovremeno obuzima ljubav prema novcu.

Međutim, kad pređemo na 5. poglavlje 2. O carevima, čitamo kako Gijezije trči za Nemanom sa zlim namerama koje su dovele do njegovog pada. Njegovo saosećajno držanje se koleba, dok ga istovremeno obuzima ljubav prema novcu. Kad ga Neman ugleda, on silazi sa svojih kola i pita da li je sve u redu (2. O carevima 5,21). Pročitajte laž koju Gijezije izgovara u 22. stihu. Neman, koji ništa ne sumnja, toliko je zahvalan zbog svog izlečenja da je dao Gijeziju dvostruko više nego što je ovaj tražio, i još dvojicu svojih sopstvenih slugu, da mu pomognu da odnese darove kući.

Kad Gijezije stiže kući, on izgovara još jednu laž. Čitajte stihove 24-27. Jelisijeve poslednje reči Gijeziju izriču kobnu presudu nad njim, koja je primer za sve nas o opasnosti od pohlepe i ljubavi prema novcu.

ODGOVORITE

1. Koje principe često izneverimo zbog sklonosti da popuštamo svojim željama?
2. Gijezije je pokazao milost prema ženi Sunamki, ali je otkrio svoju pohlepu kada je uzeo novac od Neman. Zbog čega Bog nije nagradio Gijezija za njegovu milost?
3. Preispitajte svoj sopstveni život. Gde vidite dokaz da ste bili milostivi? Gde vidite dokaz da ste bili pohlepni? Šta možete učiniti povodom ovog drugog?

Čarls Nijaranga, Kitui, Kenija

1 Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v. Gehazi, p. 408.

2 The SDA Bible Commentary, vol. 2, p. 868.

Po NERAZLIKOVANJE SVETOG OD OBIČNOG

LOGOS (2. O carevima 4,1-37; 5; 8,1-6; Jeremija 9,23.24; Jovan 13,1-17; 1. Timotiju 6,10)

Očevidad (2. O carevima 4,1-37; 8,1-6)

Često u vestima slušamo o događajima od očevidaca. Kada reporteri izađu na teren posle zemljotresa, požara, terorističkih napada, saobraćajnih nesreća ili drugih tragičnih događaja, oni traže da intervjuišu ljude koji su videli šta se dogodilo, ili koji su to, zapravo, lično doživeli. Gijezije je bio očevidad čuda koja je Jelisije činio za ljude koji su bili u teškim situacijama. Stoga je on imao priliku »da razvije duh samoodricanja kojim je bilo obeleženo životno delo njegovog učitelja. Imao je prednost da postane plemeniti zastavnik u Gospodnjoj vojsci. Najbolji darovi Neba dugo vremena bili su mu na dohvata ruke...«¹

Ljubitelj novca (Jeremija 9,23.24; 1. Timotiju 6,10)

Iako je Gijezije bio očevidad čuda koja je njegov gospodar Jelisije činio u ime Božje, »skrivena težnja njegovog lakomog srca sada su ga navele da podlegne nadmoćnom iskušenju. 'Gle', govorio je samome sebi, 'Gospodar moj ne hte primiti iz ruke toga Nemana Sirca što beše doneo. Ali, ... potrčacu za njim«² i uzeti ono što je Neman ponudio.

Za Gijezija, Neman nije bio ništa više nego još jedan od Izrailjevih neprijatelja koji je predvodio pljačkaške bande vojnika duž granica Izrailja da krađu od Božjeg naroda. Stoga se, naravno, čudio kako je Jelisije mogao toliko da se ponizi da isceli Nemana ne tražeći ništa za uzvrat. Da li je prorok bio tako glup da odbije novac od takvog čoveka? Zašto bi on izlečio od gube Nemana, paganina i neprijatelja Izrailja, kada su neki od Božjeg naroda umrli od te bolesti? Gijezije nije uzeo u obzir činjenicu da je, zahvaljujući ovom čudu, Neman prihvatio pravog Boga i da se vraćao u Siriju kao svedok koji će govoriti svom narodu o Božjoj ljubavi i brizi za celo čovečanstvo.

Hristovo ponašanje stoji u jasnoj suprotnosti sa Gijezijevim.

donosi novac. Najgori scenario je, naravno, to što novac, u stvari, čoveka **udaljava od vere**. Tragično je kada novac zamenjuje Boga u nečijem životu. Ovi pohlepni ljudi će biti **pogođeni mnogim žalostima**. To se može slikovito prikazati kao da su probodeni oštrim predmetima na koje se i dalje

»Ljudi koji vole novac su pod vlašću nemilosrdnog, nezasićenog gospodara, jer se ljubav prema novcu nikada ne može zadovoljiti. Voleti novac je **u korenu svih vrsta zala**: bračnih problema, prestupanja zakona, raskidanja partnerstva, zavisti, nemoralna, laži, nemilosti, krađe i spremnosti da se čak povredi drugi, ukoliko to

naslanjaju. Umesto Božjih puteva, oni biraju stazu koja ih vodi sve dublje i dublje u trnovitu zamku nevolje. Umesto sreće koju su očekivali, novac donosi žalost.«¹

»Lažan svedok neće ostati bez kara, i ko govori laž, neće uteći« (Priče Solomunove 19,5). Tako je to bilo sa Gijezijem. Njegova patnja došla je u obliku iste bolesti od koje je Jelisije izlečio Nemana.

Hristos, naš Primer (Jovan 13,1-17)

Tokom celog svog života na Zemlji, Isus je bio naš primer u pogledu poniznosti i vođenja računa o pravim stvarima. Možda je najbolji primer za to kada je, tokom Pashe koju je proveo sa svojim učenicima, ustao da opere njihove noge. Ovo je bio posao koji je obično činio sluga domaćina za one koji su putovali prašnjavim putevima. Međutim, ovog puta nije bilo sluge, a niko od učenika se nije ponudio da to učini. Hristovo ponašanje stoji u jasnoj suprotnosti sa Gijezijevim. Dok hodamo hrišćanskom stazom, mi treba da sledimo primer našeg Gospoda. Trebalo bi da upoznamo Njegove puteve da ne bismo promašili cilj kao Gijezije.

ODGOVORITE

1. Prva poslanica Timotiju 6,10 uči nas da je ljubav prema novcu odgovorna za svako zlo. Kako ste se uverili da je to istina u današnjem svetu? Kako se to pokazalo u vašem životu, ili u životu nekog koga poznajete?
2. Da li 1. Timotiju 6,10 znači da mi uopšte ne bi trebalo da vodimo računa o novcu? (Zapazite da on ne kaže da je novac sam po sebi »koren svih zala.«) Objasnite svoj odgovor.
3. Gde još u Božjoj Reči novac igra veliku ulogu? Kakav je bio ishod u svakom tom slučaju kojeg ste uspeli da se setite?
4. Kako Hristove reči u Mateju 6,25-34 mogu da nam pomognu kada smo u iskušenju da žudimo za novcem, pogotovu kad smo u nestašici?
5. Čitajte 2. O carevima 5,15-19. Zbog čega Jelisije nije prihvatio novac od Nemana u zamenu za njegovo izlečenje?
6. Kako davanje desetka može da nam pomogne da ne volimo novac? Šta nas davanje desetka uči o Bogu? 1. Korinćanima 9,8-16; Malahija 3,6-12?

Kerolin Mvelu, Najrobi, Kenija i L. J. Brauer

¹ Istorija proroka i careva, str. 161.

² Isto

¹ Life Application Concise New Testament Commentary, 1. Timothy 6:10, WORDsearch7.

ZAMRŠENA MREŽA GREHA

SVEDOČANSTVO (2. O carevima 5,20-27)

»Retko kad će jedan greh stajati sam za sebe ili biti ograničen na prestupanje jednog pravila ili jedne zabrane moralnog zakona. Uvek je u pitanju višestruka neposlušnost koja vodi iskvarenu savest da se sve više upliće, ulazeći u sve veća iskušenja i grešeći sve više i više...

Srce koje nije u potpunosti pod kontrolom Isusa Hrista ima otvorena vrata kroz koja ulazi sotona, i vrhovni prevarant plete mrežu dovitljivih opravdanja ostvarujući svoje prikrivene zle namere. Svi ovi izgovori i opravdanja poznati su Bogu i oni su kao paučina u očima Onoga koji nikad ne drema i ne spava. O, kako spremno će ljudska duša naći jadne i žalosne izgovore da bi zavarala i prikrila svoje zle puteve kojima teži. Postoji pravedan sudija koji meri naša dela. On ne može biti prevaren, niti ismejan. On će jednog dana strgnuti prekrivač, otkriti savest i oduvati ove izgovore kao dim.

**»Gospod vas poziva
da tražite Njegov
savet ...«**

Gospod Bog je prisutan u svakoj poslovnoj transakciji. Jelisijevo pitanje Gijeziju, kad je on negirao da je otišao za Nemanom, glasilo je: 'Otkle Gijezije?' Odgovor je bio: 'Nije išao sluga tvoj nikuda.' Tada je usledio strogi ukor koji je otkrio da prorok zna sve. 'Zar srce moje nije išlo onamo kad se čovek vrati s kola svojih preda te? Zar je to bilo vreme uzimati srebro i uzimati haljine, maslinike, vinograde, ovce, goveda, sluge i sluškinje? Zato guba Nemanova neka prione za te i za seme tvoje doveka.' Gospod je otkrio celu stvar. Razgovor s Nemanom, svaki trenutak tog prizora, bio mu je precizno predstavljen. O, kako su prevarena dela sila tame!

Jelisije je otkrio pred Gijezijem misli njegovog srca i njegovu želju da se obogati Nemanovim ovozemaljskim blagom. To je bio čovek koji je trebalo da bude barjaktar u vojsci Gospodnjoj, ali preko sotoninih iskušenja, smer njegovog delovanja postao je kamen spoticanja za Nemana, u čijem je umu zasvetlela čudesna svetlost i on je bio milostivo izložen istini, da služi živom Bogu. Gijezije je otišao od njega kao gubavac. Gospod vas poziva da tražite Njegov savet, da budete iskreni prema svojoj duši i prema Bogu i da nastojite s najvećim žarom da izbavite sebe i svoju decu iz sotoninih zamki.«¹

Ernest Munjao Mule, Najrobi, Kenija

1 Christ Triumphant, p. 171.

PROMAŠITI CILJ

PRIMENA (Matej 22,1-13)

Jedna od definicija greha je »promašiti cilj.«¹ Ove sedmice proučavam o tome kako je Gijezije promašio cilj. Ima nekoliko drugih priča u Bibliji koje nam pokazuju kako su neki drugi ljudi, takođe, »promašili cilj.«

U paraboli o svadbenoj gozbi, Isus na praktičnom primeru pokazuje kako da ne promašimo cilj. Svadbena odeća koju ljudi treba da nose kada prisustvuju venčanju, simbolizuje pravednost koja nam je potrebna da bismo ušli u Božje carstvo. Ali, mi treba zaista da obučemo haljinu pravednosti. Mi to činimo kad Sveti Duh preobražava naš karakter u sliku Božjeg karaktera. Čovek koji je došao na svadbenu gozbu ne obukavši haljinu koja mu je bila obezbeđena, simbolizuje one ljude koji nisu prihvatili Hristovu pravednost kao svoju sopstvenu. Ovaj čovek je promašio cilj, a i mi ćemo, ukoliko propustimo da prihvatimo Hristovu pravednost kao svoju sopstvenu.

**»Celo srce mora
da se preda
Bogu.«**

Kako možemo biti sigurni da nismo promašili cilj? Sledi nekoliko predloga: *Prepoznajmo svoju potrebu za Hristom* (Jovan 3,3; Rimljanima 7,16). Mi ne možemo sami sebe učiniti dobrim. Mi moramo gledati u Jagnje, kao što je Jovan Krstitelj rekao: »Gle, jagnje Božje koje uze na se grehe sveta!« (Jovan 1,29).

Pokajmo se (Dela apostolska 3,19). Pokajanje znači da žalimo zbog svog greha i da se okrećemo od njega. Molitva koju je David napisao u Psalmu 51 nakon svog pada, ilustruje prirodu istinske žalosti zbog greha.

Priznajmo (Priče Solomonove 28,13). Bog može da nam oprostimo samo ako priznamo svoje grehe i odvratimo se od njih. Mi treba da priznamo svoje grehe i Bogu i onome kome smo zgrešili.

Posvećujmo se (Jeremija 29,13). Moramo da odvojimo za Boga sve što jesmo i sve što imamo. »Celo srce mora da se preda Bogu, ili se promena, kojom treba da budemo obnovljeni u Njegov lik, nikada neće dogoditi u nama.«²

Rastimo (Jovan 15,1-8; 1. Petrova 2,2). »U neuporedivom daru, svom Sinu, Bog je ceo svet okružio atmosferom blagodati, koja je isto toliko stvarna koliko i vazduh koji kruži oko Zemljine kugle. Svi koji odluče da udahnu ovu životodavnu atmosferu, živeće i izrasti u stas ljudi u Hristu Isusu.«³

Eliot Mairura Masongo, Najrobi, Kenija

1 SDA Bible Dictionary, s.v. Sin, p. 1042.

2 Put Hristu, str. 43. orig.

3 Isto, str. 68. orig.

ŽETVA POHLEPNOSTI

MIŠLJENJE (1. Timotiju 6,10)

Zbog svoje pohlepe, Gijezi je se našao u užasnoj situaciji. Njegova priča uči nas istini iz 1. Timotiju 6,10, da je ljubav prema novcu koren svih zala. Takođe možemo da naučimo od Gijezi je da društvo u kome se nalazimo ne može uvek da nas zaštiti od zla koje leži u nama. Jelisije je bio jedan od Božjih velikih proroka. Ipak, izgleda da Gijezi je nije dozvolio da Jelisijev primer utiče na njega kada je reč o njegovoj neugasivoj želji za novcem.

Ova želja je pretvorila Gijezi je u lažova. Ali kao što je otkrio, Bog nije zadovoljan lažljivim jezikom. Biblija nas uči da ćemo požnjeti ono što smo posejali, i u skladu s tim, Gijezi je je, nakon što je slagao i Nemana i Jelisija, otkrio da je on sam dobio bolest od koje je Neman izlečen. Ono što izlazi iz naših usta je ono što dolazi iz našeg srca. Zle misli vode do zlih reči i dela.

Zle misli vode do zlih reči i dela.

»Kako malo ljudi zna o svojim sopstvenim slabostima sve dok ne naiđe trenutak probe. Misle za sebe da su mudri, a ispadnu ljudi. Nema ničeg čime bi se čovek mogao ponositi. Čak i

oni na najodgovornijim položajima greše, iako su naizgled okruženi najvećim religioznim privilegijama. Gijezi je slučaj je jedan od onih od čijeg proučavanja možemo imati koristi. Ovaj čovek je stanovao u domu svetog proroka Jelisija, gledao njegov pobožni život, slušao njegove usrdne molitve i nastojanje da usadi u srca ispravne principe. Međutim, nije postao bolji. Prevario je Nemana da bi dobio nagradu. Njegova kazna je došla od Boga. Nemanova guba prionula je za njega.

Juda je bio ubrojan među dvanaest apostola. On je slušao dragocene pouke koje su silazile sa Hristovih usana. Imao je savršeni primer pred sobom, a ipak njegovo srce nije bilo ispravno. Bio je uništen grehom pohlepe. 'A koji hoće da se obogate oni upadaju u napasti i u zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čoveka u propast i pogibao.'¹

ODGOVORITE

1. Koje bi privilegije što ih imaš mogle da ti pomognu da budeš bolji hrišćanin?
2. Kako možeš da upotrebiš ta preimućstva na najbolji način?
3. Razmisli o doživljenom iskušenju koje ti je pokazalo slabu tačku za koju nisi ni znao. Kako si izašao na kraj s tim? Postoji li nešto što bi učinio drugačije?

Mvendva Kakui, Kikima, Kenija

1 The Ellen G. White 1888 Materials, p. 1530.

NEMOJ DA BUDEŠ PREVAREN!

ISTRAŽIVANJE (2. O carevima 4,8-37; 2. O carevima 5; Matej 26,14-16; 27,3-10; Marko 14,10.11; Luka 22,3-6; Jovan 12,4-6; Jovan 17,12; Dela apostolska 5,1-10)

ZAKLJUČAK

Gijezi je imao priliku da pomaže Jelisiju u njegovoj službi. On je provodio vreme sa Jelisijem. Bio je svedok čuda koja je Bog činio preko Jelisija. Imao je sedište u prvom redu odakle je posmatrao Božju blagodat i dobročinstvo prema grešnim ljudskim bićima. Uprkos svemu tome, Gijezi je pažnja je bila usmerena ka materijalnim dobrima. U današnjem svetu, lako je postati usredsređen na posedovanje »stvari« pre nego na negovanje prijateljstva sa Isusom. Mi treba da nalazimo radost u Isusu, a ne u stvarima.

RAZMOTRITE

- Raščistite svoje lične stvari kako biste pronašli nešto što možete da prodate preko Interneta, ili na neki drugi način. Zaradu upotrebite da biste dali dar iz kataloga ADRE dostupnog na Internet adresi: www.adra.org.
- Čitajte priču o Gijezi ju u knjizi *Istorija proroka i careva*, u poglavlju »Neman« – 20. poglavlje, str. 158.
- Kakva ste saznanja stekli? Zašto je Gijezi je bio kažnjen gubom? Šta to znači, po vašem mišljenju?
- Grafički prikazite uporedni pregled priča o Gijezi ju, Ananiji i Sappiri i Judi Iskariotskom. Koliko sličnih dela su učinili? Kakav je bio ishod svake priče? U kom smislu je ishod njihovih dela isti? U kom smislu je različit?
- Napišite modernu priču o osobi koja pravi finansijske poteze od kojih samo ona ima koristi. Slikovitim izrazima predstavite posledice pravljena takve vrste izbora.
- Analizirajte Gijezi jevo ponašanje u 2. O carevima 4,8-37. Uporedite njegovo postupanje po Jelisijevim uputstvima u ovoj priči sa onim što je učinio u 2. O carevima 5. Razmislite o tome šta je moglo da dovede do tako različitog reagovanja na Jelisijeve zapovesti.
- Razgovarajte sa hrišćanskim finansijskim savetnikom. Otkrijte kako hrišćani mogu na najbolji način da upravljaju svojim budžetom kako bi mogli da daju desetak i priloge za misionске i druge duhovne projekte, a da ipak imaju dovoljno da plate svoje lične račune.

POVEŽITE

Istorija proroka i careva, str. 154-155 i 160-162; *Testimonies for the Church*, tom 4, str. 336; *Counsels on Stewardship*, »The Principles of Stewardship,« pp. 111-113.

Pouka 13

od 18. do 25. decembra 2010.

Varuh: ostavljanje nasleđa u svetu koji se raspada

»Zakon i svedočanstvo tražite.
Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore«
(Isaija 8,20).

18. decembar 2010.

A POBEDNIK JE ...!

UVOD (Matej 6,25-34)

Su

To se dešava svakom od nas, na ovaj ili onaj način, u nekom trenutku našeg života. Dok se tuširamo, ili smo zarobljeni u saobraćajnoj gužvi, ili sedimo za radnim stolom, mi sanjarimo o tome kako stojimo pred gomilom, primamo nagradu i zahvaljujemo se svim tim ljudima koji su nam pomogli da postignemo takav uspeh.

Ista stvar se dešava unutar hrišćanske zajednice. Mi imamo svoje »slavne« pastore, evanđeliste i muzičare kojima se divimo ne razmišljajući mnogo o ljudima koji su im pružili neophodnu podršku da bi radili to što rade. Čak i u Bibliji nalazimo takve situacije. Kad god čitam o Noju, na primer, razmišljam o tome kako on ne bi mogao da gradi barku i da propoveda o dolazećem potopu da nije imao veliku podršku.

Svako od nas ima Bogom dani talenat koji može biti upotrebljen za unapređenje Njegovog dela na Zemlji, ali taj talenat ne mora biti divan glas ili sposobnost za držanje upečatljivih propovedi. Možda je vaš dar da nekome ko nikad ranije nije bio u crkvi poželite dobrodošlicu uz stisak ruke i osmeh, ili možda jednostavno da budete verni u davanju desetka, kako bi on mogao biti upotrebljen za nastavljanje Njegovog dela tamo gde ga On usmeri.

Ovo je izazov za svakog od nas: kad prepoznamo svoj dar, možemo li da ostavimo po strani svoj ponos, ukoliko to nije ono što smo »sanjali« da će biti? Ili, ukoliko je to nešto što se plašimo da učinimo, možemo li ostaviti po strani svoj strah i preuzeti ulogu koju je Bog izabrao za svakog od nas?

Tokom ove poslednje sedmice u tromesečju, proučavaćemo o Varuhu, čoveku za koga bismo mogli reći da je stajao u senci proroka Jeremije. Proučavaćemo o njegovom velikom razočaranju, o tome kako se osećao zbog tog razočaranja i kako mu je Bog pomogao da ga prevaziđe. Dok budete proučavali o ovom čoveku, razmislite o tome kako je Bog pozvao vas, i o tome da li se osećate pozvanim za pomoćnu ulogu ili za ulogu vođe u delu propovedanja. I zapamtite, bez obzira koju je ulogu Bog imao na umu za vas, ako je prihvatite, bićete pobednik.

Artur Parino, Ejvon, Indijana, SAD

Teška staza (Isaija 53,1-5; Matej 7,14)

»...Uska vrata i tesan put ... vode u život« (Matej 7,14). Mali broj ljudi poznaje istinitost ovih Isusovih reči bolje od Varuha, sina Nirijinog. Kao pisar, lični pomoćnik i blizak prijatelj proroka Jeremije, Varuh je delio teškoće, progono, odbacivanje i žalosti koje je prorok sam podnosio. Kada je Jeremija bačen u tamnicu, Varuh je bio s njim svakog dana, verno je prepisivao rukom prorokove vizije i dostavljao ih ljudima koji nisu želeli da čuju Božje upozorenje i ukor. Car je lično iscepao jedini primerak Varuhovog rukopisa. Možemo samo da zamislimo koliko mora da je bolno bilo za njega da gleda kako se Božja reč odbacuje i bezbrojni sati rada odlaze u vetar.

Mi živimo u vreme kontradiktornih vesti i lažnih proroka.

Nikad nije lako saopštiti ljudima ono što ne žele da čuju, jer je u grešnoj ljudskoj prirodi ukorenjena sklonost da preziru one koji im ukazuju na njihova zla dela. Vernost Bogu vas automatski stavlja na suprotnu stranu od grešne prirode sveta.

Radosna vest je da u tome ne moramo biti sami! Isaija 53,1-5 opisuje Isusa kao nekog ko je »bolnik i vičan bolestima,« ko je odbačen, ko je preuzeo na sebe kaznu koju smo mi zaslužili »i ranom njegovom mi se iscelismo«. Možemo da počivamo u sigurnosti da Isus razume teškoće kroz koje prolazimo i, premda nas zove da hodamo uskom stazom, On je s nama na svakom koraku.

Istina suočena sa lažima (Jeremija 7,1-11; 28)

Jeremija 7,1-7 dopušta nam letimičan pogled na narušeno moralno stanje društva u kome je živio. Iako su ljudi još uvek ispovedali da slede Boga, njihova dela su pokazivala pravo stanje njihovog srca. U Jeremiji 7,9.10, Bog sam kaže: »Kradete, ubijate i činite preljubu, kunete se krivo, i kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate; pa onda dohodite i stajete preda mnom u ovom domu, koji se zove mojim imenom i govorite: izbavismo se, da činite sve ove gadove.« Uverenje da će ih Bog izbaviti od njihovih neprijatelja bez ikakvog znaka pokajanja i promene s njihove strane, podsticao je naizgled beskrajni niz lažnih proroka koji su širili laž da će Bog braniti svoj narod bez obzira na njihovo grešno ponašanje i neverstvo. »Eto, vi se uzdate u reči lažne, koje ne pomažu« (stih 8). Ti lažni proroci su stajali u direktnoj suprotnosti s naporima Jeremije i Varuha da prenesu Božju poruku opomene narodu.

Možda jedan od najdramatičnijih primera sukoba između Jeremije i jednog lažnog proroka nalazimo u Jeremiji 28. Pred sveštenicima i velikom gomilom

naroda, Ananija se direktno suprotstavio Jeremijinom proročanstvu. Kao Jeremijina desna ruka, Varuh je sigurno bio svedok događaja i mi možemo samo zamisliti kakva je bila njegova reakcija. Mora da je bilo teško stajati sa strane i posmatrati kako Jeremiju javno ponižavaju. Pošto imamo uvid u celu priču, mi znamo da je Ananija bio lažni prorok koji je svoju laž platio životom. Ali u samom tom trenutku, tračak sumnje verovatno je prošao Varuhovim umom, i iskušenje da se pridruži popularnoj strani mora da je bilo skoro neodoljivo. To što je ostao na Jeremijinoj strani predstavlja dokaz o snazi Varuhovog karaktera i dubini njegovog odnosa sa Bogom.

Kao i Varuh, mi živimo u vreme kontradiktornih vesti i lažnih proroka. Nije dovoljno da tvrdimo kako sledimo Hrista dok i dalje živimo kao što smo oduvek živeli. Sve dok se u potpunosti ne povežemo sa Bogom, nećemo biti u stanju da razlikujemo Njegovu volju za naš život od lažnih poruka koje nas stalno bombarduju.

Obećanje života (Jeremija 45; Matej 6,25-34)

Jeremija 45 je lična poruka od Boga pisaru koji je ostao veran uprkos naizgled beskrajnim teškoćama koje je podnosio zajedno s prorokom. Čak i najverniji ljudi povremeno osećaju slamajući teret sveta na svojim plećima, te tako, u trenutku očajanja, Varuh više ka Bogu (stih 3). Usred svetskih događaja koji su se odvijali u to vreme, Bog svemira čuje i odgovara na uzvik slomljenog srca jednog naizgled nevažnog pisara! On daje Varuhu do znanja da On upravlja događajima i obećava da će mu sačuvati život gde god da se bude nalazio. Božja poruka Varuhu divno ilustruje kako On vodi računa o nama kao pojedincima. On je Bog koji poznaje bol i patnju kroz koje prolazimo i koji je sve vreme na našoj strani.

U Mateju 6,25-34, Isus nam kaže da ne brinemo o tome šta ćemo jesti, piti ili obući. Ako se Bog brine o najmanjoj ptici i oblači polja cvećem lepšim od najskupljih haljina, zašto nam je onda toliko teško da verujemo da će On obezbediti za nas sve ono što nam je potrebno? »Nego išтите najpre carstva Božjega i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati« (stih 33). Mi služimo Bogu koji zna naše potrebe i brine se o nama kao pojedincima. Kao i Varuh, možemo počivati u sigurnosti da će nas Bog braniti i brinuti o nama gde god da krenemo, samo ako Mu verujemo.

ODGOVORITE

1. Šta je to u vašem životu što vam odvlači pažnju da ne čujete u potpunosti tihi i tanki glas Božji?
2. Navedite sličnosti i razlike između vremena u kom je Varuh živio i sveta u kome mi danas živimo. Na koji način su slični? U čemu se razlikuju?

Dag Tejlor, Batl Krik, Mičigen, SAD

OSTATI VERAN BOŽJOJ REČI

SVEDOČANSTVO (Jeremija 36,3)

Varuhova vera se pokazala u njegovim delima. Zapazite u Jeremiji 36 da kad god se njegovo ime spominje, Varuh nešto radi. Nalazimo ga kako *napisa* (stih 4), *učini ... sve kako mu zapovedi prorok Jeremija* (stih 8), *pročita* (stih 10); *napisa ... iz usta Jeremijinih sve reči* (stih 32). Namera svitaka koje je Varuh ispisivao bila je da dovede buntovnički narod Bogu. »Eda bi čuo dom Judin sve zlo koje im mislim učiniti i vratio se svak sa svoga zloga puta, da bih im oprostio bezakonje i greh njihov« (Jeremija 36,3). Božja želja je i danas ista: da grešnici mogu da čuju Njegov glas, da se odvrte od svojih greha i budu spaseni. Ali, pošto je živeo među buntovnim narodom (Jeremija 43,3), Varuh

»Spaljivanjem rukopisa nije se sve završilo.«

se obeshrabrio (Jeremija 45,3). Međutim, Bog je zapazio njegovu vernost (Jeremija 45,5).

Mi takođe živimo među buntovnim narodom. Svaka osoba kojoj predamo reč istine ima mogućnost izbora: da li da je prihvati i živi, ili da se odvrati od istine i pogine. Duh proroštva objavljuje: »Mnogi preziru verni ukor koji im je Bog poslao preko Svedočanstava... Oni koji budu prkosili reči Gospodnjoj, koju je On poslao preko svojih izabranih slugu, samo će time izazvati Njegov gnev i baciti sami sebe u sigurnu propast. U srcu grešnika se često budi mržnja na slugu koje je Bog izabrao da bi objavili Njegove ukore. Tako je uvek bilo: i danas postoji ovaj duh koji je gonio i zatvorio Jeremju zato što se pokoravao reči Gospodnjoj.«¹

»Spaljivanjem rukopisa nije se sve završilo.« (Jeremija i Varuh su poslušali Gospoda i ponovo napisali svitak. Ne treba da cenimo sebe na osnovu toga kako drugi odgovoraju na Božju reč koju im objavljujemo. Moramo jednostavno da se povinujemo Božjem vođstvu.)

»Pisanih reči mogli su se lakše osloboditi nego ukora i opomena koje su one sadržavale, i skorih kazni koje je Bog izrekao protiv buntovnog Izrailja... Izveštaj o proročanstvima koja su se odnosila na Judu i Jerusalim bio je pretvoren u pepeo; ali reči su i dalje živele u Jeremijinih srcu, kao 'oganj koji sažiže' i proroku je bilo dozvoljeno da obnovi ono što je čovekov gnev uzaludno pokušao da uništi.«²

ODGOVORITE

1. Kako ljudi obično reaguju na Božju reč danas?
2. Kako možemo biti verni Božjoj reči?

Sendi Prevost, Ejvon, Indijana, SAD

1 Testimonies for the Church, tom 5, str. 433.

2 Istorija proroka i careva, str. 281.

VERA USRED OTPADA

DOKAZ (Jeremija 7,1-11)

Knjiga proroka Jeremije napisana je u vreme otpada. Sinovi Izrailjevi otvrdnuli su u svom srcu prema Gospodu, a zarobljeništvo koje ih je očekivalo nije bilo oblik kazne, već vaspitno sredstvo kako bi Bog mogao da ostvari svoje planove za narod. To je bio trenutak kad je Jeremija kao mladić pozvan da se obrati Izrailju u ime Gospoda (Jeremija 1,6-8; 7,1-11).

Tokom 40 godina, koliko je Jeremija radio sa sinovima Izrailjevim, doživeo je kratak period duhovnog probuđenja naroda, pod vođstvom cara Josije. Četiri cara koja su došla posle Josije, zanemarila su upozorenja i odvela narod još dalje od Boga. Iako je Jeremijina vest naišla na protivljenje i ravnodušnost, njegov pisar Varuh joj je ostao veran, kao i Jeremija. Varuhov zadatak kao pisara bio je da zapisuje Jeremijine proročke reči koje mu je prorok diktirao.

Zadatak je bio težak i opasan.

Tokom četvrte godine carovanja Joakima, Jeremija je zatražio od Varuha da zapiše reči proroštva koje mu je dao Bog, i da ih pročita u hramu u Jerusalimu na dan posta (Jeremija 36,1-20). Iako je zadatak bio težak i opasan, Varuh je učinio ono što se od njega tražilo. Kada je dobio svitak, car ga je pocepao i zapalio. Jeremija i Varuh su morali da pobegnu i da se sakriju (Jeremija 36,21-26). Dok su se krili, Jeremija mu je ponovo izdiktirao proročanstva (Jeremija 36,27-32). Upravo za vreme ovog mučnog zadatka njihovog ponovnog pisanja, Varuh se obeshrabrio i Gospod mu je poslao posebnu poruku da bi ga ohrabrio (Jeremija 45).

Tokom Sedekijine vladavine, Varuh i Jeremija bili su svedoci pada Jerusalima u ruke Vavilonaca 586. godine pre Hrista. Posle ovoga, Varuh je ostao sa Jeremijom koji je bio oslobođen. Oni su živeli sa preostalim Jevrejima pod vođstvom Godolije u Mispi. Kasnije, ovaj ostatak je odveden u izgnanstvo, a Jeremija i Varuh su prisiljeni da pođu s njima u Egipat (Jeremija 43,1-7). Tokom svog života, Varuh je doživeo odbacivanje, teškoće, rat i izgnanstvo. Ipak, on je ostao veran Božjoj reči i Božjem proroku.¹

ODGOVORITE

1. Kako možemo ostati verni Bogu kad svet i društvo oko nas to nisu?
2. Sa kojim iskušenjima ste se suočavali zbog svoje posvećenosti Božjoj Reči?

Stiven Manukian, Ejvon, Indijana, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 4, str. 343-539.

Sr STAVITI BOGA NA PRVO MESTO U SVETU U KOME JE »JA« NA PRVOM MESTU

PRIMENA (Matej 6,25-34)

Kao ljudska bića, kad se suočimo s problemom, mi često pribegavamo konkretnim rešenjima umesto da se oslonimo na Boga. To je ono što je Izrailj učinio. Umesto da se oslone na Njega, oni su se okrenuli svojim idolima koje su mogli da vide i opipaju. Danas, mi kao da pripisujemo ljudskim okolnostima veću silu nego Bogu. Krajnji rezultat toga je idolopoklonstvo. Počinjemo da verujemo da je rešenje u ljudskim dostignućima, novcu, ili okolnostima. Stoga, kad nas Bog pozove da nešto učinimo, mi zaključujemo

Šta je najvažnija stvar u vašem životu?

da ne možemo, jer nemamo novca ili okolnosti nisu baš povoljne. Znamo da nije lako prebaciti teret na Gospoda i poveriti Njemu da zadovolji naše potrebe. Šta onda da radimo kad smo uplašeni, nespokojni i zabrinuti? Evo nekoliko koraka koje treba slediti:

Verujte u Boga. Moći ćemo da Mu verujemo kada svakodnevno budemo provodili vreme s Njim u molitvi i proučavanju Biblije. Kad provodimo vreme s prijateljima, naučimo da im verujemo. Tako je i sa Bogom.

Tražite savet od vođe ispunjenog Duhom. Izaberite poverljivog savetnika s kim ćete moći da podelite svoja iskustva. Dozvolite tom vođi da vam, posredstvom Božje blagodati, ulije pouzdanje i nadu.

Posmatrajte stvari u pravoj perspektivi tako što ćete odrediti svoje prioritete. Šta je najvažnija stvar u vašem životu? Na kom mestu bi se Bog našao kad bi trebalo da napravite listu? Ako je On na dnu liste, stavite Ga na prvo mesto.

Steknite naviku da tražite Boga. Često smo skloni da potpuno zaboravimo na Njega čim je problem rešen. Razvijte naviku da redovno dolazite Bogu da biste tražili vođstvo i mudrost i da biste Ga slavili.

Jedan od najvećih problema s kojima se danas suočavamo je nepovezanost između znanja i njegove primene. Znamo da treba nešto da učinimo, ali izgleda da to ne činimo. Znamo da nešto ne treba da činimo, ali izgleda da to ipak činimo. Mi jednostavno treba da krenemo u veri, znajući da nešto ne možemo. Bog će obezbediti ostalo. Baš kao što su sveštenici prelazeći preko reke Jordan morali da naprave prvi korak u veri, pre nego što je Bog obezbedio suvu stazu, tako i mi moramo verovati Bogu da će nam dati snage za svaki sledeći korak.

ODGOVORITE

1. U šta se ponekad uzdate u nameri da rešite problem, umesto da se pouzdate u Boga?
2. Šta možete učiniti da biste stavili Boga na prvo mesto u svom životu?

Džil Manukian, Ejvon, Indijana, SAD

USPRAVI SE!

MIŠLJENJE (Isaija 41,10)

Če

Tokom australijske zime 1988. godine, ja i grupa momaka iz Avondejl koledža u Kuranbongu, odlučili smo da igramo australijski fudbal sa borbenim timom Vajon Megpajs. Posebno se sećam dana kad smo igrali Terigal Tajgers. Neposredno pre tog meča, odigrali smo jedan sa njihovim rezervnim timom i jedva pobedili. Tako iscrpljeni, sa 15 igrača (umesto odmornih 18), morali smo da igramo sledeći meč, koji je bio glavni događaj, protiv najboljeg tima u konkurenciji.

Rezultat? Izgubili smo! To nije bilo nikakvo iznenađenje, ali način na koji smo izgubili bio je zaista upečatljiv. Bilo je to kao da je profesionalni tim izašao i poigrao se sa gomilom beba. Pojavili smo se čak i u nacionalnom dnevniku kao tim koji je doživeo najveći poraz u istoriji australijskog fudbala – 472 : 0. Lopta nije čak ni ušla u naš ofanzivni deo terena. Nije to bilo zbog nedostatka pokušaja - ili želje. Bio je to nemogući zadatak protiv superiornog protivnika. Bili smo postišeni, ali nismo imali gde da se sakrijemo!

**Bog nam kaže
da ustanemo,
da će nam On dati
snage za to.**

Lepa priča, reći ćete, ali kakve to veze ima s nama danas? E pa, život nas ponekad nokautira i mi bivamo postišeni. Ako smo udareni dovoljno jako, jednostavno tamo ležimo, misleći da je to možda mesto na kome treba da ostanemo. Tako se verovatno Varuh osećao kad je rukopis koji je napisao za Jeremiju bio uništen. Ali tada nam Bog kaže da ustanemo, da će nam On dati snage za to. Šta nam pomaže u tim teškim situacijama? Saznanje da je bitka već dobijena, da zato što je Isus umro za nas, mi ne moramo da platimo kaznu, jer je On platio za nas.

Isaija je to najbolje rekao podsetivši nas odakle dolazi naša snaga: »Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrepiću te i pomoći ću ti, i podupreću te desnicom pravde svoje« (Isaija 41,10).

Ne zaboravite nikad da koliko god slabim se osećali, Bog ima snagu koja vam treba, kad god vam zatreba; ali na vama je da Ga pozovete!

ODGOVORITE

1. Od koje oblasti svog života treba da odustanete i da dozvolite Bogu da je preuzme?
2. Koje korake ćete danas preduzeti da biste omogućili da se to desi?

Nil Ričmond, Ejvon, Indijana, SAD

ZAKLJUČAK

Pisar Varuh je biblijski lik iza scene. On je lojalan drug i pomoćnik/pisar proroka Jeremije. Znamo da je bio veran prijatelj Jeremiji i posvećeni sluga Gospodnji. Šta je sa nama? Kad smo izvan vidokruga, iza scene, da li smo verni? Koliko često smo spremni da budemo »učesnici iza scene«?

RAZMOTRITE

- Intervjuišite nekog ko »radi iza scene.« Kakvog je temperamenta ta osoba? Da li neki određeni temperament bolje pristaje uz takav posao? Ako je tako, opišite taj temperament.
- Na MP-3 plejeru sastavite listu pesama na temu lojalnosti i vernosti (Nemate MP-3 plejer? Potražite onda svoje CD-ove ili muziku sa Interneta.)
- Pošaljite ručno napravljene čestitke u kojima se zahvaljujete dvema osobama »iza scene« – jednoj iz crkve, a drugoj iz svog kruga prijatelja. Posebno im naglasite zbog čega ih cenite.
- Intervjuišite tri sekretarice da biste saznali šta im se najviše dopada u njihovom položaju pomoćnika. Zatražite da svoje poslove rangiraju.
- Napišite pesmu ili recitaciju koja opisuje najveće Varuhove vrline.

POVEŽITE

Jeremija 7,1-11; Jeremija 28; *Istorija proroka i careva*, poglavlje 35.

Čitajte o starozavetnim pisarima na: <http://digitalsurvivors.com/archives/scribeswritingoldtestament.php>.

Čitajte više o Varuhu na:

http://en.wikipedia.org/wiki/Baruch_ben_Neriah.

Viktor Braun, Dejton, Ohajo, SAD

OKTOBAR**POŠTOVANJE U MOM ŽIVOTU****Poštovanje bližnjih**

1. P 2. Mojsijeva 20,12.	Poštovanje roditelja
2. S 3. Mojsijeva 19,32.	Poštovanje starijih

Poštovanje Božje reči

3. N 1. Petrova 2,17.18.	Poštovanje autoriteta
4. P Psalam 89,7.	Poštovanje Boga
5. U Psalam 111,9.	Poštovanje Tvorčevog imena
6. S Jeremija 7,23.	Poštovanje Božje reči
7. Č 1. Samuilova 2,30.	Strahopoštovanje u domu
8. P 2. Dnevnika 36,15.16.	Poštovanje Božjih predstavnika
9. S 3. Mojsijeva 19,30.	Poštovanje Božjeg doma

Bog je uz nas

10. N 2. Mojsijeva 20,8.	Poštovanje subotnog dana
11. P Jeremija 10,10.	On je živi Bog
12. U 1. Jovanova 3,1.	Bog je moj Otac
13. S Psalam 46,7.	Bog s nama
14. Č 1. Mojsijeva 216,13.	Bog me vidi
15. P Isaija 41,10.	Bogu je stalo do mene
16. S Isaija 46,9.	Bog je sve u svemu

Hristos je naš primer

17. N Psalam 19,1.	Bog u prirodi
18. P Jovan 10,10.	Bogatstvo života u Hristu
19. U 1. Petrova 2,21.22.	Hristos je moj savršeni primer
20. S Jevrejima 2,17.	Hristos je moj stariji brat
21. Č Luka 2,40.	Isus kao mladić
22. P Luka 2,51.52.	Hristos je bio poslušan
23. S Jevrejima 4,15.	Hristos je bio kušan kao i mi

Anđeli su sa nama

24. N Kološanima 1,27.	Hristos u meni – nada slave
25. P Psalam 91,11.	Moj anđeo čuvar
26. U Psalam 34,7.	Anđeli u svakodnevnom životu
27. S Jevrejima 1,14.	Anđeli nam se pridružuju u službi dušama
28. Č Psalam 103,20.	Anđeli mojim rukama obavljaju Njegovo delo
29. P Dela 12,11.	Anđeo je oslobodio Petra
30. S 2. Mojsijeva 23,20.	Anđeli me pripremaju za večnost

Anđeli zadržavaju četiri vetra zemaljska

31. N Otkrivenje 7,2.3.	Drugi anđeo

NOVEMBAR

POBEDONOSNI ŽIVOT

Opremljeni za pobjedu

1. P Efescima 6,11.12. Obučeni u Hristovo oružje
2. U Efescima 5,13.14. Opašimo bedra svoja istinom
3. S Efescima 6,14. Oklop pravde
4. Č Efescima 6,15. Obuvši noge u pravdu jevanđelja mira
5. P Efescima 6,16. Štit vere
6. S Isaija 59,17. Kaciga spasenja

S Hristom pobjeđujemo

7. N Efescima 6,17. Mač Duha
8. P Isaija 17,5. U Hristu je snaga
9. U 1.Korinćanima 15,57. U Hristu je pobjeda
10. S Rimljanima 12,2. Volja je odlučujuća snaga
11. Č 2.Timotiju 2,1-3. Prve pobjede postignute su u domu
12. P 1.Korinćanima 15,58. Budi čvrst i ne daj se lako pomaknuti
13. S Psalam 43,3. Hodajte u videlu

Hristos je nadvladao svet

14. N Otkrivenje 3,11. Drži se čvrsto
15. P Rimljanima 5,19. Hristova pobjeda tako je potpuna kao i Adamov pad
16. U Jovan 16,33. U Hristu imajmo mir
17. S 1.Jovanova 5,4. Hrišćani svih vremena bili su pobjednici
18. Č Rimljanima 8,35-37. Pavlov pobjednički uzvik
19. P Plač Jeremijin 3,22.23. Jeremijina izjava zahvalnosti
20. S O jovu 19,25.26. Jov je znao da je živ njegov iskupitelj

Plemeniti karakter

21. N Matej 11,11. Niko nije bio veći od Jovana Krstitelja
22. P Rimljanima 12,17. Poštenje
23. U Sofonija 3,13. Istinoljubivost
24. S Priče 29,23. Skromnost i poniznost
25. Č Priče 11,24.25. Velikodušnost
26. P 1. Korinćanima 13,4. Ljubav
27. S Matej 12,37. Hristove reči i dela

Božja obećanja

28. N O Jovu 22,21. Spokojstvo i mir
29. P 1.O carevima 8, 56. Nijedna reč iz njegovih obećanja nije ostala neispunjena
30. U Psalam 30,4.5. Božja obećanja upućena su meni

DECEMBAR

VEČNI ŽIVOT

Pripremanje za večni život

1. S 2.Petrova 1,10.11. Pripreme za večnost
2. Č Otkrivenje 22,14. Držite zapovesti
3. P 1.Mojsijeva 5,24. Treba neprestano živjeti s Bogom
4. S 2.Korinćanima 5,7. Hodanje verom

Čekajmo Hristov dolazak

5. N Isaija 25,9. Budite spremni i čekajte
6. P Isaija 35,10. Božji narod izbavljenja
7. U 1.Solunjanima 4,16-18. Hristos lično dolazi po nas
8. S Otkrivenje 15,3. Dan Hristovog krunisanja
9. Č 2.Timotiju 4,8. Hristos mi predaje krunu i harfu
10. P Otkrivenje 7,14. Dobićemo belu odeću
11. S Otkrivenje 21,4. Pobjeda nad smrću

Prekrasna zemlja

12. N Otkrivenje 22,3. Greha nema više
13. P Matej 25,34. Dobićemo carstvo kao naslednici
14. U Jeremija 31,16.17. Porodice će se ponovo sjediniti
15. S 1.Korinćanima 13,12. Prepoznaćemo jedni druge
16. Č Jevrejima 11,15.16. Prekrasna zemlja
17. P Otkrivenje 2,2. Plodovi s drveta života
18. S Otkrivenje 19,9. Na svadbenoj večeri

Život na nebu

19. N Otkrivenje 21,18.19. Lepota našeg nebeskog doma
20. P Isaija 65,21.22. Rad iz zadovoljstva i uživanja
21. U Psalam 16,6. Skladan društveni život
22. S Efescima 1,17.18. Proučavanje Božje mudrosti u trajanju večnosti
23. Č Jovan 6,45. Hristos će poučavati otkupljene
24. P Otkrivenje 14,4. Posete dalekim svetovima
25. S Luka 2,13.14. Slušajte anđeoske horove

Prednost živjeti s Bogom

26. N Isaija 66,22.23. Slavite Boga zajedno
27. P Otkrivenje 21,22. Prednost slobodnog razgovora s Bogom
28. U 1.Korinćanima 13,12. Veo će biti uklonjen
29. S Matej 18,10. Sreću se i sa svojim anđelom čuvarom
30. Č Efescima 3,9.10. Zašto je velika borba dozvoljena?
31. P Filibljanima 3,13.14. Trčim k belezi, k daru gornjega zvanja...

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Oktober	Novembar	Decembar
1. Amos 1-3	1. Luka 7-8	1. 1. Korinćanima 10-12
2. « 4-6	2. « 9-11	2. « 13-16
3. « 7-9	3. « 12-14	3. 2. Korinćanima 1-5
4. Avdija i Jona 1-4	4. « 15-17	4. « 6-9
5. Mihej 1-4	5. « 18-20	5. « 10-13
6. « 5-7	6. « 21-22	6. Galatima 1-3
7. Naum 1-3	7. « 23-24	7. « 4-6
8. Avakum 1-3	8. Jovan 1-3	8. Efescima 1-6
9. Sofonija 1-3	9. « 4-6	9. Filibljanima 1-4
10. Agej 1-2	10. « 7-9	10. Kološanima 1-4
11. Zaharija 1-3	11. « 10-12	11. 1. Solunjanima 1-5
12. « 4-6	12. « 13-15	12. 2. Solunjanima 1-3
13. « 7-10	13. « 16-18	13. 1. Timotiju 1-6
14. « 11-14	14. « 19-21	14. 2. Timotiju 1-4
15. Malahija 1-4	15. Dela 1-3	15. Titu i Filimonu
16. Matej 1-5	16. « 4-6	16. Jevrejima 1-5
17. « 6-8	17. « 7-9	17. « 6-9
18. « 9-11	18. « 10-12	18. « 10-13
19. « 12-13	19. « 13-15	19. Jakov 1-5
20. « 14-15	20. « 16-18	20. 1. Petrova 1-5
21. « 16-17	21. « 19-23	21. 2. Petrova 1-3
22. « 18-20	22. « 24-26	22. 1. Jovanova 1-3
23. « 21-25	23. « 27-28	23. « 4-5
24. « 26-28	24. Rimljanima 1-3	24. 2. i 3. Jovanova
25. Marko 1-3	25. « 4-6	25. Judina poslanica
26. « 4-6	26. « 7-9	26. Otkrivenje 1-4
27. « 7-9	27. « 10-12	27. « 5-9
28. « 10-13	28. « 13-16	28. « 10-13
29. « 14-16	29. 1. Korinćanima 1-5	29. « 14-16
30. Luka 1-3	30. « 6-9	30. « 17-19
31. « 4-6		31. « 20-22

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktober	Novembar	Decembar
1. Psalam 78,43-56.	1. Psalam 104,1-18.	1. Psalam 121.
2. Psalam 78,57-72.	2. Psalam 104,19-35.	2. Psalam 122.
3. Psalam 79.	3. Psalam 105,1-15.	3. Psalam 123.
4. Psalam 80.	4. Psalam 105,16-31.	4. Psalam 124.
5. Psalam 81.	5. Psalam 105,32-45.	5. Psalam 125.
6. Psalam 82.	6. Psalam 106,1-16.	6. Psalam 126.
7. Psalam 83.	7. Psalam 106,17-32.	7. Psalam 127.
8. Psalam 84.	8. Psalam 106,33-48.	8. Psalam 128.
9. Psalam 85.	9. Psalam 107,1-21,	9. Psalam 129.
10. Psalam 86.	10. Psalam 107,22-43.	10. Psalam 130.
11. Psalam 87.	11. Psalam 108.	11. Psalam 131.
12. Psalam 88	12. Psalam 109,1-16.	12. Psalam 132.
13. Psalam 89,1-13.	13. Psalam 109,17-31.	13. Psalam 133.
14. Psalam 89,14-26.	14. Psalam 110.	14. Psalam 134.
15. Psalam 89,27-39.	15. Psalam 111.	15. Psalam 135.
16. Psalam 89,40-52.	16. Psalam 112.	16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 90.	17. Psalam 113.	17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 91.	18. Psalam 114.	18. Psalam 137.
19. Psalam 92.	19. Psalam 115.	19. Psalam 138.
20. Psalam 93.	20. Psalam 116.	20. Psalam 139.
21. Psalam 94.	21. Psalam 117.	21. Psalam 140.
22. Psalam 95.	22. Psalam 118,1-14.	22. Psalam 141.
23. Psalam 96.	23. Psalam 118,15-29.	23. Psalam 142.
24. Psalam 97.	24. Psalam 119,1-34.	24. Psalam 143.
25. Psalam 98.	25. Psalam 119,35-63.	25. Psalam 144.
26. Psalam 99.	26. Psalam 119,64-90.	26. Psalam 145.
27. Psalam 100.	27. Psalam 119,91-117.	27. Psalam 146.
28. Psalam 101.	28. Psalam 119,118-143.	28. Psalam 147.
29. Psalam 102,1-14.	29. Psalam 119,144-176.	29. Psalam 148.
30. Psalam 102,15-28.	30. Psalam 120.	30. Psalam 149.
31. Psalam 103.		31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2010. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	18,11	17,59	17,46	17,35	17,24
Bor, Zaječar, Pirot , Strumica	18,13	18,01	17,48	17,37	17,26
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,15	18,03	17,50	17,39	17,28
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo, Veles	18,17	18,05	17,52	17,41	17,30
Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,19	18,07	17,54	17,43	17,32
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,21	18,09	17,56	17,45	17,34
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,23	18,11	17,58	17,47	17,36
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,25	18,13	18,00	17,49	17,38
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,27	18,15	18,02	17,51	17,40
Podr. Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,29	18,17	18,04	17,53	17,42
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,31	18,19	18,06	17,55	17,44
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,33	18,21	18,08	17,57	17,46
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,35	18,23	18,10	17,59	17,48
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,37	18,25	18,12	18,01	17,50
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	18,39	18,27	18,14	18,03	17,52
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,41	18,29	18,16	18,05	17,54
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,43	18,31	18,18	18,07	17,56
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,45	18,32	18,20	18,09	17,58

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.
Ako se prelazi na zimsko vreme oduzeti jedan sat.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	16,15	16,07	16,00	16,56
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,17	16,09	16,02	15,58
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,19	16,11	16,04	16,00
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,21	16,13	16,06	16,02
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,23	16,15	16,08	16,04
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,25	16,17	16,10	16,06
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,27	16,19	16,12	16,08
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,29	16,21	16,14	16,10
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	16,31	16,23	16,16	16,12
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,33	16,25	16,18	16,14
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,35	16,27	16,20	16,16
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,37	16,29	16,22	16,18
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,39	16,31	16,24	16,20
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,41	16,33	16,26	16,22
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,43	16,35	16,28	16,24
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,45	16,37	16,30	16,26
Koper, Lošinj	16,47	16,39	16,32	16,28
Rovinj, Pula	16,49	16,41	16,34	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2010. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Kladovo, Negotin	15,52	15,52	15,53	15,56	16,01
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,54	15,54	15,55	15,58	16,03
Senta, Kikinda, Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Piro t	15,56	15,56	15,57	16,00	16,05
Subotica , Bačka Topola, Bečej, Pančevo, Beograd, Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	16,58	15,58	15,59	16,02	16,07
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,00	16,00	16,01	16,04	16,09
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,02	16,02	16,03	16,06	16,11
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština, Skoplje , Veles	16,04	16,04	16,05	16,08	16,13
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,06	16,06	16,07	16,10	16,15
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,08	16,08	16,09	16,12	16,17
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,10	16,10	16,11	16,14	16,19
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka, Podgorica	16,12	16,12	16,13	16,16	16,21
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,14	16,14	16,15	16,18	16,23
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,16	16,16	16,17	16,20	16,25
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,18	16,18	16,19	16,22	16,27
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,20	16,20	16,21	16,24	16,29
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,22	16,22	16,23	16,26	16,31
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,24	16,24	16,25	16,28	16,33

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.